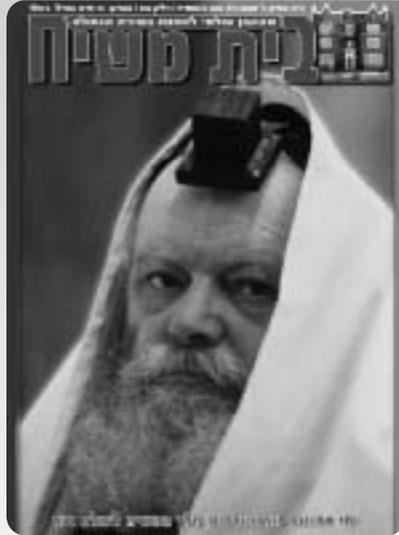

תוכן עניינים

כתבות

14 | להשתדל שאנ"ש יתפסו משרות רבנות

מכתבים ומענות בנושאים מרתקים – מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

22 | הפכו את מורון למירון...

הרב יוסף לודמן מספר על פעילות מגוונת ומרתקת בהפצת היהדות והחסידות ובשורת הגאולה בעירו

28 | הרבי מנהל ויכוח תורני על שיטת הרמב"ם

מאחורי הקלעים של ויכוח נוקב שהתנהל מעל דפי החוברת התורנית "הדרום" בשנת תשל"ה

32 | ההוצאות המוגזמות נוגעות בציפור נפשנו

ראיון מיוחד עם הרב כתחיה ליפסקר – על יוזמה ציבורית שקורמת בימים אלה עור וגידים

36 | ה"יחי המלך" הגיע?...

בשבוע ה-501 מופיע גם גליון "תצוה" של הקונטרס שלא מפסיק "לצוות" ולקשר בין המלך לעם

40 | בדרך לפרעה

מאמר מרתק על השילוב של יוסף ויהודה שנדרש בדרך להשגת הנילוי של פרעה (דקדושה)

42 | אנציקלופדיה מיימונית

פרויקט הרמב"ם המבואר – חלום שמתחיל לרקום עור וגידים

46 | "ברוך מחייה המתים"

במכתב מדהים שהתקבל באגרות קודש חשף הרבי את התרופה שתעצור את המחלה המסתורית

48 | נס בפריצת מסך הברזל!

סיפורים וזכרונות לדמותו של החסיד הרב צבי הירש (הרשל) לרנה. פרק אחרון.

מדורים קבועים

16 | התוועדות חסידותית

5 | דבר מלכות

52 | יומנו של תמים ב-770

10 | לוח שבועי

56 | על הפרק

11 | דבר המערכת

60 | מהנעשה והנשמע

12 | הפרשה החסידית

72 | חסידים... איין משפחה

13 | מאוצר המלך

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: (718) 778-8000

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: (718) 778-0800

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshia.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: (03) 9607-290

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: (03) 9607-289

דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צילם מערכת

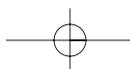
ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2004 by Beis Moshia Inc

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

"א מעשה מיט פייפען"

בהתוועדות אדר"ח מרחשון תשל"ו, החל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לשרוק ואף הורה לכל הקהל לשרוק. תמונת הרבי שורק פורסמה בעיתון "אלגעמיינער זשורנאל", והיו חסידי חב"ד שהתביישו בפירסום התמונה, בטענה שאין זה "כבוד ליובאוויטש", ואף שלחו תגובות נזעמות למערכת העיתון. בהתוועדות פורים ה'תשל"ו, התייחס הרבי בהרחבה לפרשייה זו – בשיחה שמתפרסמת כאן לראשונה בלשון הקודש – הנחה בלתי מוגה • על הפרשייה בהרחבה – "בית משיח" גיליון 175

טענתי מופנית איפוא לאלו שכן שמעו את הדברי-תורה המדוברים, אלו שאינם מחפשים "להתכבד בקלון חבירו", אשר, לכאורה, גודל "מסירות נפש" היא צריך להיות עד כדי... פתיחת ספר ועיון – למצוא מקורות לדבר (ואפילו מקור נסתר)!

ותמורת זה, מיד כשהתפשטה השמועה ע"ד השריקות – הסתובבו אובדי-עצות והחלו להתלחש זה עם זה: איי! מה עושים? היי! כאן כשלון... הורו לשרוק, ופלוגי בן פלוגי הולך ומרעיש ששריקות הם ענין השייך, להבדיל, ל"שייגעץ" ברוסי (כביכול) – ואילו כאן שרקו בפומבי, ולא עוד אלא שהורו גם לאחרים לשרוק...

כלומר – אלו שהפיצו זאת היו (לא אותם הטוענים שזהו ענין לא טוב כו', אלא) "ממך", היינו, אלו שעליהם היי רק לטרוח ולחפש מקור; ולפעול – "לא קיימא לשאלה" להשקיע ראשו בדבר, שהרי (כידוע הסיפור מאדמו"ר (מהורשי"ב) נ"ע) ראשו מונח בערדליים!...

גם אם מתעצל הנך לפתוח ספר כו' – שאל! אמנם, גם לשאול לא שייך, שכן, גם כאן עליו "לטרוח" ולכתוב שאלתו היכן המקור לדבר...

במה כן מתבטאת "עזרתו"? – שכאשר שואלים אצלו כיצד ייתכן ששרקו בהתוועדות – מיד מאדימים פניו, ונשמט ובורח... אשר, בתגובתו זו, הריהו מראה לשואל שבעצם גם הוא סבור כמותו, אבל מה בידו לעשות בשעה שהלה אינו מתייעץ עם אף אחד, ועושה כפי העולה על רוחו,

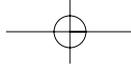
א. [צוה להרב פ. לנגן "האדרת והאמונה" – ובאמצע הניגון רמו בידו הק' לשרוק – ואח"כ אמר:]

"עזוי ווי ס'איז אַ מעשה מיט פייפען" (בנוגע לענין השריקות וכו'), שכתוצאה מזה היו כמה שחשבו שכאן הצליחו 'לתפוס' אותי, והא ראיי: שרקתי, ואף הוריתי לאחרים לשרוק!...

ו"מהרסיך ומחריביך ממך יצאו": כשלעצמי חשבת, שאותם חסידים שהולכים וצועקים בראש חוצות שהם אלו שמוסרים את נפשם באופן שאין לשער (נייט שייכות צו זאגן!) על כל צעד ושעל – שלפחות הם "יטריחו" את עצמם לפתוח ספר ולנסות למצוא מקור להנהגה זו, ולפעול – לא כלום!

בנוגע לפלוגי המנסה להתכבד בקלון חבירו – פשיטא שאין כל טענות כלפיו (מדוע אינו מחפש מקור כו'), שהרי כל מטרת ישיבתו בהתוועדות מתוך צפוי דרוכה שעות על-גבי שעות – היא רק בכדי שיוכל למצוא איזה כשלון ו"להתכבד בקלון חבירו"!

ולשם כך מוכן הוא גם לבטל זמן לימוד תורה – שכן, בזמן ההתוועדות אינו יכול לשמוע את עניני התורה המדוברים בהתוועדות, כי כל כולו עסוק בצפוי דרוכה לראות שמא יארע כשלון או טעות כלשהי, שאז, יוכל לבטל תורה גם למחר ומחרתיים, ולצאת ולהפיץ את הענינים: "הראיתם? פלוגי בן פלוגי עשה מעשה אשר לא ייעשה כמותו!"...

יצאו מהערדליים:

ג. ובכן: לענין השריקות יש מקור בתנ"ך (פסוק מפורש בתנ"ך – כדלקמן), ובגמרא (סוגיא מפורשת בגמ') – גמרא במסכת חולין, גמרא הנלמדת בישיבות ובכוללים!

סוגיא זו היא אמנם בחלק האגדתא במסי חולין (כדלקמן), אבל, חלק האגדתא **גם הוא** נאמר למשה מסיני! ולכן, גם לפני לימוד חלק האגדתא צריך להיות "ברכו בתורה תחילה", וחייב לברך "אשר ברו מכל פעמים ונתן לנו את תורתו!"

ובגמרא עירובין איתא, שכל האומר "שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה" הריהו מאבד שייכותו לתורה, וגם לתורה אין עסק בו!

וכמדובר כמה פעמים דיוק הלשון "שמועה זו אינה נאה" – שלא מדובר על מי שאומר "שמועה זו אינה שמועה", שכן, בגוף השמועה **מודה הוא**; רק שמחלק ואומר "שמועה זו נאה" לפי שיכול לפלפל בה וכו', ואילו "**אגדתא**" – טוען הוא – זהו ענין הטוב לאלו הלומדים שיעור ב"עין יעקב" בין מנחה למעריב, אנשים שאינם שייכים לחדש סברא בהלכה, ברמב"ם, בתוספות, בסוגיא וכיו"ב, ולכן – "מהיכי תיתי".... – משתתפים הם בשיעור ב"אגדתא"....

וכשאומרים לו: הרי בתניא (אגה"ק סכ"ג) איתא ש"אגדה... **רוב סודות התורה** גנוזין בה" (נוסף למדות-טובות שלמדים מזה) – עונה הוא: כל-זה כתוב **בתניא**, ובמילא – הרי-זה שייך **לתלמידי התניא**....

ד. ובכן, עזר הקב"ה, ומ"אגדתא", הפך הדבר לפסק-דין ברמב"ם (כדלקמן)....

אבל, לאחר שאף אחד לא תפס שיש כזה פסק-דין ברמב"ם – פקעה סבלנותי, ומצאתי מישהו ("האב איך אונטערגערוקט איינעם") שהורה להדפיס את הדברים בעתונות....

אמנם, גם **לאחר** שפורסם הפס"ד ברמב"ם – שאלתי פלוני בן פלוני [שבעבר היי חסיד, ואחר כך נשאר אמנם יהודי דתי, אבל] "שנה ופירש" מחסידותו, והרי ידוע הכלל "שנה ופירש קשה מכולם".... כיצד יכול לבוא בטענות כו', בשעה שזהו **פס"ד מפורש** ברמב"ם? והמענה שלו היי – כי הלכה זו כתב הרמב"ם עבור "**חידי סגולה**"....

המשכתי ושאלתי אותו – מה זאת אומרת, הלא באותו ספר הרמב"ם נפסק גם שייסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש

תכתבו של הרה"ח ר' גרשון יעקבסון עם תמונת הרבי - אליה מתייחס הרבי בשיחה

מה נותר לו איפוא לעשות? – הולך הוא ברחוב מלא בושה, וחושב כיצד יצליח להמלט מה'צרה' הזאת, ואיך יוכל למצוא מישהו שיהי' לו את ה"ברייטקייט" והאומץ לגשת ולומר לי שזה הי' עניין שלא כדבעי... מאז חלפו כמה וכמה חדשים ובינתיים חשבתי שסוף סוף מישהו יתעורר (ויחפש מקור כו'), ולפועל – בשום אופן לא, טרם יצאו מהערדליים!

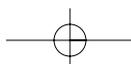
ומוכרחים לסבול... אמנם – לא נעים לו לענות במפורש שאירעה טעות, והוא נאלץ להחניק זאת בקרבו פנימה....

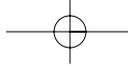
ב. ולהוסיף: אצל כל בשר-ודם שייך ואירע פעם ענין של כשלון (זה לא אסון... ואין בדברים משמעות של פגיעה בכבודו של פלוני זה ובכבודו של פלוני אחר וכו'), ואפילו בגדולי ישראל שבכל הדורות, דור אחר דור, מצינו ששייך בהם מקרה-טעות (וכפי שמסופר בגמרא, בתנ"ך ובחומש – ורש"י מפרש זאת עבור "בן חמש למקרא"!). וכל-זה – עוד מבלי לדבר ע"ד הסיפור שסיפר רבינו הזקן מהמגיד והבעש"ט, בנוגע **לאברהם** שהיי נשמה בגוף וכו' (כהסיפור שנדפס בזה [קובץ-מכתבים תהלים ע' 11])!

ובכן, גם בשביל לחשוב על דבר זה גופא – עליו "להטריח" את עצמו... והרי אין לו זמן לזה, להיותו מונח בערדליים....

מה נותר לו איפוא לעשות? – הולך הוא ברחוב מלא בושה, וחושב כיצד יצליח להמלט מה'צרה' הזאת, ואיך יוכל למצוא מישהו שיהיי לו את ה"ברייטקייט" והאומץ לגשת ולומר לי שזה הי' עניין שלא כדבעי....

מאז חלפו כמה וכמה חדשים, ובינתיים חשבתי שסוף סוף מישהו יתעורר (ויחפש מקור כו'), ולפועל – בשום אופן לא, **טרם**

על-כל-פנים, היוצא מגמרא מפורשת זו – ששירתו של הקב"ה אינה "שריקה ברוחניות" שתשמע רק ב"רקיע השמיני" (או השביעי)... כי-אם, שריקה שתשמע באזנינו, אזני בשר! וגם – ששירתו זו יכולה להשמע אפילו מפי הציפור, על אחת כמה וכמה מפי "אחד הריקים", ועל אחת כמה וכמה על-ידי אדם מישראל!

שזוהי השריקה המדוברת בכתוב ההוא! עד שנודע שציפור זו "בדייא" (בדאה – רשי"י) היא, ושירתה אינה שריקה רצויה. והיינו, שמצד ענין צדדי הוכרח שלא זו השריקה האמיתית דהקב"ה.

על-כל-פנים, היוצא מגמרא מפורשת זו – ששירתו של הקב"ה אינה "שריקה ברוחניות" שתשמע רק ב"רקיע השמיני" (או השביעי)... כי-אם, שריקה שתשמע באזנינו, אזני בשר! וגם – ששירתו זו יכולה להשמע אפילו מפי הציפור, על אחת כמה וכמה מפי "אחד הריקים", ועל אחת כמה וכמה על-ידי אדם מישראל!

ומזה מובן גם בענייננו: ידוע מאמר רז"ל "היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי". ובמילא, מובן ופשוט שאין מקום כלל לשרוק להנאתו בחלל האויר... מה שאין כן בשעה שישנו ענין של שמחה של מצוה, שאז ישנו סיכוי שבאחד הנוכחים יהי ענין של "גאולה" (ע"ד הנ"ל מהגמרא בחולין) מיצרו הרע ("יצרו תקפו") ולו במצוה אחת, אזי מצוה לשרוק על הספק, ואפילו על ספק-ספיקא, ואפילו על מאה ספיקות!...

ח. ובנוגע לטענה שישנו מי שאוהב להתכבד בקלון חבירו, והוא ינצל שריקה זו בכדי לילך ולדבר עניינים בלתי-רצויים וכו' וכו', ומה גם שהלה ישטח טענותיו בפני אותם אנשים שראשם מונח בערדליים,

תתוסף בהם חיות (בענייני יהדות, עד) בקיום מצוה מעשית (אינני יודע אם מצוה אחת, שתיים או שלש – וי"דע אינש בנפש"י), ובמילא – במקרה כזה פוסק הרמב"ם שצריכה להיות הנהגה בדיוק כמו דוד המלך, שהתנהג (לא רק באופן של "מפוז ומכרכר" סתם, כי-אם) באופן של "מפוז ומכרכר בכל עוז"!

דוד לבש אז "איפוד בד", בהיותו מלך, ובשעת מעשה ידע שמביטים דרך החלונות לראות אופן הנהגתו, ולאידך – כאשר תמחו בפניו ע"ד אופן הנהגתו, לא אמר שלא נהג כך, אלא אמר בפירוש "ועמם אכבדה" – בזה צריך להתבטאות כבודו של יהודי ירא-שמים!

ו. אמנם, גם לאחר שהתפרסם בעיתון המקור לדבר – אותם אנשים לא מצאו את העוז להביט ברמב"ם ולענות למקשים. ומדוע? – שוב, כי ראשו מונח בערדליים!...

כנראה שאין ברירה אלא לשים את המענה בפיו (בבחינת "הדבר אשר ישים בפיו גוי") ולומר לו, הקשב נא: כשתפגוש בפלוני אמור לו "שלום" תחילה ויעליכם" לבסוף... אחר-כך עליך לשאול מה שלומך, ואחר-כך – תמתין מעט ותראה: אם הלה יאמר באופן כך, עליך לענות לו באופן כך, ואם הלה יאמר בנוסח שני, תענה לו בנוסח שני... ואחר-כך – אם לא התערבו ה"ערדליים" באמצע, אזי יצליח לדקלם את המענה לפחות כמו "תוכי"... אבל, במקרה וה"ערדליים" כן התערבו שם – הריהו מבלבל ומערב את הקושיות והמענות יחדיו, והתוצאות ידועות!...

ז. ונחזור לענייננו:

כאמור – הרי גם הלכות לולב ברמב"ם (ששם הובא פס"ד הנ"ל) אינם הלכות הנלמדות בתכיפות (כ"כ)... משא"כ בנוגע למסכת חולין הרי "לית מאן דפליג" שצריך ללמדה!...

ובכן: במסכת חולין הנ"ל הובא הכתוב בתרי-עשר, המבאר שבבוא זמן הגאולה יוציא הקב"ה בעצמו את בני-ישראל מן הגלות. וממשיך בכתוב, שהאופן שבו יקבץ את בני-ישראל הוא – על-ידי ש"אשרקה להם", וכמבואר במפרשים לתרי-עשר שם שהקב"ה ישרוק לבני"!

כפשוט – אין מנסים כאן להדמות לקב"ה (חיו), אבל אף-על-פי-כן, בגמרא שם הובהר והובא מעשה בציפור ששרקה ו"רחמה" שמה, ושירתה עוררה סברא שזהו סימן על קירוב קץ הגאולה, והיו שחשבו

שם מצוי ראשון" (ומסיים "שנאמר הוי אחד"), ובמילא, אם הוא יכול לומר שהלכה זו כתב הרמב"ם עבור "יחידי סגולה" – מדוע שלא יבוא פלוני אחר ויאמר שגם ההלכה הראשונה (הנ"ל) ברמב"ם נועדה רק ל"יחידי סגולה"?!...

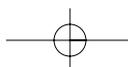
ובפרט – שתחילת הלכות יסודי-התורה אינה נלמדת בישיבות (טוב או רע – כך היא המציאות...), כי-אם – הפרקים המאוחרים יותר המדברים ע"ד קידוש השם וכו' וכו' (ושאר עניינים ברמב"ם), מה-שאינ-כן הפרקים הראשונים, ועאכו"כ ההלכה הראשונה בפרק הראשון!

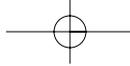
ה. אמנם, פס"ד הנ"ל הובא ברמב"ם (לא בהלכות שאינם נלמדות בישיבות, כי-אם) בהלכות לולב (הנלמדות), ובזה גופא – בסיום הלכות לולב (וידוע הכלל "הכל הולך אחר החיתום"):

ברמב"ם שם הובא הכתוב "ודוד מפוז ומכרכר", וממשיך ומפרש בכתוב (כך שאין צורך אפילו "לחפש" בפירש"י... כי-אם, מפורש בפסוק גופא) שהנהגתו זו הייתה הנהגת "אחד הריקים"! ובהנהגה זו נהג – כאשר היי מדובר אודות מצוה ושמחה של מצוה!

ובנדון-דידן: בעת השריקות נכחו יהודים שראו במוחש על פניהם (מבלי כל צורך לקרוא את מחשבותיהם...) שמכאן ולהבא

ובנדון-דידן: בעת השריקות נכחו יהודים שראו במוחש על פניהם שמכאן ולהבא תתוסף בהם חיות (בענייני יהדות, עד) בקיום מצוה מעשית, ובמילא – במקרה כזה פוסק הרמב"ם שצריכה להיות הנהגה בדיוק כמו דוד המלך, שהתנהג (לא רק באופן של "מפוז ומכרכר" סתם, כי-אם) באופן של "מפוז ומכרכר בכל עוז"!

**על ידי זה יומשך בקרוב קיום
היעוד "ביום ההוא ישרוק",
שהקב"ה ישרוק את שריקתו
הוא, ועל-ידה – "ואקבצם"
את כל בני" מכל קצווי תבל,
"ואתם תלוקטו לאחד אחד",
באופן שאף יהודי לא ישאר
בגלות, ויביאם לארצנו
הקדושה, ובחסד וברחמים,
ובקרוב ממש**

תקוה שמא במשך הזמן יוסיף ויעשה
תשובה, ויחדל גם מלהכריז ברבים שסבור
שהרמב"ם לא פסק דין בספרו "יד החזקה"
עבור הרבים, כי-אם עבור "יחידי סגולה"...
דבר שהוא בבחינת "פירצה שאין לה סוף"
("ל"ל)....

יא. ויהי רצון שבקרוב נזכה לשריקה של
קדושה (באופן שמתיר רבינו הזקן – כנ"ל),
אשר שריקה של קדושה היא דבר טוב (לא
בשבת ויום-טוב ח"ו, ולא שריקה ללא תועלת
כנ"ל, כי-אם) כאשר ישנם סיכויים טובים
("א גרויסע האַפענונג") שעל-ידה יוכל לעורר
אחרים (ואת עצמו) להוספה בענין של טוב
וקדושה ותורה ומצוותי – כנזכר לעיל.

והעיקר – שהקב"ה לא יתחשב בהמעמד
ומצב דעתה, ויסתפק בהוספת מחשבה
טובה, דיבור טוב ומעשה טוב **אחד**, וכפסק-
דין הרמב"ם – פס"ד שנועד (לא רק ל"יחידי
סגולה"... כי-אם) לכאור"א מישראל – אשר
כל אדם, ע"י מעשה אחד, דיבור אחד ופעולה
אחת וכו' – הרי "הכריע עצמו וכל העולם
כולו לכף זכות ומביא ישועה והצלחה
(והצלחה – לגירסא ב')",

ועי"ז יומשך בקרוב קיום היעוד "ביום
ההוא ישרוק", שהקב"ה ישרוק את שריקתו
הוא, ועל-ידה – "ואקבצם" את כל בני" מכל
קצווי תבל, "ואתם תלוקטו לאחד אחד",
באופן שאף יהודי לא ישאר בגלות, ויביאם
לארצנו הקדושה, ובחסד וברחמים, ובקרוב
ממש.

וכל-זה – **בזמן אדמו"ר הזקן**, שאז,
מלבד התחלת הגאולה על-ידי התחלת הענין
ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" – עדיין לא בא
זמן הגאולה!

ומסיים שם – שאף על פי שישנה שריקה
של קדושה, הזהיר רבינו הזקן שבזמנו עדיין
לא היי מעמד ומצב המתאים לזה, ולכן –
"אל ישרוק עליהם ח"ו": על יהודי אחר **אל
תשרוק**, אבל על היצר-הרע – **שרוק פעם
אחר פעם עד שלא ישאר ממנו כי-אם אין
ואפס** ("פיין און פיין ביז וואַנעט מיוועט
אים פאַרפייפען")!

ובמילא – כל הסיבה לכך שאותם
המחפשים אחר קלון חבירם **כן** יכלו להיאחז
בדבר ולטעון כו' – אינה אלא לפי שאלו
הנמצאים "בפנים" **מונחים בערדליים**, ולא
קלטו שאגה"ק הנ"ל הוזכרה במכוון ובזמן
ד"י" כסלו!

ובפרט – **שבאגה"ק גופא** הוזכר
בפירוש ע"ד השריקה, אשר, למרות שלא
נזכר שם בפירוש צד החיוב כי-אם השליה
שבדבר, הרי – לאחר שמתעוררת מאלי
השאלה כיצד יתכן שרבינו הזקן הוצרך
לשלול בחסידים שלו ענין של שריקה, אזי
בא המענה **בפשטות** (אפילו לא בדרך קושיא
ותירוץ) – שישנה **בפשטות** שריקה של
קדושה, רק שכל כוונתו אינה אלא להבהיר,
שמתו צריך לשרוק – רק כשמתחיל הענין
ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" (כנ"ל), מה שאין
כן **"עליהם"**!

י. וכאן עלי להבהיר בנוגע לעצמי ("ידיך
באואַרען"): ידועה תפלת ר' נחוניא בן הקנה
בכניסתו לבית-המדרש, כמסופר בגמ'
במסכת ברכות – "בכניסתי אני מתפלל שלא
יארע דבר תקלה על-ידי". ובכן, כיון שגם
עתה ישנם אנשים המאזינים לדברים מתוך
כוונה הנ"ל (כדי להתכבד בקלון חבירו –
ר"ל), עלי לשלול ולהבהיר, אשר ראשית כל
לא עלי ולא על צווארי עוון ביטול-תורה
שלהם, ובפרט – ביטול-תורה לשם מטרה
שהיא **היפך** התורה (להתכבד בקלון חבירו
כו')!.... ושליה והבהרה נוספת – אשר
הלואי ומעולם לא הייתי "נכשל" בענינים
אחרים מלבד ענין השריקה...

ובפרט שענין השריקה היי (לא "כשלון",
כי-אם) **בכוונה תחילה**, כוונה **השליחה**
בפועל לעורר ולגלות את הטוב הגנוז בכמה
וכמה מישראל! והצלחה נוספת – כאשר
הרע יישאר רק אצל אותו א' המתכבד בקלון
חבירו, על-ידי שלפחות **לא יכריז בגלוי**
שהוא אוהב לתפוס יהודי בטעות ולפרסם
אודותיו ("אים באַריידען")!.... ואז – ישנה

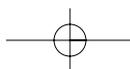
וכתגובה הם יתבלבלו לגמרי ולא ידעו מה
לענות: לא אלייך, לא ביי"ת, לא גימ"ל ולא
דלי"ת (כי לא זהו ענינם)... –

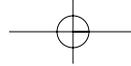
הרי, וכי מצד זה שישנם אנשים
שהנהגתם אינה כדבעי למהוי – משום כך
יהיי צורך לבטל ענין הקשור עם (ויכול לקרב
את) הגאולה?!... ובפרט **שרואים זאת
בפועל** (אז והיום, ובעז"ה יראו זאת גם
בהתועדויות של מצוה נוספות) – שעל-ידי
השריקה משתנה מעמדם ומצבם של כמה
וכמה מישראל **במצוה אחת** על-כל-פנים,
ואחרי – "מצוה גוררת מצוה" וכו'!
ובמצבים מסויימים – ישנם יהודים שע"י
השריקה פועלים בהם שינוי עיקרי **מן הקצה
אל הקצה**!...

ט. והתמיי גדולה ביותר – כשמדובר
אודות **חסידים** (נוסף על האמור לעיל –
השייך גם לסתם יהודים):

ענין השריקה אירע בסביבות י"ט כסלו;
ובההתועדות שנערכה אז, דובר ע"ד אגרת-
הקדש שכתב רבינו הזקן בבואו מפטרבורג,
אשר, בין הדברים כתב שם רבינו הזקן: "אל
ישרוק עליהם ח"ו". וידועה הוספת כ"ק
מו"ח אדמו"ר בזה – הוספה שאין צריכים
לטרוח לחפשה ולמוצאה, ואין צריך לאמץ
ראשו, ואין צורך אפילו לשאול את חבירו
בזה, שכן, ההוספה **נדפסה על המקום**,
לאחרי אגה"ק הנ"ל במקומה (ראה ספר-
התולדות אדה"ז ע' רטז)! – אשר אביו
(אדמו"ר נ"ע) אמר לו, "ראה, **סימן שישנה
גם שריקה של קדושה**!"

**כלומר – אלו שהפיצו זאת
היו (לא אותם הטוענים שזהו
ענין לא טוב כו', אלא)
"מחך", היינו, אלו שעליהם הי'
רק לטרוח ולחפש מקור;
ולפועל – "לא קיימא
לשאלה" להשקיע ראשו
בדבר, שהרי (כידוע הסיפור
מאדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע)
ראשו מונח בערדליים!...**

שבועי לוח

שבוע פרשת שמות - וארא

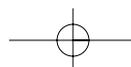
זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	
5:37	4:17	ירושלים	4:53	4:59	12:05	11:50	9:41	9:16	7:17	6:41	יום שישי, כ"ב טבת
5:38	4:38	תל אביב	4:54	5:00	12:05	11:50	9:41	9:16	7:17	6:41	שבת קודש, כ"ג טבת
5:36	4:26	חיפה	4:55	5:00	12:06	11:51	9:41	9:16	7:16	6:41	יום ראשון, כ"ד טבת
5:38	4:35	ניו יורק	4:57	5:01	12:06	11:51	9:41	9:16	7:16	6:41	יום שני, כ"ה טבת
6:15	5:04	פריז	4:58	5:02	12:06	11:51	9:41	9:16	7:15	6:40	יום שלישי, כ"ו טבת
5:18	4:03	לונדון	4:59	5:03	12:07	11:52	9:41	9:16	7:15	6:40	יום רביעי, כ"ז טבת
5:34	4:11	מוסקוה	5:00	5:04	12:07	11:52	9:40	9:16	7:14	6:40	יום חמישי, כ"ח טבת

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ"ב טבת	ג-ה.	הלי תפלן ומוזות וס"ת פרק ו.	מ"ע ר"ז.
שבת כ"ג טבת	ו-ח.	פרק ז.	מל"ת ש"ז.
ראשון כ"ד טבת	הלי נערה . . בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ח.	מ"ע רכ. ר"ח. מל"ת ש"ח. מ"ע ר"ט. מל"ת ש"ט.
שני כ"ה טבת	הלי סוטה . . בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ט.	מ"ע רכג. מל"ת קד.
שלישי כ"ו טבת	פרק ד. פעמי הכן וגוי ספר קדושה והוא ספר חמישי הלי איסורי ביאה בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק י.	מל"ת קה. של. שלא. שלב. שלג. שלד.
רביעי כ"ז טבת	ג-ה.	הלי ציצית . . בפרקים אלו. פרק א.	מל"ת שלו. שלה. שלו. שלח. שלט.
חמישי כ"ח טבת	ו-ח.	פרק ב.	מל"ת ש"ג. ש"מא. ש"מב. ש"מג. ש"דמ. ש"מה.
שישי כ"ט טבת	ט-יא.	פרק ג.	מל"ת שמוח. ש"מט. ש"נ. ש"נא.

אנחנו ברשימה?

כאשר מתכוננים ליו"ד
שבט, כאשר מתכוננים
לגאולה האמיתית והשלימה,
אין שום מקום ל'חכמות'.
הרבי מלך המשיח רוצה
לדעת דבר אחד - האם
אנחנו ברשימה? ברשימת
אלו שעושים

מה שאנו רואים הוא, כי אצל הרבי מה"מ, אין 'חכמות'. הרבי טוב בעצם, הוא מבין, הוא מרחם, אינו פוגע באיש חלילה ומקבל את כולם בסבר פנים יפות. אך שלא יטעה אף אחד לחשוב כי באמצעות מילים יפות, מס שפתיים של 'התקשרות' ו'קנאות' כביכול הוא יוכל לישחד את הרבי. בסופו של דבר השאלה היחידה היא האם אתה מופיע ברשימה, אם לא, שום דבר לא יעזור - לא עשית כלום!

אם שמך אינו מופיע בין אלו שעוסקים בפרסום בשורת הגאולה; בין אלו שעוסקים בפשטות בהפצת המעיינות, בקירוב עם ישראל לתורה, חסידות וגאולה - לא יעזור אם תהיה חכם גדול, אם תנסח מכתבים נרגשים, תתבטא בצורה חריפה, ואף תנסה לבדות מליבך פרשיות שונות, כדי לתרץ את התנהגותך הנלוזה. הרבי לא 'קונה' זאת, הוא רוצה דבר אחד - ששמך יופיע ברשימה.

הרבי דורש שרבנים יעסקו בהנהגת קהילותיהם ובמתן פסקי דין על פי התורה, נגלה וחסידות. שהמשפיעים ישפיעו על תלמידיהם את תורת החסידות ובעיקר את אורחותיה, הדרכותיה והוראותיה, ולא יחפשו לעצמם תפקידים חדשים. הרבי רוצה ודורש שכל אחד מאנ"ש, וכולם אנ"ש, כפי שמופיע בשיחות הני"ל, יעשה בפועל את מה שמוטל עליו, לא יידרש לשטויות והבלים, אלא כפי שהכריז בעצמו באותו מעמד - "עמדו הכן כולכם" לקבלת פני משיח.

הרבי מה"מ שליט"א אינו מתפעל מידיבורים פראיים, ומבטיח לנו שימרובה מידה טובה". כל אחד מאתנו יציית בפשטות להוראותיו של הרבי מה"מ, יתכונן כדבעי ליו"ד שבט הממשמש ובא, ובעיקר יכין את עצמו ואת העולם כולו, תוך ביצוע השליחות היחידה שנותרה, לקבל את פני משיח צדקנו, יבא ויגאלנו תיכף ומיד ממש, למטה מעשרה טפחים, ודין נצח -

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מים אלו, הם הימים האמצעיים של שלושים היום של ההכנה ליום הגדול והקדוש יו"ד שבט. אחת השיחות המפורטות ביותר בנוגע להכנות הנדרשות בימים אלו, היא השיחה מ"ב בטבת תשמ"ז.

עם תום ימי המשתה של ה' טבת, 'דין נצח', כאשר החסידים נמצאים לכאורה 'על גג העולם', מצא הרבי מלך המשיח שליט"א לנכון להדגיש ולהבהיר, כי עם כל הכבוד לשמחה ולהתרגשות - צריך לזכור כל העת, היכן נמצאים, לקראת מה מתכוננים, וכיצד יש לעשות זאת.

ההוראות הברורות לא נתנו שום מקום לספק או לאי הבנות. ההכנות צריכות להיות בכל הפשטות, ובכל הרצינות, אין שום מקום למשחקים. מי ששמו אינו מופיע ברשימה - פשוט לא התכונן כלל. יכולים להיות לו הסברים טובים ביותר, תירוצים נפלאים, וכוונות עמוקות ופנימיות בדברי הרבי, אך אם הוא לא מצא לו 'עשה לך רב', ולא דאג להיבחן אצלו - הוא עצמו ישא בתוצאות.

'וישידעו בפשטות, שמי ששמו לא יופיע ברשימה, הרי בזה לא נמצא יותר מביאור אחד ויחיד, זהו סימן שלא עשה כלום, או שהוא עשה בכזה מין אופן שזה 'ביזי ביזיונות'...". כאשר זה מגיע לדרישה בנוגע למעשה בפועל, הרי שמי שאינו מקיים את ההוראה בדיוק - גם הרבי מה"מ, גדול מלמדי הזכות על כל עם ישראל, אינו מוצא שום הסבר מלבד האמור לעיל.

הרבי מה"מ יודע שישנם 'חכמים' גדולים, אשר בכל עניין יודעים להסביר, לקשר ולהתאים את הכל לשיטתם, ולכן הוא נותן הנחיות ברורות ומדויקות, ללא שום פתח מילוט. ואכן מי שזוכר את אותם ימים, יודע כי לא היו ימים טובים מאלה לימשפיעים, 'יעשה לך רב', אשר ידיהם היו עמוסות עבודה, במתן הדרכה ובחינות של צאן מרעיתם.

השבוע החסידי

פתגם השבוע בענייני גאולה

כבר "כלו כל הקיצין", ואעפ"כ, נמצאים עדיין בגלות... וכפי שנשיא דורנו הסביר והאריך בזה, והוציא "קול קורא", וג' פעמים, וצוה לפרסמו בדפוס ב"מכתב-עת", ובפרט שמכתב-עת זה נקרא בשם "הקריאה והקדושה" (שגם שם זה קיבל את אישורו של נשיא דורנו), אשר בענין זה - "הקריאה והקדושה" - מתבטאת כללות עבודתו של יהודי, ויש לומר שזהו א' הטעמים על שם זה, והיינו, שהכוונה בכל הענינים שנדפסו שם היא, אשר, כל ענין מהם יהי "קריאה חיי" לכל אחד מישראל שבדור, ועד ש"קריאה" זו תעשה ממנו מציאות של "קדושה חיי"....

(משיחת ס"ד סבת, התשנ"ב - בלתי מוגה)

קריאת-שמע, ויאמר אמת ויציב, ושמו"ע - דכל המשכות אלו ישנם ג"כ עכשיו כו'.

(ספר המאמרים "פר"ת ע' רל)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ויאנחו בני ישראל (ב, כג)

באנחות לבד לא נושע. האנחה היא רק כפת המנעול לפתוח את הלב ולפקוח את העינים שלא לשבת בחבוק ידיים, רק לסדר עבודה ופועל, איש איש באשר יוכל לפעול ולעשות בתעמולה לחיזוק התורה, הרבצת התורה ושמירת המצוות, זה בכתבו וזה בנאומו וזה בכספו.

(היום יום' כג טבת)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

...יש לבאר גם הדיוק "הבאים מצרימה" (לשון הוה), שגם לאחרי ש"ימים רבים היו להם משבאו למצרים", ה"ו כאילו אותו יום נכנסו למצרים":

...כיון שמציאותם האמיתית היא תמיד למעלה משייכות למצרים, והיותם במצרים היא חידוש, הרי, כל יום נוסף שנמצאים במצרים - גם לאחרי "ימים רבים", ועד לסוף זמן הגלות - הוא "כאילו אותו יום נכנסו למצרים".

...ועל-דרך-זה בכל רגע ורגע ש"באים מצרימה" מחדש, ועד לרגע האחרון דומן הגלות - שגם לאחרי כל אריכות וקושי הגלות, אינם שייכים לגלות, ואין זה מקומם, כך, שהיותם בגלות ברגע זה, רגע האחרון של הגלות, אינו המשך טבעי לגלות ארוכה וקשה, אלא מצב חדש, "כאילו אותו יום (ואותו רגע) נכנסו למצרים", ולכן נעשית העבודה כל משך זמן הגלות עד לרגע האחרון דומן הגלות בכל התוקף, ומתוך תוקף האמונה בביאת המשיח, צפי' ותקוה חזקה לביאתו תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ שמות ה'תנש"א - ס"ו)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם (ג, יג)

פעם ביקש הרב המגיד ממעזריטש מרבינו הזקן להיות הבעל תוקע אצלו בראש השנה. רבינו הזקן הסכים לכך, בתנאי שהמגיד ילמדהו כוונות התקיעות. וכן היה.

לאחר שלימדהו גילה רבינו הזקן להמגיד שאיננו יודע כלל מלאכת התקיעה. אמר לו המגיד: למה רימיתני? ויענהו רבינו הזקן: הלא גם משה רבינו עשה כן, בתחלה שאל מהקב"ה "מה שמו", ואחר שגילה לו הקב"ה את שמו טען "לא איש דברים אנכי"....

(מפי השמועה)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

כי כבד פה וכבד לשון אנכי (ד, י)

משה היה בבחי' ביטול במציאות, והתורה העידה עליו שהי' עניו מכל האדם. ולכן טען שמעוצם וגודל ביטולו לא יוכל לגלות ולהשפיע בדיבור פה - "אידי דטריד למיבלע - לא פליט" (=משום שטרוד "לבלוע" אינו יכול "לפלוט").

(ס'דוד עם דא"ח ק"א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר (ה, ט)

מפתגמי הצמח צדק: "פנימי" הוא - שבקשת ברכה [מהרבי] להצלחה ב'עבודה' היא בבחינת "אל ישעו בדברי הבל", והרצוי הוא ש"תכבד העבודה על האנשים".

(היום יום' כ"ד תמוז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ותהר האשה ותלד בן (ב, ב)

ואמרו רז"ל שילדתו שלא בצער, כי, ענין חבלי לידה הוא בחי' הגלויות, ולכן, משה שהי' הגואל אינו שייך חבלים בלידתו כי הוא בא לגאול מהחבלים, וזהו שכתוב בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר (ישעי' סימן ס"ו, ז).

(ספר המאמרים "תר"ל ע' טא)

כ"ק אדמו"ר מהרש"ב

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה . . איש וביתו באו. ראובן שמעון ולוי ויהודה (ריש פרשתנו)

"ואלה שמות בני": נשמות ישראל ע"י התורה ממשיכים בחי' שמות העליונים, גילוי שם הוי' בחי' שמו הגדול כו'.

"הבאים מצרימה": שעכשיו הוא בבחי' מיצר והעלם.

ומ"מ ישנם כל ההמשכות עכשיו ג"כ, וזהו "איש וביתו באו": איש הוא שם הוי', כמ"ש הוי' איש מלחמה, וביתו הוא שם אדני-י, שהוא היכל ("ביתו") לשם הוי', וכמ"ש והוי' בהיכל קדשו - היכל בגימטריא אדני-י כו'. ואומר איש וביתו באו - שישנם כל ההמשכות כו'.

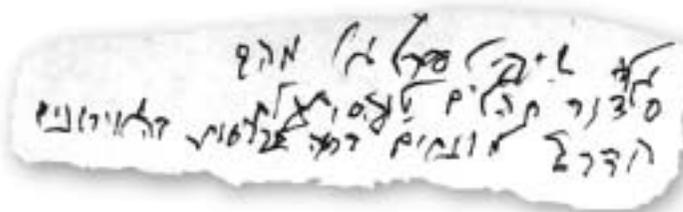
וזהו שחשיב "ראובן שמעון ולוי ויהודה", שהן ב' פרשיות

מאוצר המלך

סידור, תהילים ותפילת הדרך במטוסים

הננו מביאים בזה מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (משנת תש"נ לערך) למנהל חברת מטוסים פרטית, אשר באחד ממטוסיו אירעה תאונה, שבעקבותיה שאל את הרבי האם זה סימן שעליו לסגור את החברה. על כך השיב הרבי, כי עליו להמשיך בניהול החברה, והוסיף:

אלא שיהי' בכל א' מהם

סידור תהלים טופסי תפלת

הדרך מונחים בכמה מקומות בהאווירונים

(* בקשר לאמירת תפלת הדרך בטיסה במטוס – ראה לקו"ש חייב ע" 152.)

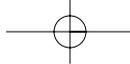
מרמלשטיין - מסעדה עם מעם ביתי

Mermelstein Caterers
Let us cater your simcha...

(718) 778-3100 MAYER KOHEN

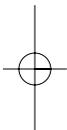
351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

Thursday & Friday
SPECIAL:
* 2 Roasted Chickens
* Fish * Kugel * 1 Salad
ONLY \$19.75

להשתדל שאנ"ש יתפסו משרות רבנות

חלק נוסף מסדרת אגרות הקודש – בפירסום ראשון – ששלח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח להרה"ג הרה"ח הרב דוד חנזין ע"ה. האגרות מתפרסמות לעילוי נשמתו, מתוך ספר זכרונות העומד לצאת לאור על תולדות חייו של הרב חנזין ע"ה, בעריכת הסופר החסידי ר' מנחם זיגלבוים

דברים היוצא[א]ים מן הלב ונכנסים אל הלב.

בברכת הצלחה בעבודתו בקדש ולבשו"ט בכל האמור ובברכת חג הגאולה

מ. שניאורסאהן

בנין החדש בחולון

בי"ה, ז"ך טבת תשכ"א

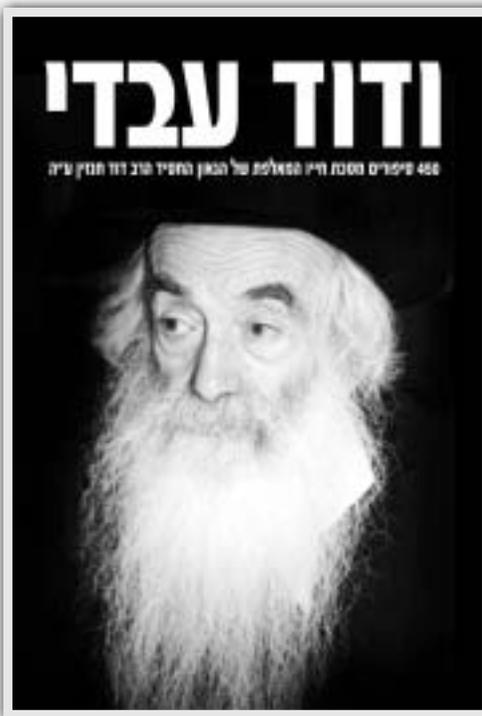
ברוקלין

הרה"ג ווי"ח אי"א נו"נ עוסקי בצ"צ וכי וכי מוה' דוד שי מוה' יצחק שי [גנזבורג]

שלום וברכה!

ז"ע הוברק אליהם, וז"ל:

"במענה למכתביהם – ודאי יכנסו לבנין החדש בחולון, ותהי בשעה טובה ומוצלחת וטוב לחנך הבית – בקשר* לעשירי בשבט. וברכות יחולו על ראש העיר וחבריו שהשתדלו בהאמור,

שער הספר החדש

פ"ש לבתי-ספר

בי"ה, ט"ז כסלו תשכ"א

ברוקלין

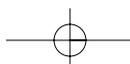
הרה"ג ווי"ח אי"א נו"נ רב פעלים

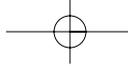
מוה' דוד שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתביו משילהי חשון עם המצורף בם, ותקותי חזקה אף שאין מזכיר עדי"ז, שבמשך הזמן נמסר הפ"ש לכל בתי הספר של הרשת, ויהי רצון שיבשר טוב בזה, ז.א. שנכנסו הדבורים ללבם של השומעים-ות שי, ובאופן מתאים לדבר משנה המעשה הוא העיקר, הוספה בעניני התלמידים- ות המורים-ות בהנוגע לפועל, והרי זכות הרבים מסייעתם, ורבותינו נשיאינו מעוררים ר"ר להצלחה בפעולות בקדש בחינוך על טהרת הקדש.

כן בטח נדבר עם המורים-ות והמנהלים בהנוגע לימי סגולה דחדש כסלו, יו"ד, יט' וימי חנוכה שלאחריו, ויהי רצון שגם בזה יהי באופן הנ"ל

לספק, והוא – שאין כל סברא להזניח ח"ו משרתו בקדש ברבנות. ואדרבה, כמו שכתבתי וגם אמרתי בע"פ לעשות ככל הדרוש לעלות לדרגת דין. ולא רק מפני הרווחים הגשמיים שבדבר, אלא גם מפני הרווחים הרוחניים. וצריך להשתדל שאנ"ש יתפסו משרות רבנות באה"ק ת"ו, ומכמה טעמים מובנים וכו'. ומצער ומדאיג שכנראה גם לזה אין איש שם לב.

בהנוגע לעניני הרשת, כמדומה גם בזה נדבר איזו פעמים – שאין כדאי וגם מצער שלוקח ע"ע גם ענינים טכנים פעוטים, בה בשעה שהתנועה בזה צ"ל להיפך – שהוא יעמוד בראש כל הענינים וישגיח עליהם אבל הצד הטכני יעשה ע"י מזכיר, וכמוכ"ו. מה שמתמיה ביותר בשנה זו הוא – שכיון שהבטיחו לאחדים תשלומין מקופת הרשת אף שאין להם "שעות" ושעתם פנוי מלימוד והנהלה ברשת, והבטחה הנ"ל היתה באופן מוחלטי, ז.א. שסו"ס יפנו אליו על יסוד זה ובמשך הזמן ישולם כל המגיע ע"פ ההבטחה, הרי ענין הכי קרוב צ"ל – שהשעות שמשלמים להם בעדס וריקות הם מעניני הרשת, יקדישו להנהלה כללית, מזכירות וכו'. ובמילא היתה נפתרה שאלת המזכירות עכ"פ במדה גדולה.

לפלא שאינו מאשר קבלת מכתבי, בו שאלתי ע"ד המצב בהרשת, בצירוף תמיהתי – שאין ידיעות ע"ד המצב ותוצאות דהרישום לזמן הבע"ל וכו'. ויהי רצון שעכ"פ בחזור תתקבלנה ידיעות מתאימות. ולנוגע בעוד נקודה, שכנראה צריכה תקון בהקדם (והכי אפשרי); המצב בביה"ס בברוש, שקבלתי כמה מכתבים מכתבי אזעקה, שכאילו ארבעה מורים-ות רצונם לעזוב המקום לזמן הבא, והרעש והרושם שנעשה משמועה זו במקום גם עתה וההיזק ח"ו שיש להקדימו בעוד מועד וכו'.

המאזן הכספי דהרשת – היסודר סו"ס? ולתוכן המכתב – נשלח בלי לחכות על התור

בברכה לשנת הצלחה ובברכה לבשו"ט

מ. שניאורסאהן

נ.ב.

בודאי יטכסו עצה בעוד מועד – בהנוגע לענין החופש הגדול באם יש מקום ובאיזה אופן לעמוד בקישור עם תלמידים-ות בתי ספר הרשת במשך כג' חדשים אלו, וביחוד להזכירם ולעודדם במשך הזמן בהנוגע לשבת, בין המצרים ועניניהם, התחזקות בשיעורים בתורה, קיום המצות וכו'.

בודאי יטכסו עצה בעוד מועד – בהנוגע לענין החופש הגדול באם יש מקום ובאיזה אופן לעמוד בקישור עם תלמידים-ות בתי ספר הרשת במשך כג' חדשים אלו, וביחוד להזכירם ולעודדם במשך הזמן בהנוגע לשבת, בין המצרים ובעניניהם, התחזקות בשיעורים בתורה, קיום המצות וכו'.

שסו"ס יה"י באופן מתוכנן ומאורגן ובמילא בהוספה רבה בהצלחה.

ההפסק בכתיבת מכתבים

ב"ה, כה' אייר תשכ"א

ברוקלין

הרה"ג וו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ רב פעלים מוה' דוד שי שלום וברכה!

מתמיה ביותר וגם מצער ומדאיג, שזה כו"כ חדשים שאין ממנו כל מכתבים וידיעות. ופשוט שהדאגה היא לא רק בהנוגע לענינים הכלליים, אלא ובעיקר בהנוגע לענינים הפרטים. ובפרט שלא הורגל בשתיקה ארוכה כהאמור כלל וכלל,

ויהי רצון שסו"ס יבשר, שלא הי' כל יסוד לחששות ולענינים בלתי רצויים, ויבשר טוב בטוב הנראה והנגלה בכל הענינים הכלליים והפרטים, ופשיטא שכל ההקדם בזה והפרטיות – הי"ז משובח.

ובעמדנו בערב ש"ק מברכין ירחא תליתאי בו ניתנו אוריין תליתאי לעמא תליתאי – הרי זה מענין לחתום בברכה, בלשון הרב הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר,

לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות

מ. שניאורסאהן

לעשות ככל הדרוש לעלות לדרגת דין

ב"ה, יא' סיון תשכ"א

ברוקלין

הרה"ג וו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ מוה' דוד שי שלום וברכה!

ז"ע נתקבל מכתבו מ'ד' סיון, וממהר הנני לענות עליו, אף כי לכאורה אין גם מקום

ובטוחני שישעו רצון ונחת אמיתי מפעולתם האמורה. ובודאי בקרוב ימלאו כל החדרים תלמידים, שיחנכו להיות לגאון ולתפארת ארצנו הקדושה, ותודה חמה להנ"ל ובפרישת שלום ובברכת הצלחה: חתימתי.

ומוכרחני להביע גודל תמיהתי להספק שלהם בדבר, האם להשאר ח"ו בבנין הישן, שהרי זה אכזבה הכי גדולה, צעד היפך התרחבות, ולא עוד אלא שגם היפך בנין, ולא רק בהנוגע לחולון אלא לעוד מקומות (שבטח יהי מצב כהאמור בכ"מ) ותקותי חזקה, שיסבירו המברק מתאים לענינו – לראש העיר ולחבריו בדברים יוצאים מן הלב, ופשיטא שלא למליצה יפה כוונתי, כי אם תקותי חזקה שכן יהי בפועל, לא רק שבעתיד הקרוב יתמלאו החדרים תלמידים-ות שי, אלא גם בהנקודה שראש העיר וחבריו ישעו רצון ונחת אמיתי מהם, ואצפה לבשו"ט בכל הנ"ל.

בברכת הצלחה בעבודתם בקדש מתוך מנוחה שמחה וטוב לבב, המצפה לבשו"ט

מ. שניאורסאהן

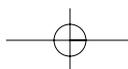
נ.ב.

תקותי חזקה שלא תשכח כלל ותוזנח ההשתדלות ע"ד הענקה חד פעמית להרשת ממשרדים המתאימים – כדי לסלק החובות השונים, ובפרט שנעשה כזה בהנוגע למפלגות וכו'. והרי בעבר היתה האמתלא שלא הוקבע מי יהי שר החינוך משא"כ עתה. ואף שישנם איזה סכסוכים במשרדים הנ"ל, הרי מקום לומר שבדבור המתאים להמצב – אדרבה יש לנצל זה למילוי הבקשה. והרי שוהה עתה במחנם הרה"ג כו' הראב"ג שי – שבאם יש אפשרות בודאי לא ימנע עזרתו בהאמור.

ולתוכן המכתב – נשלח מהיר דחוף.

* הדיוק **בקשר** – שאין כוונתי בדוקא **ביום** י' שבט.

בודאי ינצלו ככל האפשרי – בעניני הרשת, העת רצון דיום הילולא זה (כינוס תלמידים-ות שי וכיו"ב). ובפרט שבהנ"ל אין כינוסים וכו' בחוגים אחרים מלבד חב"ד, (משא"כ בפורים וכיו"ב). ויהי"ר

התוועדות חסידותית

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל
המרכזית - כפר חב"ד

בשעה גורלית זו

מי שעומד מן הצד בשעה כה גורלית - לרבי,
לליובאוויטש, לעם ישראל ולעולם כולו; מי

שמתעסק בכל מיני דברים חשובים, נחוצים ומועילים, אך אינו שם דגש לפעול
כפי שהרבי רוצה שהכל יהיה חדור בענייני משיח וגאולה, ובגלוי דווקא, הרי
בכך הוא כאילו מסכים ח"ו לטענה ש"העולם אינו כלי"; הוא אינו מסייע דווקא
באותה שעה גורלית שהרבי מוסר נפש בפועל ומשליך חייו מנגד עבור ניצחון
המלחמה הסופי! "אם החרש תחרישי בעת הזאת - רווח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר"; הרבי בוודאי יצליח וינצח במלחמה זו להביא בפועל את הגאולה
עכשיו, אלא שאתם תפסידו את הזכות

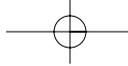
הפריצה הגדולה בעקבות משפט הספרים

עומדים אנו אחרי מלאת "שבעת ימי
ההיקף" מן היום הבהיר ה' טבת, בו "דידן
(דהספרים) נצח" לעיני כל העמים, ובשבו
בו חל היום הבהיר י"ט טבת, בו (בשנת
תשי"ג) היה הניצחון במשפט המשך למשפט
הספרים.

וכן הוא בנוגע למשפט הספרים - שלא
היה אלא העלם והסתר וקטרוג על הפצת
המעיינות חוצה באופן של ה"דור השביעי"
דווקא, אשר בו מפיצים את המעיינות עצמם
בכל קצווי תבל, ב"חוצה" כפשוטו, ומגיעים
גם למקומות הרחוקים והנידחים ביותר, הן
בגשמיות והן ברוחניות, ובהם ומהם עצמם
"פורצת" היהדות והחסידות.

ועל כך היה ההעלם והסתר, ועד
ל"משפט" כפשוטו, ב"טענה" - "הזאת
ליובאוויטש?!" וכי זהו ההמשך לשלשלת
הזהב של רבותינו נשיאינו, שעסקו בעיקר

על פי המבואר כמה פעמים, גם במסגרת
זו, מיוסד על דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א - כל המשפט לא היה אלא כדוגמת
ה"מאסר" של רבינו הזקן ורבותינו נשיאינו
שלאחריו קודם גאולתם; שלא היו אלו
מאסר וגאולה פרטיים, אלא השתקפות של
העלם והסתר וקטרוג שהיה למעלה על
הפצת תורת החסידות בריבוי, ובפרסום.
וכאשר נפסק למעלה כי הגיע הזמן לפרסם
זאת בריבוי, בהתפשטות ובגילוי, אזי נפעל
למטה השחרור והגאולה, "פדה בשלום
נפשי".

לתוצאות בלתי רצויות. והם היו מעוניינים שהרבי יצטרך לבוא לבית המשפט ולהגיב על אותה טענה.

כאן היה כמובן קשה הרבה יותר לפעול שהשופטים יחליטו כי הרבי אינו צריך לבוא ולמסור את גרסתו (מאחר שהייתה זו תביעה אישית נגדו, ולא כמו בייג כסלו תשמ"ו, הניצחון הראשון עוד לפני תחילת המשפט (המשפט התחיל בייג כסלו תשמ"ו) כאשר החליטו השופטים כי "המלך אינו מעיד ואין מעידין אותו" במשפט הספרים).

ואולם גם כאן ארע הנס ו"דין-נצח". בתחילה נפסק כן בכ"ו תשרי תש"נ, ולאחר הערעור נפסק שוב סופית כן בייג טבת תש"נ (משפט זה התנהל, מטבע הדברים, ביתר חשאי, שהרי הוא לא היה נוגע ישירות לחסידים אלא אישית לרבי בעצמו, ולכן גם הרבה פרטים לא ידועים בו).

וכבר נכתב בעבר כי גם אם לכאורה נדמה כי י"ט טבת קשור רק אל הרבי אישית, ולא נוגע לחסידים – הרי ידועים דברי הרבי בקשר ליום הגאולה ג' תמוז, וזו לשון קדשו (לקוטי שיחות ח"ד ע' 1315):

הטעם שלא קבע כ"ק מו"ח אדמו"ר את יום השלישי בתמוז ליום טוב, ורק את הימים י"ב וי"ג תמוז – יש לומר, לפי שכל ענינו של נשיא ורועה ישראל הוא – להשפיע לאנשי דורו (וענייניו "הפרטיים" אין נחשבים אצלו – בערך זה), ומכיוון שבהיותו בגלות, יכולתו בהשפעה הייתה מוגבלת ביותר, לא קבע את יום הג' בתמוז ליום טוב.

אמנם התקשרות חסידים לרבי נשיא – צריכה להיות לכל מה שהוא (ובפרט שנשמה כללית, גם ענייניה "הפרטיים" שייכים לכלל ישראל), ולכן חסידים עליהם לחוג גם את יום הג' בתמוז.

ובולט מאד הדמיון של י"ט טבת לזה. כמו בג' תמוז, שבו ניצל כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ בעצמו, ואדרבה, "ממוות לחיים", ולמרות זאת לא קבע אותו ליום-טוב, מכיוון שהיה זה עניין פרטי שלו שלא נגע ישירות לעבודתו בהפצת החסידות. אך הרבי מלך המשיח שליט"א קובע, כאמור, כי חסידים מקושרים גם לענייני הפרטיים של הרבי, ובפרט ש"נשמה כללית, גם ענייניה ה"פרטיים" שייכים לכלל ישראל".

ואף מוסיף שם (ובאריכות במקומות אחרים) ש"מובן, אשר יום השלישי בתמוז יש בו – מכמה צדדים – שמחה יתירה מאשר בימי י"ב וי"ג תמוז".

כן הוא לכאורה בקשר לייט טבת, שאף שהוא לכאורה עניין אישי של הרבי מלך

מי ששייך – ולו במעט – לרבי, ומי הוא זה ואיזה הוא שאינו שייך; מי ששמע ושם לבו לתורתו של הרבי, ורואה מה מתחולל כאן – אינו יכול לעמוד מן הצד ולהישאר אדיש למה שקורה!

והמשיך הלאה במאבקי האבוד (כדי שזכה לימי סגולה נוספים) – הוגש ערעור על פסק הדין, התנהל משפט נוסף, ושוב עברנו ימים קשים של חרדה ודאגה ו"משפט" על החידוש של הדור השביעי.

בכ"ה במר-חשוון תשמ"ח נדחה סופית הערעור ונקבע סופית בבית-המשפט כי הספרים שייכים ל"אגודת חסידי חב"ד". יומיים לאחר מכן, בכ"ז מרחשוון, נקבע כי יש להחזירם בפועל ממש ל-770. וביום הבהיר ב' כסלו חזרו הספרים למקומם בפועל ממש והגיעו ל-770, שזהו לכאורה העיקר ותכלית כל המשפט וכל ה"דין-נצח".

בתחילה חשבו החסידים לחגוג את הניצחון ברוב פאר ופרסום, ולהביא את הספרים למקומם האמיתי בתהלכה גדולה ותזמורת וכו', כשם שחגגו אשתקד את ה' טבת במשך שבעת ימי ההיקף, כשהרבי משתתף בעצמו בשמחה, אומר שיחה מידי ערב ונותן הוראות מיוחדות וכו'. אבל הרבי לא הסכים, ואדרבה, הרבי כתב מענה מפורט שהדבר צריך להיות דווקא בצנעא ובלחש. וזו לשון קדשו:

וכיון שעתה יהיה בקיום ובמנוחת הנפש והגוף וכו' – הסדר בזה שינתנו בלחש וק"ל" [= הכוונה לאופן הבאתם ל-770, בלי תהלכה ותזמורת].

והובן מהדברים שניתן להשוות את הדבר לאופן נתינת הלוחות-הראשונות והשניות, שהראשונות שניתנו ברעש נשתברו, ודווקא הלוחות השניות שניתנו בחשאי נשארו קיימים ושלמים.

אך גם בזה עדיין לא הסתיים העניין. הצד שכנגד ראה שהפסיד במשפט הספרים, והחליט לתקוף מכיוון אחר – הם טפלו עלילות והגישו משפט נוסף. תוכן המלשינות היה כאילו דבריו של הרבי בקשר לספרים גרמו ל"אלימות" אצל "קיצונים" והביאו

בלימוד והפצת החסידות ועבודת ה', בהדרכה להתבוננות ואהבת ה' ויראתו – מדוע ואיך אפשר כאילו "לזלזל בכבוד החסידות", ולהוריד אותה לרמות ולעניינים כאלו ש"לא שערס אבותינו" –

וזהו הניצחון וההדגשה של "דין-נצח" – שדווקא דרך זו היא המשך הדרך הסלולה והרחבה של רבותינו נשיאינו, ודווקא היא קיום הציווי וההוראה "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", אשר על ידי כך "קאתי מר – דא מלכא משיחא". וכלשון הרבי במאמר הראשון באתי לגני תשי"א – "להמשיך את השכינה למטה בארץ".

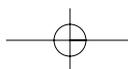
ולכן מיד בשבת הראשונה שאחרי ה"דין נצח" (ש"פ ויגש תשמ"ז. "התוועדות" כרך ב' עמוד 203) יוצא הרבי בקריאה ובהכרזה שכבר סיימו את כל העבודה, ועתה "יש להכריז ולפרסם שבימינו אלה נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד אשר לא נותר בו אלא דבר אחד ויחיד – וחייב אדם לומר בלשון רבו, בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר: עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש העתידי בביאת זוד מלכא משיחא!"

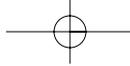
ומוסיף (התוועדות שם ע' 209):
לכאורה יכול משיחו לבוא ולטעון: דיבורים כאלו הם "וויילדע רייד" [= דיבורים פראיים], אשר בכל הזמנים והדורות שלפנינו לא נאמר, ומה מדברים לפתע דיבורים כאלו, כיצד יגיב העולם לשמע דיבורים כאלו.

ובכן, לכל לראש צריך לדעת שאין מה להתפעל מהעולם, מה יאמרו וכו', מכיוון שכן הוא באמת על פי תורת אמת, יש להכריז על כך באופן גלוי. ועל-דרך-זה כאשר נשמעת טענה בעולם ש"ספדו ספדיא וחנטו חנטייא" – אזי צריך לומר בפירוש את המציאות על-פי תורה, ואין מה לחשוש כיצד תהיה התגובה כו', מכיון שהעולם מוכן לקבל את הדברים... צריך רק לאומרם בדברים היוצאים מן הלב, שאז הדברים פועלים פעולתם, ובאופן שהפעולה היא בדרכי נועם ובדרכי שלום, מבלי שיהיה צורך לבטל איזו התנגדות (ועל-אחת-כמה-וכמה שאין צורך במלחמה) כפי שראו במוחש כל אלו שעסקו בזה...

כיצד חוגגים?

כידוע, גם אחרי הניצחון בה' טבת, לא שקט הצד שכנגד למעלה וממילא גם למטה,

ומסודרים, "הרמב"ם של תורת החסידות", ובייסוד ישיבת תומכי-תמימים) – אצל כולם היו עניינים של ייסורים ומסירות נפש (במאסרים וגם בענייני בריאות הגוף). כל זה כדי "להמשיך בעולם" את אור החסידות באופן ש"ירד" וייכנס עוד למטה מטה יותר.

אדמו"ר הריי"צ ני"ע לא הסתפק בכל ה"חידושים" הקודמים, ופתח את הדרך לאופן פעולה "חדש" לגמרי, לכאורה, בחסידות חב"ד – פעילות של הפצת היהדות והמעיינות ושליחת שלוחים לכל קצווי תבל, גם למקומות רחוקים ונידחים ביותר, דבר שהיווה "שינוי כיוון" ו"חידוש" גם לגבי כל רבותינו נשיאינו שלפניו – וכתוצאה מכך היה המאסר שלו ב"שפאלערקע", כאשר ההעלם וההסתר היה באופן שלא היה כלל גם אצל כל רבותינו נשיאינו שלפניו – עד לפסק-דין של היפך החיים (אצל רבנו הזקן הייתה סכנה שמא יהיה ח"ו פסק כזה, אבל לפועל לא היה כזה דבר); [וגם המאסר נגרם לא רק ע"י יהודי, אלא ע"י בנו של חסיד שלמד בעצמו אצל מלמד בנעוול, החוקר נחמנסאן – שכן כדי להעלים על עניין זה נעלה, לא די ב"סתם" יהודי וצריך להיות דווקא מי שיש לו שייכות ל"חסיד"].

וכתוצאה ממסירות נפשו – נפתחה הדרך וניתנה הרשות. ואכן, עם יציאתו משם ויציאתו מרוסיה, החל בפעילות כלל-עולמית באופן הרבה יותר גדול ורחב ממה שהיה עד אז. עד שבבואו ל"חצי כדור התחתון", פעל שם באופן שלא היה לו תקדים, כמפורסם, תוך ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

לא לעמוד מן הצד

כשהגיע זמנו של הדור השביעי לפעול ו"להמשיך את השכינה למטה" בפשטות ובגשמיות, ע"י פעילות של הפצת היהדות והמעיינות שיפרצו גם מתוך החושך וה"חוצה" התחתון ביותר – הרי כמובן גם על כך היו העלמות והסתרים וקטרוגים למיניהם. ושוב, כמובן, באותה טענה שמורידים זאת "יותר מידי" והעולם אינו כלי לכך.

במשך כל השנים מסר נפשו הרבי מלך המשיח – זוהי משמעותם של כל אותם מאורעות של חסרון הבריאות ועד למשפט הספרים, עם כל הצער והכאב הכרוכים בו (ויש אומרים שזו הסיבה שההעלם וההסתר אז היה ע"י מישהו מ"בית המלכות" ממש, וד"ל) עד ל"דין-נצח" – ודווקא אז יוצא הרבי באותה הכרזה כנ"ל, ש"לא נותר אלא

וזוהי משמעותם של כל אותם מאורעות של חסרון הבריאות ועד למשפט הספרים, עם כל הצער והכאב הכרוכים בו (ויש אומרים שזו הסיבה שההעלם וההסתר אז היה ע"י מישהו מ"בית המלכות" ממש, וד"ל) עד ל"דין-נצח" – ודווקא אז יוצא הרבי באותה הכרזה כנ"ל, ש"לא נותר אלא ענין אחד ויחיד – עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש"

זו הייתה ה"טענה" על רבנו הזקן שלקח את ה"אבן היקרה שבכתר המלך" והביא אותה למצב של "תשתכנה אבני קודש בראש כל חוצות" – ולא רק באופן של "טיפה" בלבד, כדי להציל את "בן המלך" מתחלואי עקבתא דמשיחא, אלא גם באופן של חכמה בינה ודעת, הרחבה והסברה והתפשטות ופרסום – דברים, שלפי "טענה" זו "העולם אינו מוכן עדיין" לקבלם (ראה בארוכה שיחת "זאת חנוכה" תשמ"ו, ובלקוטי שיחות חלק ל' עמוד 170 ואילך).

וכך בכל פעם שהיתה התרחבות ופריצה בנושא של הפצת המעיינות, התעורר הקטרוג מחדש. כך היה לאחר שנפתחה הדרך בראש השנה לחסידות – נלקח רבנו הזקן למאסר פעם נוספת בשל ההוספה באופן גדול ורחב עוד יותר אחרי פטרבורג. לאחר מכן אצל אדמו"ר האמצעי הרחיב את הפצת המעיינות באופן של "רחובות הנרה", ושאר נשיאי חב"ד שממשיכים ומפיצים את תורת החסידות עוד למטה ביותר (כמבואר בשיחות הקודש: ה"צמח-צדק" – בחיבור נגלה ודא"ח ובכך שהחסידות "התקבלה" ע"י כל החוגים; הרבי מוהר"ש – ב"המשכים" של מאמרי חסידות ובהנהגה ד"לכתחילה אריבער" בעולם; אדמו"ר (מוהרש"ב) ני"ע – במאמרים מוסברים מאד

המשיח שליט"א עצמו, הרי לחסידים נוגע גם העניינים האישיים של הרבי, ואדרבה, "מכמה צדדים" זה אולי נוגע להם אף יותר! מה גם, שבעצם, משפט הספרים סבב כל כולו סביב שאלה זו: האם עניין אישי ופרטי של הרבי שייך רק לרבי עצמו או גם לחסידים – האם הספריה של הרבי היא ספריה "פרטית". שאז, לטענתם, יש בה דין ירושה וצריך לחלקה ח"ו בין "היורשים החוקיים". או, כפי האמת, וכפי שנקבע גם לעיני כל השרים והעמים בבית המשפט, שגם העניינים הפרטיים של הרבי שייכים לחסידים, וכפי שאמרה הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ני"ע: "הן האבא והן הספרים שייכים לחסידים".

שמכל זה מובן שבהחלט חסידים יכולים וצריכים לחגוג גם את היום הבהיר י"ט בטבת.

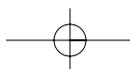
ואולי כאן המקום להעלות כמה "הרהורים" בביאור העניין על-פי תורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א. וכמובן התכלית היא שהדברים לא יישארו ב"הרהורים" ואפילו לא ב"דיבורים", אלא ש"יירדו" ויפעלו בנוגע למעשה בפועל.

רבותינו נשיאנו מרחיבים ופורצים קדימה

לכאורה אינו מובן כלל: מה פתאום ישנו העלם והסתר, ועד "קטרוג", על רבותינו נשיאינו ושיטתם. הרי ב"עולמות עליונים" עסקינן, עולם האמת, אשר רק אמיתתו של "ה' אלקים אמת" "באה בחשבון" שם, ולכאורה האם שייך שם ספק שמא אין תורתו של רבינו הזקן אמת ח"ו (כפי שהיה לפני י"ט כסלו)?!

וכן בנוגע לרבותינו נשיאינו שלאחריו, עד הרבי – האם עולה על דעתו של "מישהו" שם בעולם האמת, שמא ח"ו "אין זו הדרך" ואסור לנהוג כך?!

אלא, כמבואר כמה פעמים, הקטרוג הוא לא על אמיתותו של העניין מצד עצמו, אלא בעיקר על העובדה שעניינים אלו צריכים לרדת למטה ולהיכנס ולהתקבל בתוך העולם. הטענה והקטרוג הם – שהעולם אינו כלי לאור כה נעלה; ומכיוון שכן, טוענים, הרי כש"האורות מרובים והכלים מועטים" עלול להיות מזה "שבירת הכלים", חלילה.

והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר; הדבר ודאי "אז דער רבי וועט זיכער אויספירן" [= שהרבי יצליח וינצח] ב"מלחמה" זו להביא בפועל את הגאולה עכשיו, אלא ש"את ובית אביך תאבדו" – אתם תפסידו את הזכות (כפתגם אדמו"ר מוהר"ש).

ובוודאי אין אף אחד מחסידי חב"ד, ומעם ישראל בכלל, שירצה להפסיד ח"ו את הזכות והחובה הכי נפלאים הללו. ובוודאי ייטול כל אחד ואחת חלק במשימה העכשווית, בעניין האחד והיחיד שנותר: "עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש העתידי", וההכרזה של המציאות האמיתית על פי תורת אמת כי הרבי חי וקיים כפשוטו, גם בשעה שטוענים כי "חנטו חנטיא וספדו ספדיא".

ועצם ההחלטה, עוד לפני הקיום בפועל, כבר תביא את ההתגלות המלאה לעיני כל בשר בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

למרות שאין אנו מבינים זאת ובוודאי שלא מסכימים לכך כלל וכלל.

דווקא החסידים, אנו, בהיותם חלק מן העולם – יכולים לגלות כי "העולם כבר מוכן", כפי שאומר הרבי בשיחת ג' תמוז תנש"א! וכי הגיע הזמן שהדברים ייכנסו סופית אל תוך-תוכו של העולם הזה התחתון, הגשמי והחומרי, שאין תחתון למטה הימנו.

מי שעומד מן הצד בשעה כה גורלית – לרבי, לליובאוויטש, לעם ישראל ולעולם כולו; מי שמתעסק בכל מיני דברים חשובים, נחוצים ומועילים (שהיו אמיתיים ונכונים גם לפני עשרות שנים), ואינו שם דגש לפעול כפי שהרבי מלמד אותנו בשנים האחרונות דווקא, שהכל יהיה חדור בענייני משיח וגאולה, ובגלוי דווקא – הרי בכך הוא כאילו "מסכים" ח"ו לאותה טענה ש"העולם אינו כלי"; הוא אינו מסייע (והיה צריך להתבטא במילים חריפות פי כמה וכמה!) דווקא באותה שעה גורלית שהרבי מוסר נפש בפועל ומשליך חייו מנגד עבור ניצחון המלחמה הסופי!

"אם החרש תחרישי בעת הזאת – רווח

ענין אחד ויחיד – עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש". ומאז הוא מרעיש יותר ויותר, תוך ציוויים מפורשים לפרסם ולהכריז בכל צורה אפשרית, גם ב"עיתונים" וכו', תוך פניה אף לכתבי תקשורת נכרים, לפרסם ולהכריז ש"הנה זה מלך המשיח בא", ושה הדבר האחד והיחיד העומד על הפרק עתה.

והטענה, כמובן, חוזרת ומגיעה כאילו לא נשמעה מעולם: "העולם אינו מוכן, אינו כלי"; "הורסים את כל מה שבנו במשך עשרות שנים"; "מבזים את חסידות חב"ד"; "מרחקים יהודים מתורת הדא"ח"; "אורות דתוהו" שעלולים לגרום ל"שבירת הכלים"... מי ששייך – ולו במעט – לרבי, ומי הוא זה ואיזה הוא שאינו שייך; מי ששמע ושם לבו לתורתו של הרבי, ורואה מה מתחולל כאן – אינו יכול לעמוד מן הצד ולהישאר אדיש למה שקורה!

הרבי מלך המשיח שליט"א מדגיש כי עתה הוא הזמן של "עשו כל אשר ביכולתכם", שדווקא אנו, שנקרא עלינו שם חסידים, הם אלו שמהם מצפים, כביכול, לפעול בתקופה ובשעה זו. ועד שכביכול לשם כך היה כל העניין של ז"ך אדר גי' תמוז,

דרוש
מגיד שייעור - משגיח

בגמרא, רש"י, תוספות
ועיקר שיטות המפרשים
לתלמידים בגיל 17-18 שנה
בעל השפעה עם גישה נעימה ואהבהית,
שולט בשפה אנגלית
בישיבה גדולה דמעלבורן, אוסטרליא

Please submit resume and references

•
מספר הפקס:
(613) 95259970
•
כתובת ה'ע"ה:
P.O.B 67, Balaclava, Vic 3183
Australia
Email; rcanz@netlink.com.au

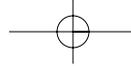
הודעה משמחת

הננו לבשר לכל השלוחים
ומנהלי בתי חב"ד בארה"ק,
על פתיחת מסגרת ישיבתית חדשה באילת
לבחורים שמתקרבים ליהדות ולחסידות,
בשלבים התחלתיים ומתקדמים.

בישיבה צוות רפ"ים פעולה
ומסגרות ללימוד גפ"ת,
חסידות ושוי"ע, תוך הדרכה צמודה ואישית.

✓ אש"ל מלא
✓ תנאים טובים
✓ יחס מיוחד
✓ רמה נבונה

לפרטים נוספים הרב ארז בנדטוביץ'
067-208358 08-6323958

סמינר הבית החסידי

T"ס

ת.ד. 194 כפר חב"ד, טלפון להזמנות: 03-9606-559
בעידודם ובהמלצתם של רבני חב"ד באה"ק

פסח כהלכה - עם כל ההידורים החב"דיים במלון המפואר רויאל פלאזה ★★★★★ בטבריה

ימי הנופש המיוחד יחלו אי"ה ביום שני י"ד בניסן
ועד ליום שני כ"א בניסן שביעי של פסח ה'תשס"ד

בימי הנופש יכבדו אותנו בנכחותם (פרטים מלאים ומפורטים יבואו אי"ה) רבני חב"ד,
משפיעים, שלוחי הרבי ועוד, במסירת שיעורי תורה, הרצאות, סדנאות והתוועדויות חג
במלון המפואר יעמדו לשרותינו:

בריכה להורים ולילדים, חוף כנרת נפרד, משחקייה רחבת ידיים ופעילה
על-ידי גונת מוסמכת 7 שעות בכל יום, ספא, חדר כושר, הופעות אומנים לילדים
ולמבוגרים, פנסיין מלא, 3 ארוחות מלאות ביום (כולל חול המועד) + ארוחה קלה
לאחר הצהריים, ארוחת צהרים בערב פסח

בחג הפסח ילוו אותנו צוות משגיחים צמוד

בפיקוחו של הרה"ג הרה"ח הר"ר ברוך-בועז יורקוביץ
שליט"א - רב שיכון חב"ד בלוד. שחיטת ליובאוויטש
משגיחים צמודים לימי הפסח במלון הרב יאיר ובנו ר' מאיר פרדני שיחי

כמהלך ימי החגיגה יסוחר הכשרות לפי מיטב החממות של חסידי חב"ד מדגי דוחת
בחג-הפסח, הקפדה על אי-אכילת שחוק, המסאכים ללא תבלינים, לא יכנסו למסבת
מוצרים מעובדים וגם לא מכשיריות מהודות שאנו סומכים עליהם במשך השנה

איפה תמצאו מלון ברמה כזו במחיר כזה

המחיר: 5990 ₪ לזוג, ילדים בחדר הורים: 1500 ₪,

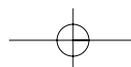
תינוקות עד גיל 3: 250 ש"ח

בס"ו בשבת יעלה המחיר לכדי 6500 ש"ח

לנרשמים עד לס"ז בשבת - 7 תשלומים ללא ריבית

להרשמה, יצחק כהן: 03-9606-559

הפכו את מוריו למירון...

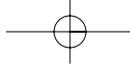
הרב יוסף לודמן הנו שליח בעל לב רחב שמקרין חכמת חיים ועמידה איתנה ועיקשת. השילוב הבלתי מצוי הזה מאפשר לו לנתב דרכו בין הטיפות ולהתמודד עם קשיים ובעיות עימם הוא נתקל במהלך שליחותו. הדינמיות, הנמרצות והחיוך הנצחי שממלא את פניו, מאפשרים לו גישה קלילה ונינוחה מול אנשים מכל הסוגים. לא פלא שהקהילה הרפורמית בעירו – שעד לא מכבר הייתה קהילה איתנה ומפוארת – התמוססה לאחר בואו, וכיום כבר מדברים שם על אפשרות סגירה.

מהפכה של ממש חולל הרב לודמן בכוחו של המשלח. אם עד לפני ארבע שנים בלבד – טרם צאתו לשליחות – יהודי העיר מורון שבמערב ארגנטינה התביישו ביהדותם, והיה נראה כי הגחלת היהודית עומדת להיכבות, הרי שכיום יהודי העיר עומדים זקופי קומה, גאים ביהדותם ודבקים במורשת אבות. הרב לודמן מתקשה למצוא את המילים שיבטאו את גודל המהפכה היהודית בעיר. "אם בעבר חלק נכבד מהיהודים לא ידע מה זה תקיעת שופר, יום כיפור, תפילין ומוזוזה, כיום תתקשה למצוא אחד כזה. בכלל", אומר הרב לודמן בסיפוק רב, "אפשר לחוש שבית-חב"ד הוא הכתובת לכל עניין יהודי ביהא הידיעה".

קשיי בראשית

כשניגשים לכתוב על המהפכה שחולל הרב לודמן בעירו, אי אפשר להתעלם מסיפור חייו המעניין.

רק ארבע שנים נמצאים זוג השלוחים הרב יוסף ורעייתו חנה לודמן בשליחות בעיר מורון שבארגנטינה, ובזמן הקצר הזה הצליחו לחולל מהפכה יהודית משמעותית. את חמש-מאות חוגגי ההקפות בטמפל הרפורמי העבירו לבית חב"ד, כאשר אצל הרפורמים נותרו שניים בלבד... • בראיון מרתק ומאלף מספר הרב לודמן על פעילותו המגוונת והמרתקת בהפצת היהדות והחסידות ובשורת הגאולה בעירו, יחד עם צרור סיפורי מופת ותשובות ב'אגרות קודש'. לצד זה הוא מספר גם את סיפור חייו שהחל בכפר קטן ונידח בארסקובי שבמחוז באיא-בלנקה במערב ארגנטינה, ועד ללימודיו ב-770 • חיים של שליחות...

מאת: נתן אברהם

הרב יוסף לודמן

בית חב"ד בעיר מורון שבארגנטינה

"התחלה הייתה קשה מאד, איש לא הכיר אותנו, וחלק אף התרחקו מאתנו. מה שהקשה עוד יותר על פעילותנו באותה העת הייתה העובדה שבעיר פעלה קהילה רפורמית איתנה שניהלה מוסדות מבוססים".

"אוכלוסייתה היהודית של מורון מונה כאלף מאתיים משפחות, רובן, למגינת לב, משפחות מתבוללות. אוכלוסיית העיר מורכבת ברובה מהמעמד התחתון, עניים שעמלים יום וליל למחייתם. בסטטיסטיקה זו נמצאת גם הקהילה היהודית. ערב מלחמת העולם השנייה הייתה במקום קהילה יהודית מפוארת עם מוסדות דת רבים. אך במשך הזמן נחלשו מוסדות הדת, ויהודים שהתעקשו לשמור על הגחלת היהודית, עזבו את העיר, בהעדר בית כנסת מסודר ותלמוד תורה לילדים. אלה שנותרו לגור במקום ראו בעין כלה איך שהצאצאים יורדים מדרך ישראל סבא אותה כל כך רצו להוריש. כך עם השנים דעכה הזהות היהודית. את החלל מלאו הרפורמים שניצלו את העדר הזהות, ועם השנים נבנתה בעיר קהילה רפורמית איתנה.

"עם בואנו לעיר בחודש אדר תש"ס – מספר הרב יוסף לודמן – "התקשינו לסדוק את החומה שהציבו מולנו הרפורמים. יהודי העיר חששו מאד להזדהות איתנו בפומבי. ניצני האור היחידים שנתנו לנו מרווח פעולה, היו בדמותם של שניים ממכובדי הקהילה שמתוקף עבודתם הכירו את פעילותה של

"לאחר כמעט שנתיים של לימוד ב-770 סיימתי את לימודי הסמיכה, כאשר במשך הזמן למדתי להכיר מקרוב את עבודת השליחות. חזרתי לארגנטינה, ולאחר מספר חודשים נישאתי בשעה טובה ומוצלחת עם מרת חנה למשפחת הרב אברהם בן שימול, שליח הרבי באזור מארטינאז שבצפון בואנוס-אייירס. משפחתה הוסיפה אצלי חיזוק לתחושה כי עלי לצאת לשליחות. עוד לפני נישואיני היה ברור שאנו יוצאים לשליחות, השאלה הייתה רק לאן ומתי. רצינו לצאת לשליחות במקום חדש, היכן שרגלו של שליח חב"ד עדיין לא דרכה בו.

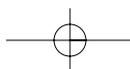
"באותם חודשים היה בישיבה בבואנוס-אייירס בחור בשם אלכסיס רוססטיין, בחור נמרץ מאד, חוזר בתשובה. כששמע שאני מחפש מקום לשליחות, החל להפציר בי שאפתח בית חב"ד בעיר מורון, בה נולד. לדבריו מצב היהדות בעיר מתדרדר, ובהעדר שליח שיפיח במקום חיים יהודיים, הנוער הולך ומאבד את זהותו היהודית.

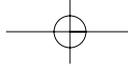
"נעניתי להצעתו ובתחילה היינו, אני ורעייתי נוסעים לשם יום בשבוע וליום שבת קודש. ביום חול מסרתי שיעור לגברים ורעייתי לנשים. בשבת היינו שוכרים בית קטן ומארגנים מניין לתפילות, מה שלא תמיד היה עולה בדינו, גם מצד הפרעות מגורמים שונים. לאחר התפילה היינו עורכים שולחן שבת יהודי אוטנטי עם מאכלים שדאגנו להביא איתנו מבואנוס-אייירס.

הרב לודמן נולד וגדל בשנות צעירותו בבארסקוני שבאזור לאפמפה, מחוז באיא-בלנקה שבמערב ארגנטינה. זהו כפר נידח ויפייפה הממוקם כשמונה-מאות קילומטר מבואנוס-אייירס הברירה. הוא נולד למשפחה רחוקה מאוד מיהדות והקשר היחיד שהיה לו ליהדות התבטא בכך שידע כי הוא שייך לעם היהודי.

כשהגיע לגיל בגרות הכיר לראשונה את שליח הרבי מלך המשיח בבאיא-בלנקה הרב משה פרידמן, וממנו שמע על תפקידו כיהודים בעולם. הדברים תפסו אותו מאד, ולאחר שנה בה למד להכיר את היהדות מקרוב בזכות ביקורי השבתות שעשה אצל השליח, נכנס ללמוד בישיבת חב"ד בבואנוס-אייירס, בראשותם של הרבנים, הרב פלאטקה והרב פישר.

בשנת תשנ"ה, לאחר שנתיים של לימוד יהדות אינטנסיבי בישיבה, נסע לארץ הקודש ללמוד בישיבת חב"ד בצפת. האווירה החמימה ומידת אהבת ישראל הנמצאת בישיבה, קשרו אותו בחבלי עבותות אהבה אליה. כיום הוא מספר שבמבט לאחור הדבר שהכי משך אותו, היו ההתוועדויות עם המשפיע הרב עופר מיידובניק. "ההתוועדויות הללו העניקו לי מימד חדש ומעניין על תורת החסידות ומידת ההתקשרות לאילנא דחיים". לאחר שנתיים, נסע עם שאר חבריו, בני כיתתו, ל-770 לשנת הקבוצה.

הרבי מבטיח ספר תורה

מספר הרב יוסף לודמן: "במשך שלוש שנים מיום הקמת בית חב"ד, לא היה ברשותנו ספר תורה. נאלצנו לשאול ספר תורה כל פעם ממקום אחר. קרה לא פעם שבעיצומה של הקריאה נתגלה שהספר פסול. היתה בי כמיהה עזה להשיג תרומה של ספר תורה חדש משלנו. ניסיתי את מזלי מספר פעמים אצל גבירים, אך איש מהם לא יכל לקנות ספר לנוכח הסכום העצום שזה עולה, ובמצבה הכלכלי הרעוע של ארגנטינה, איש לא מוציא סכום גדול של כסף גם עם זה נמצא בידו. כתבתי על כך לרבי פעמים רבות, ובכל פעם קיבלתי תשובה שהבנתי ממנה כי יהיה בסדר.

"ביום בהיר אחד, כשהייתי במשרדי, קיבלתי טלפון מאדם שהציג עצמו בשם גבריאל פוקסטר. שמעתי את שמו זמן רב קודם לכן, וידעתי כי הוא אדם אמיד מאד בעל מפעלים רבים של מוצרי טכסטיל ברחבי ארגנטינה ומחוצה לה. הלה שאל אותי אם יש לי ספר תורה? וכשעניתי שיש לי רק ספר בהשאלה, אמר לי שברצונו לתרום ספר תורה, אך הזהיר כי זה לא מוחלט אצלו. כששאלתי אותו לסיבת ההחלטה הפתאומית אמר: שיום לפני כן הוא השתתף בהכנסת ספר תורה בבית חב"ד לצעירים של השליח הרב שלמה לוי בחבל פלרמו. הוא סיפר שהוא מאד התפעל והתרגש מהחגיגה, ועל כן ברצונו לתרום ספר תורה למקום שאין בו ספר. היות והוא נולד בעיר מורון, לכן התקשר אלי ראשון...

"כיון שבכל חודש אני כותב דו"ח לרבי על כל פעולות בית חב"ד, הרי שבדו"ח הקרוב כתבתי לרבי שעתה יש סיכוי מסויים שיהיה לנו ספר תורה משלנו. במכתב שנפתח כותב הרבי: "שמחתי מאד על ההודעה של הכנסת ס"ת. התרגשתי מאד, ולמחרת כשהראיתי לאנשים את התשובה, גם הם היו בשמחה גדולה.

"חלפו כמה ימים בהם בררתי במספר מקומות על מחיר של ספרי תורה, קיבלתי ממנו טלפון, ולדבריו הוא מצטער אבל עסקיו נתקלו בקשיים ואין ביכולתו לקנות ספר תורה. הצטערתי מאד, אך תיכף התמלאתי בבטחון גמור שהרי "הרבי ברכני בברכה ברורה להכנסת ספר תורה". לכל מי ששאל, אמרתי שתהיה חגיגת הכנסת ס"ת, ועכשיו אנחנו רק מבררים את המקום והזמן המתאים...

"חלפו כמה ימים, והוא שוב מתקשר אלי ואומר שהוא חוזר בו מהחרטה, ועתה הוא מוכן לקנות ספר תורה. לדבריו, השתתף בימים האחרונים בשיעור של הרב הראשי לישראל הרב שלמה עמאר שהיה אז בביקור בארגנטינה, והיה בהתעוררות גדולה והחליט שהוא קונה.

"לפני כחודש נערכה כאן הכנסת ס"ת רבת משתתפים, ובעיני הקהל ניכרה התרגשות רבה. החגיגה הנוכחית הייתה חגיגת ספר תורה הראשונה בעיר מזה שנים רבות. קהל רב הגיע מיישובי הספר ומהבירה בואנוס-איירס והשמחה היתה גדולה ביותר.

ברובם כלכליים. רבים מהסובבים אותנו העלו ספקות במידת הצורך לצאת לשליחות דווקא בנקודת זמן ההיא, כאשר המצב הכלכלי בארגנטינה היה קשה מאד. היו שהציעו לנו לדחות זאת לזמן טוב יותר.

"כזכור, באותה תקופה, שנתיים לפני המפלה הכלכלית בארגנטינה, המצב הכספי היה קשה מאד. על אף הרצון העז, קינן בלבנו החשש שמא זה לא הזמן המתאים. מי שנסך בנו עידוד ואמונה היה דווקא אלכסיס רוססטיין. שעות ארוכות היה משכנע אותנו לצאת לשליחות לפני שיהיה מאוחר עבור יהודי העיר".

"התיישבנו לכתוב לרבי ושטחנו בפניו את ההתלבטויות השונות. המענה שקיבלנו ב'אגרות-קודש' היה ברור וחד; היתה זו תשובה ליהודי ששאל האם לחזק את ענייני חב"ד בשיקגו? והרבי עונה לו בתמיחה, 'לפלא ששואל, הרי ידועה שיטתי שתמיד צריכים להיות בעליה, ומי שעולה לא יורד, אי-אפשר לעמוד באמצע'. בהמשך המכתב מצביע הרבי, על כך שאנשים מהעם צריכים לשכנע אותו לצאת לשליחות ודווקא הוא יתמים' שלמד ב'יתומכי תמימים'..."

"כמה ימים לאחר מכן כתבתי שוב לרבי, ובמכתב גוללתי את הקשיים הכספיים שיכולים להיווצר דווקא בנקודת זמן זו. הרבי ענה תשובה ברורה שאינה משתמעת לשתי פנים – כי אין מה לדאוג, ושהפרנסה מגיעה מהשמים. כשקראנו אני ואשתי את המכתבים הללו, היה ברור לנו שעל-אף כל הקשיים, אנחנו יוצאים למורון, ויהי מה.

"עוד באותו שבוע, לאחר התארגנות לוגיסטית קצרה, עברנו להתגורר בעיר.

"השלב הבא שעמד לפנינו היה הצורך במבנה לבית חב"ד ולצורך כך שכרנו דירה שתרכז את הפעילות. (מחייך): אני לא יודע אם לקרוא לזה דירה, היה זה גרז' מאולתר, שהשקענו בו והפכנו אותו למקום ראוי לשמו. שלוש שנים היינו באותו מקום, עד שהיה צר מהכיל את כולם. היה לנו ברור שחייבים למצוא מקום מרווח יותר. בזכות תרומתו של אחד הגבירים בעיר, שכרנו בנין מרווח בן שתי קומות שממוקם במרכז העיר, בו נערכת כל הפעילות החב"דית. כיום – אומר הרב לודמן – "לאחר ארבע שנים של פעילות איטנסיבית רואים גם פירות".

איך הסתדרתם עם אוכל כשר?

"כבר בהתחלה, כשהגענו לעיר, הרגשנו מחסור במוצרי מזון עם כשרות למהדרין. בתקופת ה'בראשית' שלנו היינו מייבאים מוצרים כשרים מבואנוס-איירס, אך ברבות הימים, כאשר חוג המקורבים גדל ואנשים

היינו מביאים ארוחת צהרים, ולאחר מכן היינו עורכים את השיעור. הפסוק 'ויהיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד', התקיים בנו במוחש. בתחילה השתתפו חמשה או ששה יהודים, אך ב"ה לאחר כמה חודשים המקום היה צר מלהכיל את כל המשתתפים".

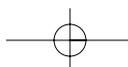
יוצאים!

בינתיים סיים הרב לודמן את לימודיו בכולל והיה ברור לו כי הוא הולך להקים בית חב"ד במורון. "זה לא היה קל" – מודה הרב לודמן – "בתחילה היו קשיים רבים,

חב"ד ברחבי ארגנטינה והעולם, ועודדו את פעילותנו. התחלנו לפעול עם בעלי עסקים וחנויות, שמתגוררים ברובם בערי הסביבה, וכך ממילא הכירו כבר את פעילות חב"ד".

כשהרב לודמן מסתכל אחורה, בימים הראשונים לבואו לעיר, ונוכח בשבת הראשונה שערך, הוא נדהם, אז השתתפו מעט מאד אנשים בתפילות וסעודת השבת. היום בית חב"ד מרכז סביבו את כל הפעילות היהודית בעיר, כשבתפילות או בשיעורים משתתפים מידי יום עשרות רבות של יהודים.

"הפעולה הבאה" – ממשיך הרב לודמן – "הייתה שיעור תורה מידי יום חמישי בצהרים. בכדי למשוך את האנשים לשיעור

הרב יוסף לודמן עם קבוצת מקורבים לאחר התוועדות

חנוכיית ענק במרכז ציבורי

ניצוץ שנדלק

"אפיזודה מעניינת אירעה אצלנו השנה ביום כיפור" – מספר הרב יוסף לודמן – "זוג מבוגר שהחל להתקרב ליהדות, הביא את בנם הגדול לבית הכנסת. הבן היה רחוק מיהדות כמרחק שמים מארץ, ולכן התפלאתי שאותו צעיר נשאר בבית הכנסת במשך כל היום בלי שאכל ושתה.

"יומיים לאחר מכן פגשתי את אביו, וזה בהתלהבות בלתי מוסתרת סיפר: 'הבן שלי לא רצה בכלל להגיע לבית חב"ד, אך כשהגיע כבר נשאר לכל היום'. הוא המשיך לספר – 'כשהגיעו לבית לאחר התפילה, סיפר להם הבן, שבשעתיים הראשונות היה מאד מבולבל וחשב לעצמו מה הוא יכול לעשות עכשיו במקום לבזבז את הזמן בבית חב"ד. בשעתיים הבאות, חשב לעצמו כי כואב לו הגב, כואב לו הראש ומה הוא עושה פה בכלל. חלפו עוד שעות, ופתאום הוא נשאב לתוך התפילה, משהו בתוכו נדלק, והנקודה היהודית שבו החלה לפעפע בגלוי..."

להם לחיות. סלי המזון מחולקים ליותר ממאה וחמישים בתי אב בעיר, והמספר רק הולך וגדל. לקראת שבתות וחגים העזרה גודלת פי כמה. העזרה אינה מתחילה ומסתיימת במזון; בכל חודש מקבלות המשפחות מבית-חב"ד סיוע כספי מינימלי וכן עזרה בביגוד.

"בבית חב"ד מתנהלת מערכת שיעורים מסודרת מאד בהם נוטלים חלק יהודים רבים מתושבי העיר", מספר הרב לודמן. "המעניין הוא שחלק ממשותפי השיעורים אינו נוטל חלק קבוע בפעילות הכללית של בית חב"ד. בכל שבוע, ביום רביעי בשעות הערב, אני מוסר שיעור בנושא אחר, ומפרסם זאת לכל אנשי הקהילה. בכל חודש אני מקפיד להביא מרצה מעיר אחרת או מבואנוס-אייירס.

"לפני כמה חודשים מסרתי שיעור בנושא גאולה ומשיח, והאנשים מאד התעניינו

הידע הרב ביהדות שרכשו התלמידים והוריהם.

"הפרויקט הזה היה מעין קיבוץ גלויות בעיר" – אומר הרב לודמן בהתרגשות – "דרך הפרויקט הזה נוספו למאגר היהודים שיש לבית חב"ד משפחות רבות נוספות שלפני כן לא ידענו כלל על קיומן, הללו התגוררו בשכונות כאלה שלא האמנו שנמצאים שם בכלל יהודים.

בכל ימות השנה

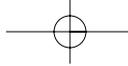
המצב הכלכלי בארגנטינה, כידוע, קשה ומחריף מיום ליום. משפחות יהודיות רבות כורעות תחת העומס והן בגדר נזקקות לכל דבר. בית חב"ד נרתם ומסייע למשפחות נזקקות ומעוטי יכולת. בכל יום מחלקים סלי מזון ובהם מוצרים בסיסיים על מנת לעזור

רבים החלו לצרוך אוכל כשר, הפכנו את אחד החדרים בבית חב"ד למעין מכולת קטנה בה אפשר לקנות מוצרים כשרים במחירי עלות. אנחנו מספקים את המוצרים גם לחנויות אחרות שבבעלות יהודית, וכך אנשים רבים התחילו לאכול רק כשר".

הפרוייקט החינוכי שמניב פירות משובחים

בארגנטינה מתקיים פרויקט מעניין בשם 'מורשה'; זהו פרויקט הממומן על ידי שני גברים, ומקנה חינוך לילדים יהודים שלומדים במשך היום בבתי ספר לא יהודיים. הם מתאספים שלוש פעמים בשבוע אחר הצהריים, למשך כשעתיים, ומקבלים גם ארוחה חמה. בפעילות הנערכת במסגרת הפרוייקט, הם לומדים יומיים יהדות וביום השלישי הם לומדים אנגלית, ספורט ומוזיקה.

בעיר מורון משתתפים בפרוייקט זה למעלה משמונים ילדים מכל הגילאים. "הדבר המדהים ביותר הוא שזוהי הדרך הקלה ביותר להיות בקשר עם ההורים. הורים רבים שילדיהם לומדים בפרוייקט ומקבלים ארוחה חמה, רואים לעצמם חובה לבקר בבית חב"ד. לעיתים מגיעים לבית חב"ד כאלה שמעולם לא הניחו תפילין, ופה הם מגלים את שורשיהם היהודים, ובעקבות ילדיהם מתוודעים למצוות מהותיות. את פרויקט 'מורשה' במורון מנהלת בידה רמה השליחה גבי לודמן. במהלך השנה האחרונה בלבד נערכו כעשר 'בריתות מילה' ליהודים מכל הגילאים, מסיבות בר מצווה, זאת מלבד

למה לבוא בטענות?

מספר הרב יוסף לודמן: "סיפור מעניין היה לי בנוגע למציאת הבניין שמרכז את כל הפעילות שלנו. במשך זמן רב חיפשתי אחר מקום גדול ומרווח לאכלס בו את ילדי פרויקט 'מורשה'. לא היה משרד תיווך אחד שלא ביקרתי בו, אך כולם התנצלו שלא ידוע להם על בנין והבטיחו שמייד כשיוודע להם משהו, ייצרו קשר. לאחר זמן רב של חיפושים, כשראיתי ששום דבר לא אז, התחלתי להתייאש.

"לילה אחד כתבתי על כך לרבי. בתחילת המכתב כתבתי את כל הפעולות האחרונות שעשינו, ובהמשך כתבתי על כך שאני מחפש כבר זמן רב מבנה אך ללא הצלחה, ובלי בניין כל הפעולות שעשיתי עד כה אינם שווים כקליפת השום לעומת הפעילות המהפכנית הצפויה. במכתב התשובה שקיבלתי, כותב הרבי לעסקן מאחד הישיבות. הרי כותב לו שבמכתב שאתה שולח אלי יש סתירה מרישא לסיפא; ברישא אתה כותב את כל הפעולות היפות שעשית, ואילו בסיפא אתה כותב שהכל לא שווה, הייתי רוצה, כותב הרבי, שתיקח נייר ותכתוב את כל הדברים שעשית בשלוש שנים האחרונות, ומה היה לפני כן. בסיום המכתב כותב לו הרבי איך אפשר בסגנון כזה, והרי רק עכשיו קיבלת תרומה מאד חשובה. אתה צריך להיות שמח שאתה מאלה שלוקחים חלק בראש בהפצת המעיינות.

"כשקראתי את המכתב הייתי המום לחלוטין, משום שבאותו יום בדיוק, מלאו שלוש שנים לבואי לעיר; ובנוגע לתרומה שהרבי כותב אודותיה, כל הפרויקט של 'מורשה' הוא בזכות תרומה גדולה שממומנת על ידי שני גבירים מברזיל וארגנטינה. "לאחר תשובה כזאת לא היה בידי צל של ספק שאמצא מקום נאות. חלפו כמה ימים עד שזוכרתי שיש עוד משרד תיווך אחד שאליו לא הלכתי. היה זה משרד קטן ומיושן ומה עוד שיהודי העיר טענו שבעליו נגוע באנטישמיות. גמרתי אומר בלבי לגשת לאותו משרד ולראות האם יש בידו הצעה. כשנכנסתי למשרד והעליתי בפניו את בקשתי, והמתווך ניזעק: 'יכן וודאי, מולנו יש בניין שמשמש בית ספר למחשבים, ובימים הקרובים הם אמורים לעזוב עקב קשיים כספיים. הייתי בשמחה גדולה מהמתמשות הברכה כה מהר. היה זה בנין גדול ומרווח, מה עוד שהוא נמצא במקום מרכזי מאד'."

שומע תקיעת שופר.

ושאלו על כך. המשתתפים יצאו כל כך נדהמים מהשיעור, כאשר חלקם חולקו איתו את ההתלהבות ומבקש לדעת יותר. לא היה מעולם מקרה אצלנו, שנושא של שיעור נמשך על פני ארבעה שבועות! וזה מוכיח על הצמאון העז של יהודים לדעת על גאולה ומשיח.

בחגים ובימים הנוראים משתתפים בתפילות שנערכות בבית חב"ד מספר רב של יהודים. בל"ג בעומר, חנוכה, פורים, ושאר מועדי ישראל נערכת חגיגה מפוארת בה נוטלים חלק מאות מיהודי העיר. כדי להכניס שמחה חסידית אמיתית לחגיגות הללו, מגיעים בחורים מהישיבה בבואנוס-אייירס, ונקל לשער את ההשפעה הרבה שיש לבחורים אלו על המשתתפים.

היה אדם, בשנות החמישים לחייו, שהגיע לבית הכנסת בראש השנה, בעקבות בנו. לאחר התפילה שטח באוזני את הרגשותו; לדבריו, על אף שהוא יהודי, מעולם לא דרכה כף רגלו בבית כנסת, והוא לא ידע כלל מהו ראש השנה וזוהי הפעם הראשונה שהוא

בהקפות דשמחת תורה השנה; בשעה שבבית חב"ד השתתפו מאות מיהודי העיר ופזו וכרכו לכבודה של תורה, בבית הכנסת הרפורמי לא התקיימו הקפות (מעורבות כמובן) משום שהגיעו לשם רק שני אנשים – הרב ואדם נוסף אחד!... רק כדי להבין במה מדובר, בשנה הראשונה שהגעתי לעיר, השתתפו בהקפות בבית הכנסת הרפורמי למעלה מחמש מאות איש..."

אין ספק שהסחף הוא גדול: "צעירים רבים למדו להכיר מקרוב את היהדות מפעילות מעניינת שאנו עורכים בכל מוצאי שבת לנוער הבוגר. בכל מוצאי שבת אנו מוציאים אוטובוס עם כמה עשרות צעירים למסעדה כשרה בבואנוס-אייירס, לשם מגיע מרצה ונערכת להם פעילות יהודית מרתקת. הפעילות הזאת מניבה פירות, כמו שתי הדוגמאות הבאות:

"היה לנו סיפור עם צעירה יהודיה שהכירה צעיר גוי; לאחר שאשתי הכירה אותה, ניסתה לשדל אותה להיפרד ממנו, אך ללא הועיל. לאחר זמן רב השתכנעה להגיע לפעילות שלנו במוצאי שבת. כששמעה הרצאה והשתתפה בפעילויות השונות, החלה דעתה להשתנות ובסופו של דבר החליטה להיפרד מהגוי, ולאחר מכן אף שינתה את אורח חייה. כיום אותה צעירה לומדת באחד המוסדות לחוזרים בתשובה בארצות הברית. "מקרה אחר היה גם עם שני צעירים שהתקרבו ליהדות, אך הייתה להם עבודה מסודרת בעיר, והם התפתלו בכל פעם שהעליתי את ההצעה שילכו ללמוד בישיבה. בחודש תשרי השנה, לאחר התוועדויות ושיחות ממושכות שניהלתי אתם, הסכימו להצעתי, וכיום הם לומדים בישיבת חב"ד בצפת, מברכים כל רגע שהם נמצאים בישיבה..."

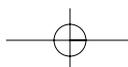
נשים ו'שורשים'

לנשים ישנה פעילות מיוחדת שנערכת על ידי רעייתו של השליח. הפעילות מתפרסת על כל ימות השבוע וכוללת שיעורים רבים, ועבודה ישירה מול נשים הזקוקות לעזרה רוחנית וגשמית. בין השאר ישנן מסיבות לנשים המתקיימות בכל ראש חודש, וביומי דפגרא. השליחה מסבירה למשתתפות את ההווי וההיבט היהודי-חסידי שכלל חג או יום חשוב.

פעילות מיוחדת נוספת ומיוחדת שעורכת השליחה הוא פרויקט שנקרא 'שורשים'. במסגרת זו נאספות עשרות נשים מבוגרות

מול הרפורמים

בתחילת הכתבה הוזכרה הקהילה הרפורמית, שבתחילה הייתה קהילה איתנה ואמידה. "עד לפני שלוש שנים היה סגן נשיא הקהילה הרפורמית משתתף קבוע בשיעורים שנמסרו בבית חב"ד. בחלק מן הימים הייתי מניח איתו תפילין ונכנס עמו לשיחות ארוכות בענייני יהדות. פתאום, באופן מפתיע הפסיק להגיע לבית חב"ד. באחד הימים כשהתהלכתי ברחובה של עיר, פגשתי אותו והתעניינתי מדוע חדל לבקר בבית חב"ד. הלה הרכין ראש במבוכה וסיפר לי כי "הרב" הרפורמי הקודם עבר לקהילה אחרת, והוא התמנה במקומו לרב הקהילה, ואין זה מן הראוי שהוא יגיע לבית חב"ד..." "כיום" – מוסיף הרב לודמן – "הקהילה הרפורמית בעיר מתפוררת. מגמה זאת באה לידי ביטוי בצורה הברורה ביותר

אחד ממתפללי בית הכנסת אוחז בשמחה את הספר

הרב לודמן רוקד עם ספר התורה

בפעילות שאתה מבצע?

"אצלי בבית חב"ד אין איש שאיננו יודע את זהותו של מלך המשיח. לאחר התפילות אנו נוהגים להכריז "יחי אדוננו" ובשיעורים ובכינוסים שנערכים בכל נושא שיהיה, אנו מקשרים את נושא ההרצאה עם הגאולה והתגלות המשיח. אנשים רואים את המצב הנוכחי בעולם, בייחוד בארגנטינה שפה המצב הכלכלי קשה מאד, ומייחלים ומקווים לבוא הגאולה. אם אתה מסביר לאנשים שהרבי הוא המלך המשיח על פי ההלכה, והסימנים שכתובים ברמב"ם, הם מקבלים את זה בפשטות.
 "והלוואי ונצא כולנו, כל יהודי מורון, לקבל פני הרבי משיח צדקנו תיכף ומיד בשמחה ובטוב לבב".

מהן התוכניות שלך לעתיד?

"ישנן תוכניות רבות, אך באופן כללי אנו עובדים כרגע על בניית מקווה טהרה שימש את יהודי המקום, ולא יצטרכו להרחיק עד בואנוס-אייס הבורה, שלוש שעות נסיעה. כמה גבירים הרימו תרומה נכבדה לצורך בניין המקווה, ובפרט לאחר דברים שנשא כאן השליח לארגנטינה, הרב צבי גרינבלט, שציטט את דברי המשנה שמוכרים ספר תורה בשביל לבנות מקווה.

"כמו כן אני חושב לרכוש בניין מיוחד עבור בית-חב"ד, כיוון שכעת אנו נמצאים בבניין שכור".

הרבי מה"מ אומר בשיחה לשלוחים שכעת השליחות היחידה והאחרונה היא לקבל פני משיח - כיצד זה מורגש

מידי יום שני, ונערכת עבורן פעילות יפה ומיוחדת.

כיום, ארבע שנים בלבד לאחר בואו לעיר, יכול הרב לודמן להסתכל אחורה בסיפוק רב. למעלה ממניין בחורים שלח עד כה ללמוד בישיבה בצפת. שניים מהם כבר הקימו בתים חסידיים בישראל ומתגוררים בצפת. כמו כן שלח צעירות ללמוד בימכון אלטעי בצפת ובימכון חנה' בקראון-הייטס. יחד עם זאת מצטער הרב לודמן שאי אפשר לבנות בעיר קהילה חב"דית למהדרין. "כל מי שמתקרב ליהדות והופך להיות חב"דניק מן השורה, עוזב מיד את המקום", הוא אומר בצער, "בייחוד כעת כאשר ישנה עליה מוגברת בקרב יהודי העיר לארץ ישראל ולמדינות אחרות במערב בשל המצב

B & Y
Graphic

דואר אלקטרוני: 0@net-vision.net.il

067-905-770 :פלא : 02-9923-053 :ט

חשיפה

הרבי מנהל ויכוח תורני על שיטתו של הרמב"ם

במהלך שנת תשל"ה התנהל ויכוח נוקב מעל דפי החוברת התורנית "הדרום", על נוסח התפילה של הכהן הגדול בקודש הקדשים, לשיטת הרמב"ם. עורך הקובץ, הרב חיים דב שעוועל, כתב מאמר מקיף בנושא, הרבי כתב את הערותיו, והרב חיים קרלינסקי תקף בחריפות את מאמרו של העורך, וגם כתב נגד הערותיו של הרבי. הרב יהושע דובראווסקי השיב מלחמה שעה, ובמאמר חד ותמציתי פרך לחלוטין את מאמרו של הרב הליטאי. ב'תשורה' שיצאה לחתונת אחד מנכדיו של הרב דובראווסקי, מגולל הרב אליהו מטוסוב, חבר מערכת "אוצר החסידים", את הסיפור האמיתי: מאמר התגובה נכתב בהוראת הרבי, ורובו ככולו מועתק מילה במילה מכתב יד קודשו של הרבי!

הרבי, הזדרז הרב שעוועל למלאות את רצונו של הרבי, והעביר לרב דובראווסקי חבילה גדולה עם כל החוברות שיצאו לאור עד אז, כולל חוברת מ' שיצאה לאור באותו זמן. באותה חוברת (מ), נדפס מאמר מרתק מאת העורך הרב שעוועל, בעניין "עבודת יום הכיפורים", כאשר חלק מהמאמר עוסק בנוסח התפילה של הכהן הגדול בקודש הקדשים ביום הכיפורים, כפי שהוא מופיע ברמב"ם.

מו"לים של ירחונים וקבצים תורניים, ופעמים רבות ניצל את קשריו לטובת ענייני חב"ד ליובאוויטש. גם עם עורך חוברת "הדרום", הרה"ג הרב חיים דב שעוועל, היו לרב דובראווסקי קשרים מצויינים, והרבי הביע רצונו שהרב דובראווסקי ישיג עבורו את כל החוברות הקודמות. הרב דובראווסקי יצר קשר עם הרב שעוועל, ולאחר שמסר לו את בקשתו של

פרשייה החלה בחורף תשל"ה, כאשר מזכירו הראשי של הרבי, הרב חיים מרדכי אייזיק חודקוב, קרא להרה"ח ר' יהושע דובראווסקי ומסר לו שהרבי ביקש לדאוג להעביר לו את חוברות הקובץ התורני "הדרום" – חוברת רבנית תורנית שיצאה לאור באותן שנים בארה"ב. באותה תקופה עבד הרב דובראווסקי בבתי דפוס שונים, ובתוקף תפקידו הצליח לקשור קשרים טובים עם רבנים ומחברים, וגם עם

הרבי מעיר ומבקש

כעבור זמן קצר כתב הרבי מכתב תודה לרב שעוועל "על תשורתו גדולה (גם באיכות)", וכדרכו בקודש בכגון דא, צירף הרבי אל המכתב כמה הערות והארות "לחביבותא דמילתא". ההערות עסקו במאמרו של הרב שעוועל בעניין עבודת יום כיפור ונוסח התפילה של הכהן הגדול. את מכתבו והערותיו של הרבי הדפיס הרב שעוועל מיד בתחילת הקובץ הבא – חוברת מא.

מעניין לציין, שכהקדמה להערותיו, ציין הרבי למאמר חז"ל "ואת והב בסופה" ופירוש רש"י "מלחמות שעל-ידי ספר". דברים אלו קיבלו משמעות עמוקה ומיוחדת לאור הפולמוס החריף שהתעורר בעקבות פירסום המכתב. הרבי חזה ברוח קודשו את העתיד...

במכתב זה הוסיף הרבי וכתב: "ארשה לעצמי להציע על דבר הדפסת מפתח המאמרים והעניינים דכל הקובצים, ובחברת בפני עצמה דוקא כו', וההקדס ישובח". כאן המקום לציין לשבח את הרב שעוועל, שלמרות שלא נמנה על חסידי חב"ד, נהג הזרת כבוד מיוחדת במינה כלפי דבריו של הרבי. הוא התמסר מיד למילוי בקשת הרבי, וחוברת מ"ג של "הדרום" הוקדשה לימפתחי על כל הקבצים, כהוראת הרבי. הוא אף הזדרז לשלוח לרבי חוברת מפתחות זו, עם הקדשה מיוחדת בתחילת הגיליון.

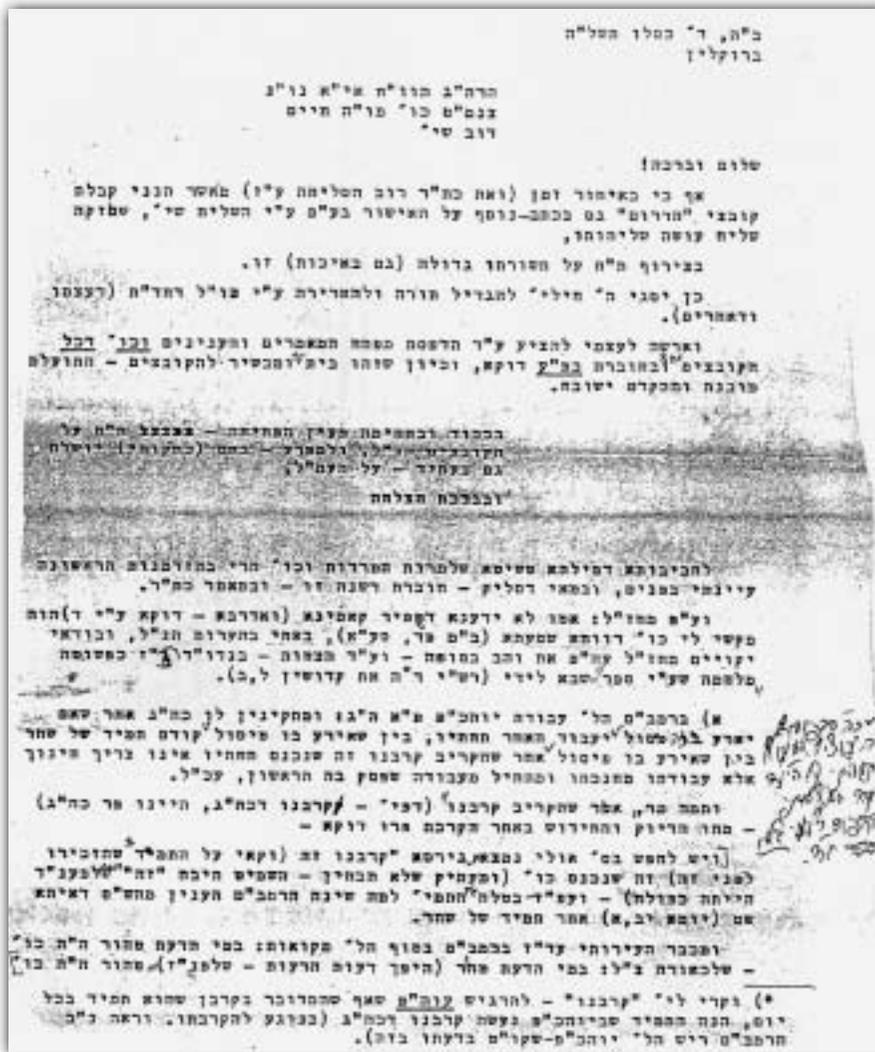
השגות על

הערות הרבי

לקראת הדפסת חוברת מ"ב של "הדרום", התקבל במערכת הקובץ מאמר ארוך בנושא זה של נוסח תפילת כהן גדול ביום הכיפורים, מאת הרב חיים קרלינסקי, מי שהיה במשך שנים עורך הקובץ התורני "אור המזרח".

במאמרו תקף הרב קרלינסקי בחריפות הלשון את מאמרו של הרב שעוועל, וגם השתמש בביטויים חריפים ביותר נגד הערותיו והבהרותיו של הרבי.

בסיכומו של פלפול ארוך, כתב: "סבורני, שבכל מה שכתבתי כאן הראיתי בעליל, שתפילתו של כהן גדול ביום הכיפורים לא הייתה מנוסחת וקבועה כל השנים, וכהן גדול היה מנסח אותה בכל שנה בהתחשבות

מכתבו של הרבי לרב שעוועל, עם ההערות על קובץ "הדרום", חלקן בכת"ק

עם מצב הימים ומאורעותיהם... מעתה גם ברור, שכל מאמרי חכמינו ז"ל בנידון זה ללא התכוונו למסור לנו את נוסח תפילתו של כהן גדול, אלא רק את טיבן ומהותן של הבקשות שנכללו בתפילה", ומשום כך אין להקשות ולהתפלפל בנוסח תפילתו של הכהן הגדול, כפי שנדפסה ברמב"ם, מכיוון שאין היא אלא דוגמא בעלמא.

העורך את מאמרו של הרב קרלינסקי, כדי שיוכל להכין תגובת נגד. כחסיד חב"ד מן השורה, איש דעת רחבה ובעל נפש עדינה, כאב לבו הרב דובראווסקי מהסגנון הבוטה והביטויים הקשים שהופיעו במאמרו של הרב קרלינסקי, ועוד באותו ערב התיישב להשיב מלחמה השערה, מלחמתה של תורה, ולכתוב כמה נקודות כתגובה למאמר התוקף את הערותיו של הרבי.

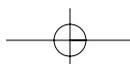
למרות הנהוג בקובצי חידושי תורה, שתגובות על מאמרים נדפסים בקובץ הבא, ולא באותו קובץ בו מופיע המאמר – עקב מעמדו של הרב דובראווסקי וקשריו הטובים, הסכים הרב שעוועל להדפיס את תגובתו באותו קובץ בו יופיע מאמרו של הרב קרלינסקי.

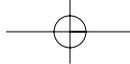
אלא שהרב דובראווסקי הרהר בדבר,

עם מצב הימים ומאורעותיהם... מעתה גם ברור, שכל מאמרי חכמינו ז"ל בנידון זה ללא התכוונו למסור לנו את נוסח תפילתו של כהן גדול, אלא רק את טיבן ומהותן של הבקשות שנכללו בתפילה", ומשום כך אין להקשות ולהתפלפל בנוסח תפילתו של הכהן הגדול, כפי שנדפסה ברמב"ם, מכיוון שאין היא אלא דוגמא בעלמא.

מענה הרבי על השגות

קשריו המצויינים של הרב דובראווסקי עם הרב שעוועל עמדו לו גם בפעם הזאת, ועוד לפני שהחוברת ירדה לדפוס, מסר לו

על הגיליון בכתי"ק את ההוספה מדיוק לשון הרמב"ם בפירוש המשניות.

הדפסת המענות ב"הדרום"

כאפיזודה ליובאוויטשיאית אופיינית, עד שהרב דובראווסקי הרהר בדבר, ועד שמסר לרבי את עלי ההגהה, קיבל את ההערות וחזר למערכת הקובץ ומאמרו בידו – הספיק הרב שעוועל למסור את הקובץ כולו לדפוס, ובבית הדפוס הספיקו אפילו להשלים את המלאכה, והקובץ כולו עמד כבר על מכבש הדפוס...

שוב עמדו לו קשריו המצויינים של הרב דובראווסקי עם המדפיסים, האחים שולזינגר, והם לא חסכו עבודה של יום שלם, פתחו ופירקו את כל הלוחות ממכש הדפוס, עמלו ומצאו מקום להכניס את כל המענות, וכל זה רק בגלל רצונו של הרב דובראווסקי, שמאמרו של הרב קרלינסקי לא יישאר בלא תגובה אפילו רגע אחד, ומי שיקרא אותו, יוכל לקרוא מיד את מאמר התגובה שמפריך אחת לאחת את כל קושיותיו על הרבי.

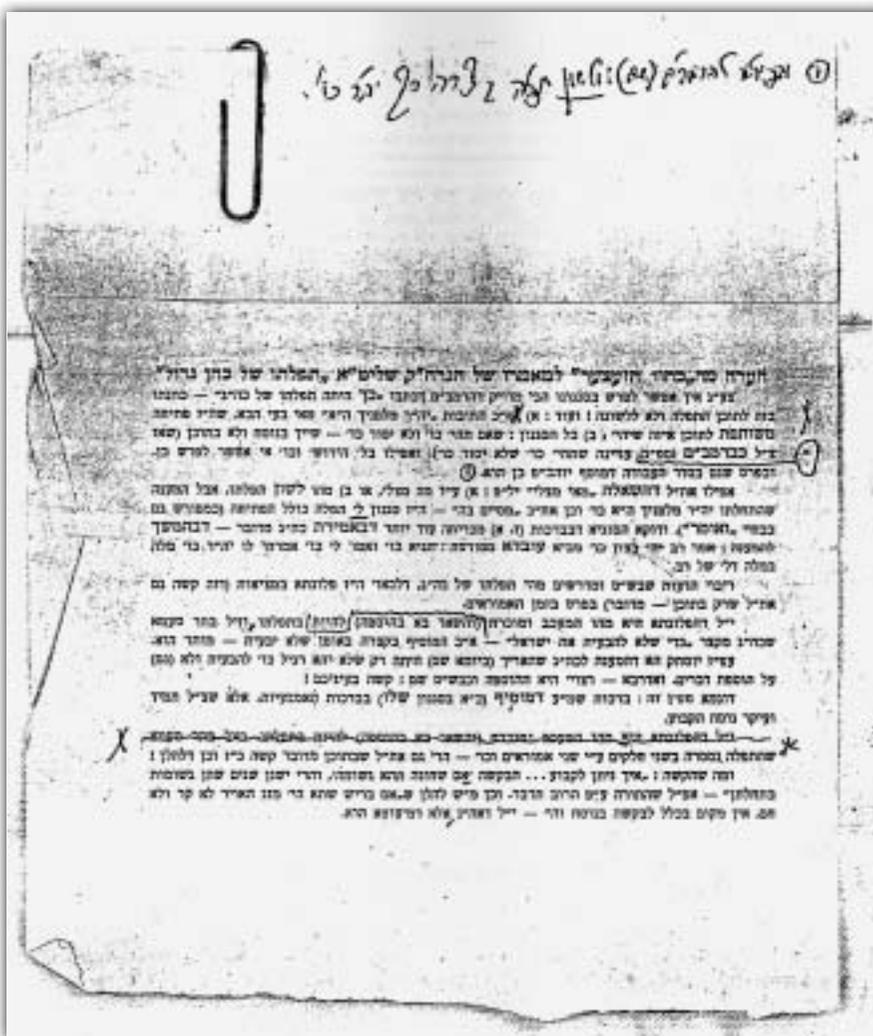
מכיוון שהרבי לא כתב את המענות בכוונה להדפיסם בשמו הק', אלא כהצעת דברים עבור מאמרו של הרב דובראווסקי – לא היה אפשר לספר אפילו לעורך הרב שעוועל על הקשר של הרבי למענות אלו.

משום כך סירב העורך לבקשתו של הרב דובראווסקי להדפיס את המענות תחת שם סתמי "הבחור הזעזער" (כי חשש מזעמו של הרב קרלינסקי, שגם הוא היה ידידו הקרוב), ודרש להדפיסם תחת שמו המלא של הכותב. כך נדפס בקובץ "הדרום" חוברת מ"ב, הן מאמרו של הרב קרלינסקי, והן תגובתו של הרבי על דבריו – אולם תחת השם "הרב יהושע דובראווסקי".

היום אפשר לגלות והגיע הזמן להחזיר עטרה ליושנה ולהדפיס מענה זה בשם אומרו, כי כל מילה וכל אות במענה זה, יסודה בהררי קודש – כתב יד קודשו של הרבי.

השגות נוספות ותגובה נוספת

כאמור, החוברת הבאה, חוברת מ"ג, הוקדשה למפתח על כל הקבצים הקודמים,

מענה הרבי על ההשגות ב"הדרום", עם הגהות והוספות בכתי"ק

כשבצידי הגיליון מענות הרבי בכתי"ק לקושיותיו. הרבי גם צירף כרטיסייה גדולה, בה העתיק בכתי"ק את רוב המענות שכתב על שולי הגיליון, ועליהם הוסיף כמה הערות. הרבי ביקש למסור את מענותיו לרב דובראווסקי, שיכין אותם לדפוס, וגם ביקש לברר אצלו על המענה שכבר החל להכין – אם יש שם איזשהי הוספה על תוכן מענות הרבי בשולי הגיליון. הרב דובראווסקי התלבט מאוד אם לכתוב את רעיונותיו לרבי, שכן מה לו לבוא אחר המלך, ואולם לפועל חזקה עליו פקודת המלך, והוא מסר לרבי הוספה אחת – שמדיוק לשון הרמב"ם בפירוש המשניות מוכח שהנוסח הוא נוסח קבוע, ולא רק תוכן דברים.

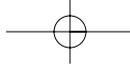
בינתיים הכין הרב דובראווסקי לדפוס את הערותיו של הרבי, ולאחר מכן הכניס את המענה המתוקתק להגהת הרבי. הרבי רשם

ומכיוון שלא רצה לסמוך על עצמו בנושא זה, החליט למסור את העניין לידי כמה מהבחורים המצויינים ב-770, שעסקו בשקידה בתורת הרבי, שהם יבררו את העניין לאשורו ויכתבו משהו בנידון. משום מה העניין התעכב, ולפועל חלפו כמה ימים מבלי שתהיה התקדמות כלשהי בנידון.

לאחרי כמה ימים החליט הרב דובראווסקי למסור את עלי ההגהה ("געליס") ממאמרו של הרב קרלינסקי למזכירות. המזכיר הרב יהודה לייב גרונו הכניס את עלי ההגהה לרבי, והרבי הגיב שכדאי לענות על קושיותיו של הרב קרלינסקי. כששאל הריל"ג מי יענה, אמר הרבי: שדובראווסקי יענה. הריל"ג סיפר לרבי שהרב דובראווסקי כבר החל לכתוב בנידון, אך לא סיים.

למחרת בבוקר הוציא הרבי את עלי ההגהה ממאמרו של הרב קרלינסקי,

החליט למסור לו את המאמר השלישי ולהציע לו זכות תגובה, גם הוא באותו קובץ...

מכיוון שמאמרו של הרב קרלינסקי היה מלא ביטויים זועמים במיוחד נגד תגובותיו של הרב דובראווסקי, שהראשונה שבהן הייתה באמת תגובת הרבי – כתב הרב דובראווסקי מאמר תגובה בסגנון חריף ביותר, וביקש להדפיסו בהמשך למאמרו של הרב קרלינסקי.

אולם כאשר הכניס את תגובתו להגהת הרבי, כפי שנהג בפעמים הקודמות – מסר לו הרבי באמצעות המזכירות, שהתשובה חריפה מידי, ולא כדאי להדפיסה בכדי שלא לפגוע ולא לעורר שנאה אצל הרב קרלינסקי ח"ו.

כך נסתיים פרק מרתק ב"מלחמות שעל ידי ספר", בו לימד אותנו הרבי – לא רק דרך לימוד ברמב"ם, אלא גם הלכות דרך-ארץ...

ברוח מענתו של הרבי, החליט הרב דובראווסקי למסור את תשובתו כפי שהיא, וכך נדפס בחוברת מ"ד הן מאמרו השני של הרב קרלינסקי, והן תגובתו השניה של הרב דובראווסקי (הפעם באמת תגובה שלו...).

סוף דבר

בזה תם הוויכוח התורני בחוברת "הדרום", אך לא נשלם. הרב קרלינסקי זעם על כך שתגובותיו של הרב דובראווסקי מודפסות באותו גיליון יחד עם מאמריו, ופורכות את כל טיעוניו, והחליט להעביר את המערכה לגיליון "אור המזרח", אותו ערך בעבר.

עורך "אור המזרח" באותן שנים היה הרב שציפנסקי, שגם הוא עמד בקשרים טובים עם הרב דובראווסקי, ומכיוון שראה את תגובותיו של הרב דובראווסקי על מאמריו הקודמים של הרב קרלינסקי,

רוק לקראת הדפסת חוברת מ"ד הכין הרב קרלינסקי מאמר ארוך בתגובה על מענה "הרב דובראווסקי", ובהתבטאויות מתלהמות וכו'. גם הפעם מסר העורך את המאמר לידי הרב דובראווסקי, וביקשו לערוך תשובה על דבריו. הרב דובראווסקי לא המתין הפעם, והכין מיד מאמר תגובה.

מכיוון שהמענה הקודם היה אות באות מכתב יד קודשו של הרבי, הכניס הרב דובראווסקי גם את המאמר השני של הרב קרלינסקי, ואת תשובתו שלו – בתקווה שגם הפעם יגיב הרבי על המאמר בגוכתי"ק ובלשונו הקדוש.

אלא שהפעם השיב הרבי, שמכיוון שנמצאים לפני החג ואין הזמן גרמא – הרי אם ברצונו שדווקא הוא יגיב ויכתוב בזה, אי אפשר לדעת עד מתי יצטרך להמתין, ואם הדבר צריך להופיע בדפוס מיד – אזי שיתיעץ עם מביני עניין ויחליטו בעניינים הדורשים עיון וייעוץ.

מכללת בית רבקה-כפר חב"ד בי
המרכז ללימודי המשך והשתלמויות

**נפתחה ההרשפה לקורס
'הנשרת פנהלות' - תשס"ה**

הקורס מיועד ל:

- ✓ עלבנות הנראה בקבוצות 22 ספר 'סור"ם וז' 'סור"ם
- ✓ בעלות ותך בהוראה של ארבע שנים לפחות
- ✓ מורות בעלות תפקידים, מנהלות קבוצות ומנהלות בתקופת נסיון

**לפסייבות הקורס תינתן תעודת בוגרת קורס
להנשרת פנהלות. תעודה זו פהווה
תנאי סף להשתתפות בפכרזי ניהול
לכל בוסדות החינוך.**

✓ תלך משכ"ל ממון ע"י אשרד החינוך.

**אפרטים והרשמה יש לפנות לגב' רבי ר"ניץ
ט"ז. 03-9607444 פלוחה 403**

פועד אחרון לקבלת פניות - ט"ו בשבט תשס"ד

כחול קר וגלום...
אכל כתוב פכריכפ חם ימים

ב"ה נפתחות קבוצות חדשות
לאקווה-אירובי להתעמלות בסיס.

השיעורים מתקיימים בסיס רדודים, גם למי שאינה יודעת לשחות.
הרנשה מצוינת, כושר בקלי-קלות
תשאלי את מי שכבר חיתתה

- ציוד חדיש
- פוסיקה חסידית
- השיעורים מומלצים גם לסובלות מכאבי גב.
- להאצת שאריכת שאפנים.
- לנשים בהריון.
- לאוכלוסיה מבוגרת.

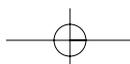
✽

**אי"פ: כריכה פרטית אחזאאת ואקורפ כולל אקור
(אי"ג' אכא-כארות י"חק)**

אתי: ימים כ"פ: כוקר 10:15 ימים א-ג' זרכ: 20:00, 21:00
פאחיר: 120 לחובל (פזם כלכוכ) 200 לחובל (פזאיים כלכוכ)

✽

לכרטים והרשמה:
רחלי - פורה פוססכח להתעמלות בסיס ע"י ה-AEA
טלפון: 08-976-32473 064-758-048

העסקן החב"די הרב פתחיה ליפסקר בראיון מיוחד ל"בית משיח":

"ההוצאות המרובות והמוגזמות לשמחות, בוגעות בציפור נפשנו ובעתידן של משפחות רבות באנ"ש"

המצב הכלכלי החמור והקושי הגדול של אנ"ש לעמוד בנטל הכבד של הוצאות בשמחות, הביא את העסקן החב"די הרב פתחיה ליפסקר להקים ועדה שתבחן כיצד ניתן ליישם את הוראות הרבי שלא לבזבז ממון על חתונות פאר ראוותניות, כאשר בשל כך הגיעו משפחות רבות מאנ"ש להתמוטט תחת הנטל הכבד • בראיון מיוחד פורס הרב ליפסקר את דברי הרבי מלך המשיח בעניין, ומספר על היוזמה הציבורית שקורמת בימים אלה עור וגידים

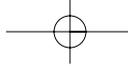
במכלול הצעות בנושא אקטיווי זה. בעקבות האסיפה פנינו להרב פתחיה ליפסקר כדי לברר על מה ולמה קמה הזעקה.

מה בעצם קרה שדווקא כעת נזעקתם?
לצערנו, בתקופה האחרונה ההפרזות בנושאי הוצאות עבור השמחות, הולכות

לעריכת שמחות, מה שמביא רבים מאד לא לעמוד בנטל ומשפחות המחוטנים קורסות ל"ע.

באסיפה השתתפו מזכיר ב"ד רבני חב"ד הגה"ח הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, המשפיע הגה"ח הרב מענדל ווכטער, ד"ר טל ניר, עו"ד יהונתן גולדברג. הנאספים דנו

באסיפת חירום שהתקיימה לפני שבועיים בביתו של העסקן החב"די הרב פתחיה ליפסקר, מנהל "גמ"ח שמחות", דנו הנאספים בכובד ראש בבעיה המטרידה רבים באנ"ש, בכל הקשור להפרזה בהוצאות בכל הקשור

ראיין: שי גכן

שעושים חתונה נוצצת ברוב פאר והדר, אך בפועל אין להם על מה להתקיים. המצב הכלכלי בארץ מכריח אותנו להציב גבולות בעניין, ויפה שעה אחת קודם. חתונה ראוותנית אינה שמחה לא בחומריות ובטח שלא ברוחניות!

נדמה לי שפעם היתה תשובה לבי"ד רבני אנ"ש בעניין שממנה השתמע שלא לתקן תקנות?

בירת את העניין ביסודיות עם הרב ירוסלבסקי, והוא אמר לי שהתשובה הייתה לבית הדין, ובה כתב הרבי שלפני שעושים תקנות בעניין של 'סור מרע' צריך לעשות קודם ביעשה טוב. הרבי לא שלל את זה, אלא ביקש לפעול בעוד כמה נושאים. מכל מקום ברור שאין לשבת בשקט כאשר משפחות קורסות.

המצב כיום הוא מוכרח המציאות, ואני קובע בביטחון גמור שמדובר פשוט בפיקוח נפש של מאות רבות של משפחות, ומי יודע להיכן זה יכול להוביל. בעיות רבות היו נפתרות אם היו שמים גבולות בעניין הזה.

מה צריך לעשות?

בכוונה עדיין לא קבענו מסמרות בעניין. הכיוון הכללי הוא לצמצם במספר המנות שיש בחתונות; לארגן מקומות בהם המנות זולות ולצמצם בהוצאות הנלוות. להערכתי אפשר לחסוך מכל משפחה אלפי דולרים. עיקר הבעיה בה אנו נתקלים, כאשר בילד הראשון והשני עוד אפשר לסחוב, אבל לאחר מכן ההורים פשוט רובצים תחת משאם. היות ואנו מאמינים באמונה שלימה בנצחיות של הרבי ובהוראות שלו שהם נצחיים לעד, ברור הדבר כי לרבי יהיה נחת רוח אם נוכל להביא את העניין לידי מעשה בפועל.

מי כמוך יודע שבחב"ד יש הרבה סוגים של חסידים, כל אחד מרקע אחר וממצב שונה?

זה נכון. מה שהפליא אותי שלאחר שפרסמנו את העניין, הגיעו אלי דווקא יהודים הנחשבים לאמידים ועשירים. הם אמרו לי שהם הראשונים שהיו רוצים שיהיו תקנות בעניין לטובת הכלל.

כל אחד צריך לחשוב על הכלל, וגם אם יש כאלו שיכולים לעמוד בנטל, הרי ברור שהם מיעוט מזערי, ולרובם הדבר יקשה מאד. אין לי ספק שאם יתקנו תקנות ברורות, גם אותם אלו שיש בידם האמצעים

תקנו תקנות ברורות בעניין?

בחודש טבת תשל"ח הרבי כותב "גדול זכותו אם יחזירו תקנת גדולי ישראל בזה לחוגי אנ"ש". מסתבר שבכל הנוגע לבזבוז שיש בחתונות, צריך כנראה זכות מיוחדת בשביל לתקן את זה... אכן, למרות בקשתו של הרבי, לא התארגנו אף פעם באופן מסודר כדי לשים גבולות. לצערנו יש בזה הרבה מאד מכשולים, כאשר הורים פשוט לא עומדים בנטל. אף אחד אינו יודע מה נעשה בבית השני, אבל אנחנו שממונים על גמ"חים של שמחות, רואים את החורבן.

כפי שציננת, כבר לפני עשרות שנים כבר ביקש הרבי לתקן תקנות אלו גם בקרב אנ"ש, ורק בשנים האחרונות התעוררו חוגים נוספים ביהדות החרדית להפחית מהוצאות השמחות. אך דווקא לצערנו, לנו שיש הוראות ברורות בנושא, העסק מוזנח. אני יכול לקבוע שחלק גדול מהבעיות הכלכליות בחב"ד נובעות בגלל הבזבוז בשמחות. זו תופעה שיש לה השלכות על עשרות דברים נוספים, וכפי שהרבי כותב מפורשות, שהדברים קשורים תמיד אחד בשני. כאשר החתונה היא באיכות רוחנית, היא קטנה בחומריות, וכן להיפך.

מתי המצב החמיר?

למעשה מאז ומתמיד היו בעיות, אבל לאחרונה המצב התדרדר יותר בעקבות המצב הכלכלי החמור. גם משפחות ששני ההורים עובדים, מתקשים לעמוד בנטל. לא נעים לספר כמה ציקים חוזרים. אתה רואה את הדברים ופשוט בוכה. אתה רואה הורים

וגדלות. כל אחד מנסה לחקות את השכן, ובשל הפחד מ"מה יאמרו" ומה יחשוב השכן, יש יהודים שאינם יכולים לעמוד בנטל, ולמרות זאת מוציאים הוצאות גדולות ביותר. לצערי ב"גמ"ח שמחות" אני עד לתופעה חמורה זו, כאשר גם אנשים שנחשבים למוצעים מבחינת הכנסותיהם, אינם יכולים לעמוד בנטל ובהתחייבויות שלקחו על עצמם. אפשר לשתוק ולומר אני את נפשי הצלתי ולתת לעניינים להמשיך מעצמם, אבל אפשר גם לקום ולזעוק, לעצור את המצב ולהתחיל במעשים במטרה להפסיק לבזבז ולכלות את ממונם של ישראל. צריך לדאוג לחתונה יותר רוחנית ופחות בצד הגשמי באופן שכולם יוכלו לשמוח שמחה אמיתית ופנימית.

יש הוראות מהרבי מלך המשיח בעניין

זה?

לא רק שיש הוראות ברורות בעניין, אלא הרבי גם זעק על כך בעשרות רבות של מכתבים שלא לאפשר בזבוז ראוותני. זעקותיו של הרבי בעניין היו הרבה לפני שחוגים שונים התעוררו לעשות משהו בעניין חשוב זה. אצטט כמה מכתבים:

● גדול הזכות להחזיר תקנת גדולי ישראל לחוגי אנ"ש ולכל בני ישראל, לעשות חתונה גדולה ברוחניות ועל פי רוב זה קשור בקטנות החומריות והידור העולם מלשון העלם והסתור ולא לבזבז ממון עליו אמרו חז"ל התורה חסה על ממונם של ישראל.

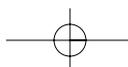
● אין מובן כלל הטעם לדחוק עצמו בהוצאות מיוחדות בכדי שתהיה דווקא חתונה גדולה.. בשעה שנוגע שתהיה חתונה גדולה באיכות.

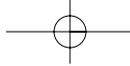
● וכן בהנוגע לחתונה בעניין ריבוי ההוצאות וריבוי מוזמנים, שאפילו באם אין כל מניעה לאמצעים, הרי אפשר להשתמש בממון המיוחד לעניינים עוד טובים יותר (ה' אדר א' התשי"ט).

● ראוי שהחתונה תתקיים במקום שדמי ההוצאות יהיו באופן סביר... ואין צורך בבזבוז הוצאות בעניינים גשמיים - "מותרות" - וכיו"ב.

● ואין עניין כלל לבזבז מעות על הוצאות חתונה". בעניין הזמנת אנשים לחתונה יש לנהוג על דרך המיצוע" (כ"ז חשוון תשכ"ב).

מכתבים אלו נכתבו לפני עשרות שנים, כיצד זה שעד היום עסקי רבני חב"ד לא

בדיוק הסיבה שאנו מדברים על כך ומעוררים ולא מביאים זאת בהנחתה על הציבור.

יש רעיונות מעשיים שמתגבשים?
בהחלט. יש הצעות לפתיחת אולם שמחות שיתן שירות במחירים זולים עבור אנ"ש.

מה קורה כיום בחוגים אחרים?
מבדיקה של העניין מתברר שבעבר רק חוגים בודדים עשו תקנות, הרי כיום חוגים רבים מאד עושים תקנות בענייני שמחות.

אני רוצה להבהיר, אין מטרתנו חלילה להפחית בשמחות. המטרה היא להגיע לדרך המיצוע, כפי שהרבי מציין בנוגע לעניין זה את הרמב"ם, שיהיה על דרך המיצוע. לכן אני חושב שכל אנ"ש צריכים להטות שכם וכתף.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות מקרב לב לשבועון החסידי "בית משיח", שלקח על עצמו להיתרם לעניין זה ולהשמיע את הזעקה. אלפי אנ"ש הקוראים מידי שבוע את בית משיח, יבינו בוודאי את גודל העניין שבעשיית התקנות ולהביא לתיקון העניין.

ניתן לקבוע בוודאות ובבירור כי הנושא של הוצאות המרובות והמוגזמות, נוגע בציפור נפשנו ובעתידן של משפחתו רבות באנ"ש. לצורך כך חייבים התלכדות של כולם לצורך קביעת כללים ומנהגים באופן השווה לכל נפש. ומתוך אחדות חסידים נוכל להגיע לתוצאות.

מה אנחנו, הפרט והכלל, יכולים להיות שותפים בעניין?

דבר ראשון אני קורא לאנ"ש לשלוח הצעות וההערות בעניין. לשוחח על העניין עם השכנים והקרובים ולעלות את הנושא למודעות על סדר היום.

אני מבקש גם לפנות אלינו בכתב לת.ד. 824 קריית מלאכי או אלי אישית בטלפון 065-247770 ואני בטוח שבכוחות משותפים בבחינת 'איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק' נצליח להביא למפנה דרמטי בעניין; ובזכות השמחה האמיתית של חתן כלה – ולא שמחה של חיקוי וחתונה חומרית שנובעת מתוך תחרות מי עושה יותר יפה – נצליח להביא לשמחת הנישואין של כנסת ישראל עם הקב"ה בהתגלותו של הרבי.

לעשות חתונות מפוארות, יבינו שלטובת הכלל כדאי לעשות זאת בצמצום, ואם אכן יש להם כסף מיותר, שישקיעו את זה לטובת בני הזוג שמתחתן, ולא על דברים חומריים ורגעיים, שבדרך כלל נועדו כדי להראות לשכנים ולחברים "עד כמה אני עושה מכוונד".

מה אתם עושים בינתיים?

מאז שפרסמנו את העניין, קיבלנו עשרות תגובות וכולן היו בעד. מתברר שצריך אדם אחד שירים את הכפפה ויטפל בעניין כמו שצריך. בינתיים אנחנו בדיבורים עם רבני קהילות אנ"ש בכל אתר ואתר. התגובות נלהבות ביותר, ובכל מקום אני שומע סיפורים מסמרי שיער. ואני שואל כאן בכאב עצור: אין לנו ערבות הדדית? האם אפשר לשתוק כאשר משפחה קורסת רק בגלל חתונה שעלתה להם עשרות אלפי דולרים בלי פרופורציה ליכולות שלה? האם זה נקרא שמחה או יגון ותוגה?

אני מבקש מכל אחד לשים את הדברים על ליבו. בינתיים מגיעות אלינו הרבה מאד הצעות, ואנו ממתניינים שהקהל עצמו יציע הצעות שונות ומעשיות, ורק לאחר מכן ננסח משהו מוסכם על כלל הרבנים ואנ"ש. אני בטוח שבכוחות משותפים נוכל להגיע להצעה מעשית שתיושם בשטח, כי מדובר בנושא שרבים צריכים לו. יש בזה דין דאורייתא של "עזב תעזוב עמו".

אתה לא חושש שהיוזמה שאתה מנסה להוביל לא תצא אל הפועל?

אגיד לך את האמת: בהתחלה חששתי מאד. אני יודע שלאנשים קשה מאד לשנות נורמות. אבל לאחר הפידבק, ובעיקר כאשר ראיתי את הנכונות של הרבנים והעסקנים והקהל לשתף פעולה, ולמגר את התופעה האנטי חסידית, אני בטוח בכוחו הגדול של הרבי, ובכך נצליח ליישם את רצון קודשו על הצד הטוב ביותר. יש כאן דבר מעניין, כל אחד אומר שהוא מוכן לעשות את השינוי, אך הבעיה היחידה היא איך יגיב כלל הציבור. כלומר הבעיה היא "מה יאמרו". מובן שאם כולם יתאחדו, יהיה אפשר למגר את התופעה.

מסתבר שיש אנשים טובים שהדברים הללו מדברים על ליבם ומבינים את מצוקות הזמן, כעת צריך רק להביא את הדברים לידי יישום; חלק גדול מיישום הדברים נוגע לתודעה של הדברים וזו

למלאות הריקנות

.. הוא הפך הנהוג לאחרונה בין אנ"ש ש"י לבזבו ע"ז ממונם אבי אריבער שפרינגען די שכנתה וככל שהשכנה יותר פוסט (ריקנית) יותר מגרה היצר הרע להיכנס לחוב יותר גדול ובלבד להראותה אז מ'איז אויך פוסט און נאך מער (שהם ריקנים ועוד יותר) ובמילא צריך למלאות הריקנות בדברי "תפארת ריקנים"... (שערי הלכה ומנהג).

באופן סביר

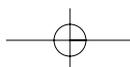
ראוי שהחתונה תתקיים במקום שדמי ההוצאות יהיו באופן סביר, ואדרבא, כל דפשיט מעלי טפי, וכל שיגדלו ההכנות הרוחניות – תהיה החתונה גדולה ברוחניות" (ז"ך חשון תשכ"ב).

לא בשביל להראות לפלוני

ואין עניין כלל לבזבו על הוצאות חתונה. והלוואי שיזכו להראות דרך לאברכים ואנ"ש שיחיו – אשר חתונה חסידותית היינו בהרחבה בכל עניינים הרוחניים והרחבה אמיתית, ויקר ממונם של ישראל להשתמש בו – לא בשביל להראות לפלוני שכאן יהיו פרחים גשמיים יותר... (חורף תשל"א).

אין כדאי הדבר

"בעניין אופן עריכת החתונה אם להרבות מספר הקרואים וכו'. שאז זה קשור עם כניסה בחובות גדולים, הנה לדעתי אין כדאי הדבר.. ידוע פס"ד הרמב"ם ז"ל בהלכות דעות אשר דרך הממוצע היא הדרך הישר והנכון". (יו"ד כסלו תש"כ).

ה"יחי המלך" הגייע...?

באם יערך סקר בקרב קהילות אנ"ש ברחבי העולם, אין ספק שהשאלה בכותרת תזכה בתואר: השאלה הנפוצה ביותר בליל-שבת בבית-הכנסת... • בשבוע ה-501 לאחר ג' תמוז תשנ"ד, מופיע גם גליון "תצוה" של הקונטרס, שלא מפסיק "לצוות" ולקשר בין המלך לעם, ע"י עידוד, חיזוק, התעוררות ו...הכרזה בלתי פוסקת: יחי המלך!

כדי להפיץ את ענייני בשורת הגאולה. כך הגיעו לידיעת הציבור הגהות נדירות של הרבי על שיחת ליל שמחת-תורה תשמ"ו, שהוקדשה כולה לנושא "נשיא הדור משיח שבדור"; כך פורסמו שם – **כבר בשבוע הראשון לאחר ג' תמוז תשנ"ד** – ההגהות של הרבי על שיחת בי ניסן תשמ"ח, מהם עולה כי בסגולתה של הכרזת "יחי המלך" לפעול "הקיצו ורננו דוד מלכא משיחא" (!). כך נחשף הציבור להרבה הגהות נוספות על שיחות העוסקות בענייני גאולה ומשיח, כולל ה"דבר-מלכותין" של תנש"א-בי (כמו למשל השיחה האחרונה לעת-עתה שהוגהה בשלימותה, משבת פרשת תשא תשנ"ב, ועוד).

אחת ההגהות המעניינות ביותר שפורסמו שם, היא על השיחה המפורסמת בענין גילוי אלקות אצל נשיא הדור, אשר הוא בבחינת "עצמות ומהות כפי שהעמיד

השער החדש של קונטרס "יחי המלך"

כמו הרבה חוברות מסוגו ושלא מסוגו, ישנם המתחילים את הקריאה בקונטרס "יחי המלך" – מהסוף. לא, אין שם רשימת "מזל-טוב" מעודכנת או לוח אבידות ומציאות, בדיוק כמו שאין שם שום דבר אחר מלבד שיחות, מאמרים ואיגרות של הרבי מלך המשיח. הסיבה לכך נעוצה בעובדה, שבסוף הקונטרס שוכן כבוד מדור ה"כתב-יד-קודש-בפרסום ראשון", אשר גם המדקדקים במצות "אופן המתקבלי" באופן של לפנים משורת הדין, מתקשים להמנע מעיון בו.

מהיכן מגיעים כל הצילומים הנדירים? ובכן, גם אני ניסיתי לברר. בתשובה, רץ מנהל הארכיון לראות שהכספת נעולה – ענין של הרגל כאשר אורחים מתחילים להתעניין בדברים מסוג זה – והסביר לי אחר כך, שמדובר בסייעתא דשמיא מיוחדת

מאת: א. אברהם

לא מפורסמים. לא היה צורך לשבת שבעה נקיים כדי להחליט שהצעד הראשון המתבקש הוא: פרסום אותן שיחות באופן קבוע, לאניש ברחבי העולם. את המשימה נטל על העצמו האברך ר' **זויד כהנוב**, שבאותם ימים הרי-גורל פרש מעסקיו והתעסק אך ורק בענייני גאולה ומשיח.

הקונטרס הראשון הונח על השולחנות ב-770 כבר בערב שבת פרשת חוקת, ט' תמוז. בעיצוב פשוט שבפשוטים, על נייר רגיל, כמעט אמרנו מעורר רחמים. היו שם כמה קטעי שיחות מתנש"א-ב, כמה קטעים מתנש"א-א, וכפי שכבר הוזכר – הגהות הרבי על שיחת ב' ניסן תשמ"ח.

ההפצה הראשונית גם היא הייתה מזערית: מרכז חב"ד העולמי 770, וקצת בישיבות חב"ד. עסקו בכך מספר בחורים נמרצים, ששום מנגנון או מוסד לא עמד מאחריהם, מלבד תחושת המחויבות לאבא של התמימים, הרבי בעצמו. למעשה, עד היום מהווים תלמידי ה"קבוצה" את הנדבך המרכזי במערכת הקונטרס.

בתום "שנה ראשונה" של גלגולים רבים, היכולים למלא ספר שלם – אך בכולם לא הייתה **ולו הפסקה של שבת אחת** בהוצאה הסדירה של הקונטרס (!!!) – נכנס לפרוייקט התי – וכיום האברך – ר' **מנחם מענדל בליניצקי**. מאז התחיל הקונטרס "להתמסד" מבחינת גודלו ותפוצתו, אך נשאר במהותו כענין של הפצה לשמה, ללא כל רווחים צדדיים.

באותה תקופה נרתם לענין הנגיד החסידי, ראש וראשון לכל ענייני משיח וגאולה, ר' **רחמים (רמי) אנטיאן** ע"ה. הוא למעשה בקושי הכיר את הצוות שעסק בהו"ל ובהפצה, והכיר רק את הקונטרס עצמו, מקריאה קבועה ונלהבת מדי שבת.

ר' רמי החל להזרים למערכת הקונטרס כספים בסדר גודל מדינותי, וחיש קל זינק הקונטרס מתפוצה מקומית של כמה מאות

עצמו בגוף, להיותו "ממוצע המחבר", אשר אין לו כל מציאות מלבד גילוי הבורא בעולם. רעיון זה קושר הרבי לאמונה בנצחיותו של נשיא הדור, ויכולתו לענות תשובות בעניינים רוחניים וגשמיים גם לאחר שנעלם מעיני בשר.

לגבי אחד הפרטים שבשיחה מתבטא הרבי אשר "לא ראיתי מפורש כן בחסידות, זהו הרגש, ומי שאינו מרגיש כך (בהנחה ה"י כתוב "שלא ירגיש", הרבי תיקן וכתב בכתב-יד-קדשו) **יהי לו אשר לו**".

דומני, כי הגדרות אלה כוחן יפה גם לגבי "קונטרס יחי המלך", המציין כעת 501 חוברות להווסדו – שהם 501 שבועות מג' תמוז תשנ"ד!! "תצוה" (=501) קונטרסים – ללא "ממוצע המפסיק" של מנגנון הצריך לפרנס את עצמו; ללא צמצום בדרך סילוק ומיעוט של עיבוד ועריכה; ובוודאי מבלי שקלא-וטריא או ויכוחים. מהרבי – ישר לקוראים. כל השיחות בענייני גאולה ומשיח, כל השיחות אודות חייו הנצחיים של נשיא הדור, כל הביטויים המיוחדים, כל הדברים שמוזכרים לנו את ה"יחי", ומחזיקים אותנו עצמנו בחיים.

– וכמו שהתבטא הרב יוסף יצחק גאנזבורג, משלוחי הרבי לאה"ק ומשפיע בישיבת תות"ל בקרית-גת: "הקונטרס אינו 'השופר של הרבי' – הוא הרבי".

ספר ימים לאחר ג' תמוז תשנ"ד, התאספו מספר שלוחים ומשפיעים, כדי לטכס עצה כיצד להתמודד עם ההעלם והסתור הנורא שנפל עלינו. אלו צעדים לנקוט כדי לעודד ולחזק, ולהמשיך ללבות את אש האמונה בקרב אניש חסידי חב"ד. האסיפה נערכה במשרד של ה"טנקים" בניו-יורק, והשתתף בה בין השאר, הרב **שלמה מאייצקי**. במהלך הדיון החל להזכיר כמה שיחות של הרבי בענייני גאולה ומשיח, כולל כאלו שיש להן השלכה ישירה למצב הנוכחי, והנוכחים נדהמו עד כמה הדברים

פורסם לראשונה בקונטרס יחי המלך

מאמר דא"ח

בתכלית השפלות – תוקף האהבה

וממשיך בהמאמר, שאם יאמר הרי אני רחוק מאוד מזה ואיך יהי לי דביקות בה, העצה לזה אחותי והוא לשון איחוי אלכסנדר שהיא לשון התדבקות, כי הנה ישראל נק' בניס ועבדים, ומדריגת אחותי יותר למעלה עד"מ כמו אח עם אחות אע"פ שהם רחוקים זה מזה האהבה אינה נפסקת ביניהם. וכך הוא הנמשל, אע"פ שהוא רחוק מהשם ית', אע"פ"כ האהבה אינה נפסקת (עכלה"ק).

ולהעיר שבוה ישנו חידוש גדול ("א געוואלדיקן וואַרט"), דבחי זו שהקב"ה נק' אח לבניי, הוא למעלה מבחי אב ואדון (ובבניי – בניס ועבדים). דברגות דאב ואדון, הנה בכדי שיבוא בהרגשה זהו דוקא כשיש לו שייכות לדרגא זו, אבל בדרגא דאח ואחות, הנה גם כשנמצא **בתכלית השפלות** (בריוחוק מקום, רחוקים זה מזה), האהבה אינה נפסקת, דגם אז ישנו **תוקף** האהבה.

(קטע מדיה אני ישנה ולבי ער תשכ"ד, פורסם ב"יחי המלך" גליון של).

שיחת-קודש

חליינו הוא נשא – אצל נשיא דורנו

משיח עומד ביחד עם בני ישראל ומשתמש בכל ענייניו בכדי לסייע לבניי כפי שהם **במצבם**, שלכן אומרים "והוא מחולל מפשיעו מדוכא מעונותינו" מכיון שהוא נמצא ביחד עם בניי לעזור להם במצבם, עד לכח הדיבור שבפה – לנצלו לאמירת נגלה וחסידות לכל בניי, כשם שראו זאת אצל בעל ההילולא, וכפי ששאלו את כ"ק מו"ח אדמו"ר: רבי, אפילו אם יש איזה טענות אליכם ורוצים להעניש אתכם – מדוע צריכים להשתמש בעונש לענין הדיבור דוקא? הרי זה ענין שהשתמשתם בו כל חייכם להפצת היהדות במסירת נפש בממונו ובנפשו, והצלחתם בזה ועשיתם לו ית' דירה בתחתונים, ומדוע העונש צריך-להיות בענין שלגמרי מסרתם אותו להקב"ה? אלא זהו הענין ד"חלינו הוא נשא", כפי שהי אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובדוגמת דברי הגמ' על משיח שהוא "ייתב ביני עניי סובלי חלאים... שרי חד ומתיר חד", היינו שבכל פעם קושר רק פצע אחד ולא שניים – כדי שכאשר ישראל יעשו תשובה "ומיד הן נגאלין" יוכל משיח לבוא מיד בלי להתעכב אף רגע מיותר; ולכאורה איך מגיעים פצעים למשיח?

אך הענין הוא ש"עמו אנכי בצרה": כמו שכל היהודים סובלים כך גם משיח סובל, ולא בעניינים **שאצלו** הם נחשבים לסבל ("א מאַטערניש"), אלא בעניינים שאצל יהודי פשוט נחשבים לסבל, שהרי ישנם אנשים כאלו שאין להם שום שייכות לרוחניות, ואצלם תופס מקום רק מה שרואים בגשמיות, וגם איתם צריך להיות ביחד במצבם... גם להם מראה משיח ש"עמו אנכי בצרה".

(מתוועדות שי"פ בשלח תשי"ל, פורסם לראשונה בלה"ק ב"יחי המלך" גליון תנה)

איגרת קודש אחד מהענינים בגילוי המשיח שיתבררו ויתלבנו הדברים

[. . .] כבר כתבתי כ"פ שאין מטבעי וגם לא מתפקידי להטיף מוסר, אלא שגם אני מתאמץ בשארית כחותי, וכולי האי ואולי, לעודד אותם, אשר מכו"כ שנים שבאה העת מאכען פון די הייזער, הייזער פון תמימים כמו דער רבי האַט געוואָלט, וועט במילא זיין דער מוסד ווי דער רבי וויל [= לעשות מהבתים, בתים של תמימים כמו שהרבי רצה, ובמילא המוסד יהי כפי שהרבי רוצה]. והרי כבר ראו במוחש ורואים במוחש אשר לא לבד שאינו מוזיק לענינים הגשמיים, אלא אדרבה זוהי הדרך להצלחה בענינים הגשמיים שלהם, ולא עוד אלא שדוקא עייז נושאים חן גם בעיני אדם, והאריכות בזה אך למותר.

... ואפי' זה שאחד מגלגל הענין לחבירו, הרי לא רק כלפי שמיא גליא אלא, מפני שזהו בעקבתא דמשיחא אשר אחד מהענינים בגילוי המשיח שיתבררו ויתלבנו הדברים, הרי גליא גם כלפי אדם, מי הוא שבידו לפעול גדולות בהני"ל, מי שבידו לפעול בדרך המיצוע, אבל בכל אופן – כאו"א יכול לפעול בהני"ל...

(קטע מאיגרת מתאריך כ"ד שבט תשי"ד, נתפרסמה לראשונה ב"יחי המלך" גליון ת ע' 19)

יחידות מחשלה שתותר על ירושלים לא תתקיים אף יום!

מר הלל זיידמן: ... דבר אחד אני כן מבקש, שהרבי יואיל לצוות על מספר חסידי ואנשי מעשה, שיעלו לירושלים העתיקה על מנת לשקם מחדש את שכונת חב"ד, מיסודו של ה"צמח צדק" ז"ל... בכדי שהישוב בשכונה יהי נושא את עצמו. פוסקים שאסור לעזוב את שטחי ארץ ישראל, אבל הם עדיין אינם שלנו – כל זמן שיהודים אינם מיושבים בהם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אנו מוכנים לזה, ואף מונח כסף למטרה זו. גם מקוה אני שימצאו אנשים להגשמתה. אולם, גורלה של ירושלים

העתיקה עדיין מונח בספק. מחפשים איזו נוסחה שלפי הרובע העתיק ישאר ערבי. **מובן, שאין בכוחה של שום ממשלה לוותר על ירושלים, כי לא תתקיים במקרה זה אף יום,** אבל מחפשים נוסחה שלפי ירושלים העתיקה תשאר בשלטונה של ישראל "לפנים", בעוד שלמעשה ישאר ה"סטאטוס קוו", ולא יהי מקום לישוב יהודי שם. אם היי לליובאוויטש הרבה כסף היינו

בשנים האחרונות פרסה "אגודת חסידי חב"ד באה"ק" את חסותה על הוצאת הקונטרס, דבר הנותן מימד רשמי לכל הענין, כיאה לכבוד המלכות.

על מלאכת ההדפסה הופקד ר' **זאב קדור** שזוכה כבר למעלה משמונה שנים להדפיס את הקונטרס בבית הדפוס אשר בעיר המלך – ניו-יורק. את ההקדשה המרכזית מעניק הנדיב איש החסד הרב **מנחם שגלוב**, אשר נרתם בכל מאודו וממונו למען הצלחת הקונטרס, ולצדו הנדיב ר' אפרים זיסק מבית-עילית, המקדיש את המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה".

על מנת ליצור התענינות מיוחדת בתוכן, מופיע בקונטרס חומר רב בפירוט ראשון.

במשך השנים גילה הקונטרס בפנינו אוצר בלום של מאמרים, שיחות ואגרות קודש אשר לא ראו מעולם את מכבש הדפוס.

בנוסף לכך, עשרות רבות של שיחות "ינשלפו" מתוך כרכי ה"שיחות קודש" המאובקים ופורסמו לראשונה בלשון הקודש בקונטרס. לדוגמה: שיחת ו' תשרי תשכ"ז, בה מדבר הרבי בפירוט מיוחד על סימני משיח שברמב"ם, ודבריו היו מעין נבואה על מלחמת ששת הימים שהתרחשה שבעה חודשים מאוחר יותר; שיחת פורים תשל"א, המלאה בביטויים מפליאים על השראת השכינה בצדיק הדור; שיחת אחרון-של-פסח תשכ"ה אודות העקשנות הנדרשת להבאת הגאולה, ועוד. שיחות אלו תורגמו לראשונה, עוטרו במראי-מקומות מלאים, והגיעו לציבור רחב רק ע"י קונטרס "יחי המלך".

גם שיחות שכבר פורסמו בלה"ק, זוכות ל"עדנה" מחודשת: אם מדובר בשיחות שבמקור הוגהו באידית – התרגום נבדק ומתוקן, ולפעמים הוחזרו למקומן תיבות ואפילו שורות שלימות (!) שהושמטו בטעות. כמו כן, ברוב הפעמים מתורגמות השיחות מהנחות באידית של "יעד הנחות

עותקים, לתפוצה עולמית של למעלה מ-5000 עותקים בעולם כולו, כולל משלוח באמצעות הדואר לכאלף שלוחים בארה"ב וכמאה שלוחים באה"ק.

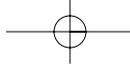
אפיזודה המאפיינת את רוח אותם ימים: בשלב מסויים הצטבר חוב של כארבעים אלף שקל לבית-הדפוס. התי מענדי בליניצקי הגיע לביתו של ר' רמי אנטיאן במוצאי-שבת, כמה שעות לפני שעלה על מטוס לאה"ק, ופרש בפניו את הענין. ר' רמי בקושי הכיר את העומד מולו, וספק רב אם ידע מה שמו, מלבד העובדה שהוא קשור לקונטרס "יחי המלך". המידע הזה הספיק לו: הוא שלף בו במקום **שטרות כסף מזומן** על חצי מהסכום, כאשר את השאר נתן ב"העד צ'ק" [צ'ק דחוי]...

שני עקרונות ברזל עומדים בפני "מערכת הקונטרס":

הראשון – לתת את האפשרות לכל אחד להשיג את הקונטרס ללא הוצאות מיותרות. כל המעוניין להיות מנוי, יכול לעשות זאת **ללא כל תשלום**, מלבד הוצאות הדואר או המשלוח. הקונטרס יגיע לביתו בקביעות (ואפשר לקחת עוד כמה בשביל לחלק...). ה"הקדשות" והתרומות הולכות איפוא לכיסוי ההוצאות, ולא לאחזקת מערכת מסורבלת ויקרה. זאת, מלבד האפשרות להורדת הקונטרס בקובץ פי.די.עיף באתר האינטרנט www.moshiach.net/blind.

השני – הקפדה על דיוק מירבי בתרגום ועריכת השיחות לדפוס, בהתאם להוראות הרבי בנידון. המערכת נעזרת לשם כך בשני מומחים בעלי ניסיון רב-שנים בתחום – הרה"ח הרב **שלום זובער ליפסקר**, חבר ה"יעד להפצת שיחות", והרב **שמריהו מטוסוב**, מי שעסק גם הוא בעריכת ההנחות במסגרת הועדים השונים.

את העבודה מרכז כאמור ר' מ"מ בליניצקי, ועמו הרב **מאיר וילשאנסקי**, כשצדס מנהל את המערכת בחו"ל אחד מתלמידי התמימים, כיום התי **יואל כפלין**.

הקשורים למלחמותיו של מלך המשיח. וכן ליקוטים של תשובות ומענות הקשורות בהוצאה-לאור של שיחות הקודש. בשנים האחרונות אף פורסמו מספר יומנים מבית חינו, בפרסום ראשון. כששאלנו על חידושים מיוחדים בגליונות הבאים, התשובה המיידית היא שמצפים בכל רגע לגליון אשר ידפיס את "תורה חדשה מאיתי תצא" בהתגלות הרבי מלך המשיח. אולם אם ח"ו תתעכב הגאולה, נפתח מדור חדש "הנסיון האחרון" המביא קטעי שיחות נפלאים על עבודת הנסיונות המיוחדת שבסוף זמן הגלות.

"וכסף מנלן?" יש לציין, כי בענין זה, כמו בהכרזת "יחי המלך", נדרשת פעולת העם... בהזדמנות זו אנו מרשים לעצמנו לחרוג מהסיקור היבש ולפנות בצורה ישירה לכל אחד מקוראי הגליון, שבוודאי שואב ממנו רוב חיות ועידוד: די אם כל אחד מקוראי הגליון יתרום "הקדשה" אחת ל-500 גליונות לכל הפחות...

– וכשיחה הידועה של הרבי מאחרון של פסח תשכ"ה שהובאה בפרסום ראשון בקונטרס על הפסוק "וחמושים עלו" – אודות גאולת מצרים ובדומה לכך בגאולה העתידה – שיש בזה כמה פירושים, והרבי מבאר כי זה אמנם יתחיל ב"אחד מחמש-מאות", אך זה גופא יהפוך ל"אחד מחמישים", "אחד מחמשי", ועד לפירוש רש"י: כולם!

כדאי לסיים בסיפור קצר, המסמל את מעלתו העצומה של הקונטרס: באחד ממסעותיו של ר' מענדי בליניצקי בארה"ב, נכנס לשליח אחד, שלא ידוע דווקא כאחד מאנשי "אורות דתוהו". להפתעתו ראה אצלו על השולחן... קונטרס של "יחי המלך", גלוי לעיני כל העמים. הוא לא התאפק ושאל אותו לשמחה מה זו עושה, ואותו שליח ענה מיניו וביי: "את זה כולם קוראים פה, זה רק שיחות של הרבי, בלי פרשנות, אין מה להגיד על זה".

התמימים", שעברו פחות עיבוד, ומשמרות את ה"לחלוחית" ורוח הדברים כפי שנאמרו.

גם כאן נדרשת תשומת לב מירבית: לפעמים הנחה מסויימת עושה רושם מדוייק יותר מבחינת היקף הדברים, אבל עיון בהנחה המקבילה מגלה כי למרות הקיצור, מופיע בה "רק" ביטוי אחד נוסף, ולפעמים באותה מילה מונחת תמצית השיחה.

דוגמה מובהקת היא השיחה משבת פרשת יחי תנש"א, שחלקה הגדול הוקדש לביאור הענין של "יעקב אבינו לא מת": חלקה הוגה ע"י הרבי, ומהחלקים שלא נכללו בשיחה המוגהת נמצאו במערכת הקונטרס לא פחות מאשר **ארבע הנחות שונות!** רק כך הגיעו ל"פאזל" של כל האותיות שנאמרו בהתוועדות מיוחדת זו.

כמו כן, השיחה הידועה של בי ניסן תשמ"ח אודות הכרזת "יחי המלך" – אמנם לא היי צורך לתרגמה מחדש, אך בהתאם לצילום עלי ההגהה נמצאה טעות שנפלה בכל המהדורות שנדפסו עד היום (במקור היי כתוב "ע"י פעולת העם", ובטעות הוחלף ל"ע"פ פעולת העם").

במקביל מתפרסמות שוב ושוב השיחות שכביכול "ידועות" – כגון קטעים מהדבר-מלכות של תנש"א-ב', וקטעים נוספים אודות "שמו של משיח", אשר כל עת וכל שעה יפים לזכירתם. (לקוראים מוצע תרגיל לדוגמה: היכן אומר הרבי בפירוש בשיחה מוגהת שמשיח "מנחם שמו וגם מענדל"...), אולם לא רבים יודעים כי שיחות רבות מאוד הפכו ל"ידועות" ושגורות בפי כל לאחר שנדפסו מספר פעמים בקונטרס וחדרו לתודעה החסידית מנער ועד זקן.

לקראת תאריכים מיוחדים מופיעה מהדורה מורחבת, הכוללת ליקוט של שיחות בנושא מסויים. כבר הופיעו ליקוטים הקשורים ב"סימני משיח", "הוא בחיים", "סימני הגאולה", וכן "שלימות הארץ" ו"מיהו יהודי" – נושאים

מסתכנים, אבל אין לנו, ואיך אפשר להשקיע כספים על ספק. (קטע מיחידות של ר' הלל זידמן אצל כ"ק אדמו"ר מה"מ, תחילת ססלו תשכ"ח, פורסם לראשונה ביחי המלך גליון ה-300).

בשעתו עורר פרסום הדברים תהודה רבה, כפי שהתפרסם בעתונות החרדית באה"ק (ראה צלום). יש לציין, כי בסמיכות לכך, אכן התרחשו הדברים במציאות: ממשלת ברק הודיעה על נכונותה לוותר על ירושלים – וחדלה מלהתקיים זמן קצר לאחר מכן!

כתב-יד קודש

הכרזת יחי המלך – בזריזות הכי גדולה

צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ על שיחת בי ניסן תשמ"ח, אודות הכרזת "יחי המלך". התפרסם לראשונה ב"יחי המלך" גליון שנה.

יומן

הייתה הרגשה מחרידה של "דאלאי גלות"

השיחה השנייה היתה יותר מעניינת. הרבי "נתן על הראש" לשני חב"דניקים פה באמריקה (אולי שלוחים ואולי סתם) שכתבו לרבי כ"א בנפרד, אחד כתב שמישהו שאל אותו למה עושים כזה "בלאגן" מזה שמשיח עוד לא בא ודורשים זאת וכו', ובכלל מאיפה המקור לזה? ואותו חב"דניק כתב לרבי שהוא לא ידע מה לענות.

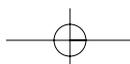
הרבי צעק: אם-כן מה פעלתי "דריי און דרייסיק יאָר נאָכאנאַנד" [= בשלושים ושלש השנים עד עתה], הרי **בכל** ימות השנה יהודי אומר "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ובימות החול אף מוסיף "לישועתך קוינו כל היום" – כל היום וכל יום!

הרבי הזכיר גם את הפיוט שאומרים בתיקון חצות שבפזמון שבו מוזכרים שש פעמים המילים "עד מתי?!" והרבי תרגם: "ביז ווען אידן וועלן זיין אין גלות" [= עד מתי יהודים יהיו בגלות? "עד מתי?!" "דאלאָי גלות!" און מ'דארף שרייען, ניט זאָגן, שרייען [צריכים לצעוק, לא לומר אלא לצעוק]: "דאלאָי גלות!" אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם! ער איז גולה מעל שולחן אביו שבשמים!...]

היתה הרגשה מחרידה של "דאלאָי גלות", רוצים כבר לחזור לשולחן אבינו שבשמים!

בסיום השיחה פרצה מאל"י שירה אדירה: "זאָל שוין זיין די גאולה, משיח זאָל שוין קומען!"

(קטע מיומן מהתוועדות שי"פ משפטים, כ"ד שבט, מבה"ח אד"ר היתש"מ. פורסם בגליון ה-300)

בדרך לפרעה...

כדי להגיע לגילוי הגדול של פרעה דקדושה, "דאתפריעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין" – צריכים את השילוב של יוסף ויהודה • אנשי החכמה והשכל שרוצים להגיע לפרעה דקדושה, צריכים לעבור בדרכם אצל אנשי הביטול וההתמסרות, כי רק השילוב של שניהם יכול לחבר אותם עם הגילוי הגדול של פרעה דקדושה

באופן כזה, "דאתפריעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין, כל מה דהוה סתים אתגליין". פרעה דקדושה נמצא בדרגא מאוד נעלית, אבל כיצד מגיעים לדרגא זו? לשם כך עלינו לחזור כמה פרשיות אחורה, למפגש המיוחד בין יהודה ליוסף. שם נמצא את המתכון כיצד להגיע לדרגת פרעה דקדושה.

ב עיצומה של הפגישה בין יהודה ליוסף, מטיח בו יהודה: "כי כמוך כפרעה". קשת הפירושים למשפט זה מתחילה בהסבר הפשוט ש"חשוב אתה בעיני כמלך", ממשיך ב"סופך ללקות עליו בצרעת, כמו שלקה פרעה", או "מה פרעה גוזר ואינו מקיים, מבטיח ואינו עושה, אף אתה כן", ואף מגיע לפירוש ש"אם תקניטני אהרוג אותך ואת אדונך".

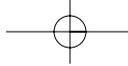
בתורת החסידות מוסבר שגם משפט זה "כי כמוך כפרעה" הוא חלק ממאמצי השכנוע של יהודה. יוסף מעוניין להגיע לדרגת פרעה דקדושה, אך פרעה לא מאפשר

מרגעי המעבר בין דור השישי לדור השביעי, סיום הודו להווי והתחלת פתח אלי. אין ספק, שגם המובא בחצאי עיגול, אודות מהותו הפנימית של פרעה – קשור בקשר הדוק לדורנו זה, בו התגלתה תורת החסידות

ב רשימתו של הרבי מלך המשיח, בקשר למאמר "באתי לגני" תשי"י, מסופר: "המאמר הובא מבית הכורך ביום וא"ו ט' שבט. כשהבאתי הקונטרס לכ"ק מו"ח אדמו"ר, מצאתיו בחדרו – בו היה מתפלל, נכנסים לשם ליחידות וכ"י – יושב על כסאו אצל שלחנו והסידור (תורה אור, ברוקלין תשי"א) פתוח לפניו בע' מה: סיום הודו להווי והתחלת פתח אלי. הנחתי הקונטרס על השולחן, ונענע בראשו לתנועה של אישור ושביעות רצון. למחרתו יו"ד שבט, ש"ק בא (אל פרעה, דאתפריעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין, כל מה דהוה סתים אתגלי, זהר ח"א רי, א) בשעה שמונה בבוקר נסתלק. ומני אז הנה רבים מחסידים חב"ד ואנ"ש קבלו עליהם ללמוד ביום יו"ד שבט, יום ההילולא שלו, את המאמר הנ"ל, שכבר נקבע שמו: "באתי לגני – היתש"י", או "באתי לגני – השי"ת".

רבות נאמר ונכתב על רשימה שמיימית זו, שמתארת בפירוט ודיוק מיוחד את אחד

מאת: הרב נפתלי אסטולין

משלוחי כ"ק אד"ש ללוס-אנג'לס

הנפלאה, וכאשר שאל את אביו כיצד אפשר להגיע לכזאת דרגה נפלאה בלימוד התורה, אמר לו הרבי המהר"ש שהתמסרות ללימוד החסידות פתחה את שערי החכמה בפניו של ר' יקותיאל.

כזאת דרגה של לימוד התורה תהיה בימות המשיח. לימוד מתוך ביטול והתמסרות.

בינתיים, ברגעים האחרונים של הגלות, אנחנו ממשיכים עם בחינת יוסף, אלא שבתור הכנה לגאולה עלינו לשלב את בחינת יוסף בבחינת יהודה.

עניינה של חסידות חב"ד הוא לימוד מתוך הבנה והשגה. יוסף. אבל התכלית היא – להגיע ליהודה. כי כאשר יוסף יומשך ליהודה, נגיע ל"כמוך כפרעה" – הגילוי של פרעה דקדושה.

בין חסידי חב"ד יש רבים שהם בבחינת יוסף, משכילים גדולים שמשגשים בלימוד החסידות. ויש גם את בחינת יהודה, יהודים שהצד החזק שלהם הוא התמסרות וביטול. כדי להביא את הגאולה – צריך לשלב כוחות ולחבר בין יוסף ליהודה.

החסידים שבבחינת יהודה, המסורים ובטלים להוראות הרבי מלך המשיח – צריכים להגיע לחסידים שבבחינת יוסף, המשגשים בלימודם, ולומר להם: "בי אדוני! אם ברצונכם לאחוז ב"קליאמקע" (= ידית דלת חדרו) של הרבי, אם ברצונם לנגוע בכסא, אם ברצונם להגיע לבחינת "כי כמוך כפרעה (דקדושה)" – עליכם להמשיך את חכמתכם הגדולה לעשייה שלנו.

"בי אדוני! אנחנו נפרסם בשלטי חוצות את בשורת הגאולה, ואתם תעברו מבית לבית כדי להסביר את זה; אנחנו נארגן את הצד הלוגיסטי של שיעורים בענייני גאולה ומשיח, ואתם תבואו ותמסרו את השיעור. אתם תנצלו את ההסברה הנפלאה שלכם כדי להפיק עלונים בענייני גאולה ומשיח, ואנחנו נפיץ אותם; אתם תחשבו איך להסביר שהרבי הוא מלך המשיח, על-פי נגלה ועל-פי חסידות, ואנחנו כבר נארגן לכם את מסע ההרצאות.

וכאשר השכל והמעש יצעדו יחדיו, הדרך הישרה תהיה יותר קלה ויותר מהירה, ומיד ממש נזכה לראות את הגילוי הגדול של פרעה דקדושה, "דאתפריעו ואתגליין כל נהורין וכל בוצינין, כל מה דהוה סתים אתגליין", בהתגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

החסידים שבבחינת יהודה, המסורים ובטלים להוראות הרבי מלך המשיח – צריכים להגיע לחסידים שבבחינת יוסף, המשגשים בלימודם, ולומר להם: "בי אדוני! אם ברצונכם לאחוז ב"קליאמקע" (= ידית דלת חדרו) של הרבי, אם ברצונם לנגוע בכסא, אם ברצונם להגיע לבחינת "כי כמוך כפרעה (דקדושה)" – עליכם להמשיך את חכמתכם הגדולה לעשייה שלנו.

והתמסרות להקב"ה. כי בימות המשיח, בחינת יהודה תהיה העיקר.

בימות המשיח, ההתמסרות להקב"ה תהיה גדולה, ולימוד התורה יהיה באופן אחר לגמרי. לא יהיה זה לימוד מתוך רצון לשגשג, אלא מתוך ביטול מוחלט להקב"ה.

וכפי שסופר על ר' יקותיאל לעפלער, שהיה עם ראש אטום לחלוטין, עד כדי כך שאפילו בענייני העולם לא צלח לשום מסחר חוץ ממסחר פשוט בשקי מלח. אבל המסירות שלו לאדמו"ר הזקן והאדמו"ר האמצעי הייתה כל כך חזקה, עד שמוחו האטום נפתח לשערי אורה, והאדמו"ר האמצעי כתב עבורו את מאמרי החסידות העמוקים שהתפרסמו אחר-כך בספר "אמרי בינה".

הרבי הרש"ב התקשה פעם בהבנת פשט ב'אמרי בינה', וכאשר שאל על כך את אביו, שלחו אל החסיד ר' יקותיאל. הוא הכיר אותו כיהודי פשוט, ולא הבין כיצד יוכל לתרץ לו את שאלותיו, אבל מכיוון שאביו הפנה אותו אליו, הלך אליו והרצה את שאלותיו. אמר לו ר' יקותיאל: מכיוון שאני סוחר, אעשה איתך עסק: אני אסביר לך את 'אמרי בינה', ואתה תשלם לי במאמרים ששמעת מאביך. הרבי הרש"ב הסכים, ור' יקותיאל החל בהסברים קולחים כמעין המתגבר. הרבי הרש"ב נדהם משפע ההסברה

לו, ואף אומר לו מפורשות: "רק הכסא אגדל ממך". כעת מגיע אליו יהודה, ומסביר לו, שאם ימלא את בקשתו – יזכה להגיע לדרגת פרעה דקדושה...

כדי להבין את הדו-שיח בין יהודה ליוסף, צריך להקדים תחילה ולבאר את מהותו של יוסף, ומהותו של יהודה, והקשר לפרעה.

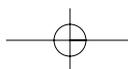
שמו של כל דבר בלשון הקודש, מורה על מהותו. כך גם כמובן בשמות השבטים. יוסף נקרא כך על שם "יוסף ה' לי בן אחר". זאת אומרת, שעניינו של יוסף הוא ריבוי. לעומת זאת אצל יהודה נאמר "ותעמוד מלדת", בדיוק הפוך מיוסף. עניינו של יהודה הוא "הפעם אודה את ה'" – ביטול והתמסרות להקב"ה. כאשר מתמסרים לקב"ה מתוך ביטול אמיתי – אין הבדל בין הרגע הנוכחי לרגע הבא; כאשר נמצאים בביטול מוחלט, אין שום משמעות לגדילה, שהרי הוא אינו מציאות לעצמו כלל, וכל כולו בטל.

בזמן הגלות עיקר העבודה צריכה להיות בבחינת יוסף, אולם הכוונה היא להגיע לבחינת יהודה, וזה מה שיהיה לעתיד לבוא. כפי שרואים בהפטרות פרשת ויגש, שגם שם מדובר על יוסף ויהודה, אלא שבהפטרות העוסקות בימות המשיח, נאמר "ועבדי דוד (יהודה) מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם".

וזה מה שפרעה (דקדושה) אמר ליוסף: "רק הכסא אגדל ממך", כי בעבודתו של יוסף אי אפשר לתפוס את הכסא, אי אפשר להגיע לגילוי העצמות, שזה העניין של ימות המשיח. כדי להיות קשור לכסא של פרעה, כדי להגיע לגילוי העצמות, צריכים את יהודה.

זוהי כוונת יהודה באמרו "כי כמוך כפרעה" – יהודה פנה ליוסף ואמר לו: אם תשאר בבחינה שלך בלבד, לא תוכל להגיע לפרעה; אבל אם תרד לבחינה שלי, "בי אדוני" – אזי תצליח להגיע למעמד ומצב ש"כמוך כפרעה", גילוי פרעה דקדושה.

בגלות, כבר אמרנו, צריכים את בחינת יוסף. צריכים ללמוד תורה, לשגשג בלימוד, ולהוסיף עוד ועוד חיילים לאורייתא. כך אכן היה בכל השנים, כאשר תלמידי החכמים היו הכוח הדומיננטי בעם ישראל. הבעל-שם-טוב, שהחל להכין את העולם לקראת ביאת המשיח (מזרע יהודה), חולל מהפך והעלה על המפה גם את היהודים הפשוטים, אלה שבבחינת יהודה – הודאה, ביטול

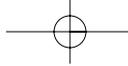
אנציקלופדיה מיימונית

פרוייקט הרמב"ם המבואר -
 חלום שמתחיל לרקום עור
 וגידים: מקורות, ביאורים ועיונים
 ב"יד החזקה" להרמב"ם, כולל

- חידושי רבותינו נשיאינו •

היציאה למסע-תורני של עשרות
 שנים, הנה פרי הלולים של כולל
 "זכרון יהוסף" ע"ש הרב רלב"ג
 בקרית היובל • שיחה עם היוזם
 והעורך הראשי, ראש הכולל
 הגה"ח ר' שלום דובער הלוי
 וולפא מקרית גת, לקראת יום
 ההילולא של הרמב"ם כ' טבת

להקל על הלומד.

מה המיוחד במראי מקומות, הרי כבר יש ספרים רבים העוסקים בזה?

הרמב"ם כותב באחת מתשובותיו: "ועל זה נחמתי (התחרטתי) שלא חברתי עם חברו זה.. שכל הלכה.. אודיע מקומה". הוא מבאר גם את הטעם לצער, מפני שכאשר "יבוא השואל וישאל היכן נאמרו דברים אלו, פעמים.. לא אזכור מקומן עד שנחפש אחריהן". ולכן בודאי שע"י איסוף המקורות, מתקיים בזה רצונו של הרמב"ם, שהתכוין להשלים משימה זו בעצמו, וכמו שכתב שם: "אם גוזר השם יתברך שאעשנו אף על פי שיש בו טורח הרבה".

ואכן, מה שלא עשה הרמב"ם עשו לומדי תורתו במשך מאות שנים, ותפקידו הוא ללקט את כל המקורות מספרי הראשונים והאחרונים לפונדק אחד, ולהגישם לפני הלומד בצורה בהירה ומובנת.

הרי יש כבר ספרי "מראי מקומות לספר משנה תורה", שליקטו חברי הכולל של הרבי?

אכן בשנת תשד"מ יצא לאור ספר עם מראי מקומות לכל יד החזקה, ואח"כ יצאו ספרי השלמות לזה עד שנת תשנ"ג. כל זה היה על פי ציווי מפורש של הרבי, אשר זירז את ההוצאה לאור בצורה נפלאה ומיוחדת. אבל בספרים אלו כתוב רק המראי מקום מבלי להעתיקו (כגון: יבמות טז, ב. וכדומה), והמעייין צריך לפתוח את הגמרא ולא תמיד כתובים הדברים בפירוש, ועליו לחפש מהי בדיוק ההוכחה לדברי הרמב"ם.

בעבודה שלנו מצוטטים דברי חז"ל בדיוק, וההוכחה מהם מבוארת היטב, גם כאשר צריך לפעמים להאריך ולבאר איך למד הרמב"ם את הגמרא באופן שפסק מה שפסק.

ומה עושים כאשר רש"י ותוספות מפרשים את הגמרא באופן אחר?

כאן בדיוק נכנסת המעלה השניה של החיבור, שהזכרתי לעיל. כי כאשר אנו מצטטים את המקור, עלינו לבאר מיד איך מפרשים שאר הראשונים את הגמרא, ולפעמים יש בזה הרבה שיטות, וצריך לפרוש את כל הדרכים בביאור הסוגיא, ולציין מהו המיוחד בדרכו של הרמב"ם.

אבל זהו כבר ביאור בגמרא, ולא ברמב"ם?

אדרבה, אם לא נדע את כל השיטות, לא נוכל לבאר מה בדיוק הכריח את הרמב"ם

"דלק" במיכל – כלומר, שישנם המשאבים הנחוצים לעבודה כבירה זו: ראשית, צוות מוכשר ומתאים, שיראה עבודה זו כאתגר ושליחות; ושנית, משאבים חומריים.

לכל לראש עשיתי דוגמא, התייעצתי עם גדולי תורה חשובים וקיבלתי את הסכמתם ועידודם הנלהב. אח"כ עשיתי בדיקת שטח לראות אם יש אברכים מסוגלים לקבל על עצמם עבודה שכזו. לבסוף הצעתי לכמה גבירים להיות שותפים בהוצאה האדירה, וראיתי שהדבר לא מופרך בע"ה. ואז התחלנו בעבודה אשר אנו רואים בה הרבה סייעתא דשמיא.

מה בעצם כולל "הרמב"ם המבואר"?

אנו מתרכזים בעיקר בששה נושאים, שכל אחד קובע ברכה לעצמו:

- א) מראי מקומות ומקורות לכל הלכה.
- ב) שיטות הראשונים המסכימים עם הרמב"ם או החולקים עליו.
- ג) כל השקלא וטריא שיש בראשונים ובאחרונים בכל הלכה.
- ד) ההלכה למעשה שנפסקה בשו"ע ונושאי כליו ושו"ע אדמו"ר הזקן.
- ה) חידושי הרבי המפורזים במאות כרכי תורתו (לקוטי-שיחות, איגרות-קודש, שיחות קודש, התועודיות ועוד).
- ו) הוספת ביאור משולב בתוך הלכות הרמב"ם עצמן (בסגנון הדומה ל"משניות קהתי" וגמרא בהוצאת "שוטנשטיין"), בכדי

לפי השלוחים שהתאספו בחצרות קדשנו לכינוס הגדול בשלהי חדש מרחשון, קיבלו בין שאר ה"תשורות" וההוצאות לאור המיוחדות לכינוס – תשורה מיוחדת במינה: קונטרס בן 36 עמודים גדולים, שבשערו הכותרת "הרמב"ם המבואר" לפרק ראשון בהלכות "שביעת עשור" על הלכות יום-הכפורים.

בהפסקות שבין הדיונים והסדנאות, בזמן הסעודות, ואפילו בהליכה בין מקום הכינוס ל-770, נראו מאות שלוחים המעיינים בשקיקה בחוברת. רבים מהם נגשו אל המחבר, הרב שלום דובער הלוי וולפא, והביעו את התפעלותם מהעבודה היסודית, המקיפה, וביחד עם זאת הקלה להבנה בשל השפה הקולחת והסגנון הבהיר. זאת היתה ה"השקה" הראשונה, של הפרויקט החדש והנועז.

בחג החנוכה חולקו בלמעלה מאלף בתי כנסיות בירושלים, בני-ברק ורחבי ארץ הקודש, קונטרסים של "הרמב"ם המבואר" – על שלשת ההלכות הראשונות בהלכות חנוכה בלבד (!). שמענו רבים המעידים על עצמם, שמרגע שהתחילו לעיין לא היו מסוגלים להפסיק. "מעולם לא ראינו היקף כזה!" "לא ידענו שיש כל כך הרבה חידושים מהרבי על הלכות אלו!"

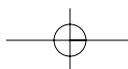
לקראת יום ההילולא של הרמב"ם שחל השבוע, הלכנו אל הרב וולפא לשמוע על הרעיון. מי הגה אותו? מה מטרתו? עבור מי נועד? כמה זמן נחכה לסיום? מצאנו אותו רכון על ערמת ספרים, כשעל שלחנו יצירותיהם של כמה מחברי הכולל כשהוא עובד על הגהתם ותיקונם.

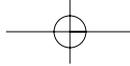
כבוד הרב, פתאום קמים בבוקר ומחליטים לעבוד על הרמב"ם?

לא, כמובן שאין כאן החלטה של פתאום בבוקר. הרעיון החל להתרקם במוחי מזה כמה שנים. שוחחתי על כך עם רבנים וידידים מבינים, וכולם אמרו שזהו פרויקט כביר ונחוץ מאין כמוהו. גם מהרבי קיבלתי תשובות נפלאות ב"אגרות קודש", וביניהן מכתב שהרבי מה"מ מציין עד כמה ייקרו רבותינו נשיאנו את ספרי הרמב"ם. וראיתי בזה עידוד נפלא.

למה אם כן התחלתם רק עתה?

כאשר מתחילים במסע ארוך, כבד ואחראי שכה, חייבים להיות בטוחים שהמטרה היא טובה ומוצדקת, ושיש מספיק

שבשבעות האחרונים יצא לאור בארה"ק ספר "קרית מלך" מראי-מקומות ליד החזקה מאת הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א, על כן מבקש הרבי מהסבא להשיג ספר זה מיד ולשלוח אל הרבי בדואר מהיר!

כמו כן מובן מאליו שהננו נעזרים ברמב"ם בהוצאת פרנקל, שעשה עבודה יסודית בענין שינויי הגרסאות, הציונים שעל הדף, ובפרט "ספר המפתח" שבסוף כל כרך. הרבי אף מציין ב"לקוטי שיחות" פעמים רבות לרמב"ם זה, והרב פרנקל ז"ל עמד בקשר עם הרבי שנים רבות וביקר אצלו.

ובכל זאת, בהוצאה הנ"ל יש רק מראי מקומות, ובדרך כלל אין למעיין את כל הספרים המצויינים שם. בנוסף לזה יש לי טענה גדולה למוציאים לאור: איך יתכן שלא הזכירו כלל את החידושים העצומים שיש מהרבי עצמו בכל חלקי ה"יד", ובפרט שאפשר להגיע אליהם היום ולמצאם ע"י ספרי המפתחות ל"לקוטי שיחות". יש הלכות שפשוט אי אפשר להבין אותן בלי חידושי של הרבי, החל מהלכות יסודי התורה ועד הלכות מלכים.

וגם על בעיה זו אתם עונים ב"רמב"ם המבואר".

אכן כן. אנו משתדלים למצוא את כל המקומות שבהם מבאר הרבי את הרמב"ם, ולתת אותם בשפה ברורה לפני המעיין. יש לפעמים שבמילה אחת הנמצאת בהערה קטנה ב"לקוטי שיחות", מתבאר ענין שלם שכל האחרונים מתחבטים בו, וכמו"כ יש שיחות ארוכות העוסקות מלכתחלה בביאור הרמב"ם. ה"עולם" אינו מתאר לעצמו, כמה ביאורים יסודיים יש מהרבי על היד החזקה. וכמו"כ יש הרבה ביאורים ברמב"ם שניתן להוציאם משו"ע אדמו"ר הזקן ובעיקר מה"קונטרס אחרון" וכן בחידושי ה"צמח צדק". וגם את זה אנו משתדלים להביא בצורה מסודרת.

על פי מה שסיפרת עד עתה, נראה שצריך לחבר ספר שלם לכל הלכה בודדת!?

כאן באמת צריך לגייס את "סוד הצמצום", ולדעת מחד להכניס את הכל, ולאידך בצורה מתומצמת, מבלי שהצמצום יפגע בתוכן עצמו. והרי דוקא בתקופה זו דעקבי משיחא ניתן לנו כח מיוחד להכניס "אורות דתוהו בכלים דתיקון". אבל על אף הקיצור, עדיין זוהי עבודה של כרכים רבים מאד. די אם אומר שאני מעריך את ספר "זמנים" בלבד (שהתחלנו לעבוד עליו), בסדרה של כ-12 כרכים גדולים!

סליחה על השאלה – נדמה לכם שמישהו יוכל ללמוד את הרמב"ם בספרים

בערך בשנת תשכ"ז הייתי בבית סבי הרה"ח ר' עזריאל זעליג סלונים ע"ה, והנה נכנס הדוור והביא מכתב אקספרס מהרבי. במכתב הי' כתוב בערך כך: היות ובשבעות האחרונים יצא לאור באה"ק ספר "קרית מלך", מראי-מקומות ליד החזקה מאת הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א, על כן מבקש הרבי מהסבא להשיג ספר זה מיד ולשלוח אל הרבי בדואר מהיר!

קושיות עליו מהגמרא, ומציאת "לשיטתו" בין ההלכות אשר שונות בחיצוניות, ובפנימיות מקורן אחד. ובזה אנו נעזרים בנושאי כלי הרמב"ם הבסיסיים שעל הדף, ובעשרות ומאות ספרים שחוברו על סדר יד החזקה.

"עשרות ומאות ספרים" – איך מוצאים את הידים והרגלים בנזה "ים" של חומר?

זוהי באמת עבודה קשה, וצריך לזה הרבה סיעתא דשמיא. בענין זה מחובתי להדגיש: כל ספר שחובר על ידי תלמידי חכמים אמיתיים, עוזר לנו במלאכה הכבירה, מבלי הבדל אם הוא חסידי או ליטאי, ספרדי או אשכנזי, כי תורה אחת לכולנו. כמוכן שספרי המלקטים או אלו המציינים הערות קצרות ומי"מ על כל סדר ה"יד", יש בהם ברכה רבה.

אני נזכר עתה, שבערך בשנת תשכ"ז הייתי בביתו של סבי הרה"ח ר' עזריאל זעליג סלונים ע"ה, שהיה בא כחו של הרבי מה"מ בירושלים, והנה נכנס הדוור והביא מכתב אקספרס מהרבי. הסבא ז"ל נטל את ידיו, חגר את אבנטו, ופתח את המכתב בדחילו ורחימו. והיה כתוב שם בערך כך: היות

לבאר את הגמרא באופן המיוחד שלו, ומה הכריחו לפסוק כך את ההלכה, לפעמים נגד רבים מהראשונים. וכאמור, זו הדרך היחידה להבין היטב מהו מקורו של הרמב"ם.

הרב אמר שבתכנית זו מביאים גם את ההלכה כפי שהיא בספרי הפוסקים, ומה זה מוסיף בהבנת הרמב"ם?

לא ניתן ללמוד ענין בהלכה, בפרט כאשר מובאות דעות רבות, מבלי להתייחס לפסק-דין בנוגע למעשה בפועל. במיוחד הדבר תקף במקרים שאין הלכה כהרמב"ם, לדוגמא: אם יתנהג הלומד לפי הרמב"ם, יברך "אלקי נשמה" על מטתו מיד כשפוקח את עיניו, "הנותן לשכוי בינה" רק כאשר שמע את קול התרגולים, "מלביש ערומים" כשהוא מתלבש, "מתיר אסורים" כשיושב על מטתו וכו'. ולכן חשוב להביא בכל הלכה איך פסקו בשולחן-ערוך המחבר והרמ"א, דעת רבינו הזקן בשולחנו, וכן מספרי האחרונים כגון ה"משנה ברורה" וכו'.

[כדאי לציין, שכבר בשנת תשמ"ז קיבל הגה"ח ר' אשר לעמיל כהן שי' תשובה מהרבי על השאלה האם להשתתף בכתיבת ספר על הרמב"ם שהיו בו ציונים לפסק הדין של המחבר והרמ"א וש"ע אדמו"ר, והרבי כתב: "באם קודם ההוצאה לאור יוגה ע"י עוד מומחים – לקבל ההצעה", אלא שאז לא אסתייעא מילתא, והדבר לא יצא לפועל].

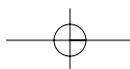
כמו"כ אנו מציינים מהן ההשלכות האקטואליות מהלכה זו לשאלות המתעוררות בזמננו.

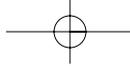
מהי הכוונה ב"השלכות האקטואליות"?

אתן דוגמא פשוטה. השבוע עסקנו עם אברכי הכולל, בפרק ג' מהלכות שבת, בענין שהיית מאכל שאינו מבושל כל צרכו על אש גלויה. הרמב"ם מבאר שם את הדין של "כירה" ו"תנור", ומהי כירה "גרופה וקטומה". לאחר הבאת כל המקורות וריבוי השיטות בראשונים, צריך לבאר לקורא, מהו התנור או ה"פלטה" של ימינו – האם הוא מקביל ל"כירה" או ל"תנור", ואיך "גורפים וקוטמים" במציאות של זמננו. כל זה נוגע להבנת ההלכה ברמב"ם, כי רק ע"י ההתאמה למציאות שלנו רואה הלומד את הדברים בצורה מוחשית, ומבין את עומק הענין.

אבל גם בהבנת ההלכה עצמה ברמב"ם, אין שיטה אחידה איך לפרשה?

ומזה יש כמובן גם חילוקי דעות להלכה בפועל. וכאן נכנסת המעלה הרביעית שבפרויקט זה, והיא השקלא וטריא שיש בכל הלכה בספרי הראשונים והאחרונים, תירוץ סתירות כביכול בין הלכות הרמב"ם עצמן,

אם כי העבודה העיונית היא על ספר "זמנים", נראה שבשטח ישנה עבודה רבה ב"הלכות נזקי ממון"...

כאן נגעת בבעיית הבעיות. אם אין קמח אין תורה. אנו זקוקים מדי חדש בחדשו לסכומים אדירים, עבור העורכים, המפקחים, וכן לסכומים חד פעמיים לקניית מחשבים חדשים תמורת ציוד המחשוב הישן של הכולל. אך אין לי ספק, שהקב"ה ששלח לי את הרעיון הזה, והרבי שעודד, הם גם ידאגו שיהיו מי שיממנו את העבודה וההדפסה וכו'.

יש כבר כמה ידידים מאנ"ש שי שעמדו על המעלה הנפלאה שבעזרה לפרויקט זה, ואני מקוה ובוטח בהי שאכן הם יוכלו לבצע את מה שלבם הטהור חפץ בו. כמו כן יש התעניינות גוברת והולכת ממוסדות חבדיי"ם מרכזיים, שישמחו להיות שותפים בע"ה. אני לא מזכיר שמות בשלב זה, כי אינני יודע אם הם חפצים בכך. הצעתי גם לשלוחים ברחבי העולם, שיהיו שותפים ע"י תרומה פעוטה של 100 דולר לחודש, והחלה גם התעוררות בכיוון זה בע"ה.

ומתי נוכל לראות כבר תוצאות בחנויות הספרים?

אני מעריך, שבע"ה תוך כמה שנים נוכל לראות את סדרת הכרכים של ספר זמנים. ואולי נתחיל כבר קודם לכן להוציא הלכות מסוימות (שאין בהן הרבה פרקים).

אתם מתכננים איפוא עבודה לתוך עומק ימות המשיח?!

האם אתה חושב ששכיבוא המשיח לא יצטרכו את ספרי הרמב"ם ונושאי כליהם. אדרבה, דוקא אז יתחיל לימוד התורה להיות בדרגה נעלית יותר, וכנוסח התפלה "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך". ואולי גם התחלת עבודה זו תזרז את התגלות המשיח רגע אחד קודם, ואז נקבל ממנו הסכמה וחיזוק.

אנו משתדלים למצוא את כל המקומות שבהם מבאר הרבי את הרמב"ם, ולתת אותם בשפה ברורה לפני המעיין. יש לפעמים שבמילה אחת הנמצאת בהערה קטנה ב"לקוטי שיחות", מתבאר ענין שלם שכל האחרונים מתחבטים בו, וכמו"כ יש שיחות ארוכות העוסקות מלכתחלה בביאור הרמב"ם. ה"עולם" אינו מתאר לעצמו, כמה ביאורים יסודיים יש מהרבי על היד החזקה.

אחרי שמציינים תיקונים והערות על העבודה, היא מוחזרת אל האברך שכתב אותה, והוא מסדר אותה מחדש לאור מה שצוין לו על הגליון.

בין המשתתפים יש ליטאים, חסידי חב"ד, וחצרות חסידיות שונות. כמובן שיהיו מגיחים סופיים בעלי שיעור קומה בהלכה, שיתנו את ה"מכה בפטיש" לפני שהספרים יוגשו לדפוס. אני רוצה לנצל ראיון זה, בכדי לפנות לבחורים ואברכים תלמידי חכמים מאנ"ש (בפרט מאיזור ירושלים), להציע עצמם לעבודה, שגם מילגה נאה בצידה.

אלו?...?

כמובן שאין רמב"ם זה מיועד ללימוד שלשה פרקים ביום למיגרס. אם הרמב"ם של מוסד הרב קוק הוא "רמב"ם לעם", הרי כאן נוצר "רמב"ם למעיין". המטרה היא לתת בפני בחור או אברך הלומדים סוגיא מסוימת, את כל הסוגיא לשיטת הרמב"ם ושאר הראשונים בצורה בהירה, עם עיקרי הדברים שמדוברים עליה בכל הספרים.

אולי היה אפשר לומר בדרך הצחות, שכשם שהרמב"ם עצמו מעיד בהקדמתו, שכתב את יד החזקה באופן שהאדם "יודע ממנו תורה שבעל פה כולה, ואינו צריך לקרות ספר אחר", כך גם ספרנו זה, שכאשר מישהו ירצה להכנס לעומק סוגיא הלכתית מסוימת לשיטת הרמב"ם, יוכל ללמוד בו ולא יצטרך כביכול לספר אחר, כי כל השקלא-וטריא שבספרים תהיה פרושה ומבוארת בפני הלומד.

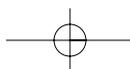
ומה עם לימוד הרמב"ם היומי, האם על זה לא חשבתם?

המפעל יעזור בע"ה גם ללומדי הרמב"ם היומי, כיון שכפי שצינתי בתחלה, ישנו ביאור משולב בתוך דברי הרמב"ם עצמו, וזה יקל מאד על הלימוד השוטף. וכמו כן, הרי הרבי הורה שכל אחד ילמד לפחות הלכה אחת ליום בעיונא! וכאן יהיה קל יותר לקיים הוראה זו.

מי הם העובדים בפרוייקט עצום זה?

התחלנו את העבודה עם אברכים נבחרים, מתוך כולל "זכרון יהוסף" ע"ש דודי הגה"ח ר' יהוסף גדליה רלב"ג שהיה רבה של קרית היובל וחבר בי"ד רבני חב"ד בארה"ק. אח"כ הצטרפו עוד תלמידי חכמים מוכשרים מירושלים, בני ברק, ביתר-עלית ועוד. היום יש כבר כעשרים אברכים, שכל אחד מהם עובד על הלכות אחרות (בינתיים הכל בספר זמנים) ומגישים לי את העבודה להגהה ועריכה סופית.

<p>נופש חורפי בעין גדי שלושה לילות: ר"ח-ד' אדר (12/26-23) בזמן הנופש יתקיים קורס יחודי לנשים "גילוי העוצמה הפנימית היהודית" עוף ובשר הרב לנדאו</p>	<p>אור תורה מכללה תורנית לנשים רח' דוד ילון 8 ירושלים טל: 02-5374927</p>
--	--

"ברוך מחיייה המתים"

מ ידי יום שלישי עושה הגבי רחל דגן את דרכה מבני-ברק לביתה בפתח-תקווה.

היה זה לפני כשנתיים, כאשר במהלך הנסיעה הבחינה באישה מבוגרת מעט מיבבת בבכי. היא לא היססה, וברגש חיבה הציעה לה את עזרתה. בתחילה סירבה האישה לשתף עמה פעולה, אך ככל שהדקות חלפו, נכחה להבין שהיא מבקשת את שלומה, ואז אט אט התפוגגה החשדנות והחלה לספר את אשר על ליבה: "שמי מרים". פתחה בסיפורה, "צרות רבות עברו עלי במשך שנות חיי, אך תמיד הצלחתי להתגבר על כולן. אבל זאת האחרונה שברה אותי לגמרי. היה זה לפני כמה ימים, חברתי הטובה ביותר חשה ברע והובהלה אל המרכז הרפואי מאיר בכפר סבא. כשנתברתי על כך חשבתי לתומי שבוודאי מדובר בכאבי ראש סתמיים, ותיכף תשתחרר לביתה. אולם הבוקר התקשר אלי אחיה הבכור ובקול חנוק מדמעות ביקש שאגיע לבית הרפואה.

"כעת", המשיכה בסיפורה, "אני חוזרת משם ועדיין לא מעכלת את שראיתי. חברתי הטובה, אישה חייכנית להפליא, שכבה על מיטתה כמו שבר כלי. מצבה הולך ומתדרדר במהירות רבה, והרופאים לא יודעים לפשר המחלה המסתורית. היא הדבר היחיד שנותר לי בחיים", סיימה את סיפורה כשדמעות שבים ומציפים את עיניה.

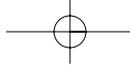
הגבי דגן הקשיבה מרותקת לסיפורה. היא הרגיעה את מרים, וסיפרה לה על האפשרות לכתוב לרבי מלך המשיח גם בתקופה הזאת. היא הוסיפה וסיפרה לה סיפורים רבים על המופתים הרבים שהתרחשו בדרך זו. לבסוף נראה היה שפתיחת צוהר עולמו הקסום של האיגרות קודשי השכיח ולו בקמעה את כאבה.

האוטובוס המשיך בנסיעתו בהמשך רחוב ז'בוטינסקי בפתח-תקווה. באחת התחנות בשכונת כפר אברהם, נעצר, וממנו ירדו שתי הנשים והלכו לעבר בית משפחת דגן.

הם ביררו על הזמן בו אפשר לבקר את החולה, נטלו איתן את אחד מספרי האיגרות קודשי ושמו את פעמיהן לעבר בית הרפואה.

בכניסתה לחדר התקשתה הגבי דגן לכבוש את כאבה. החולה שכבה במיטתה

במכתב מדהים שהתקבל באגרות קודש חשף הרבי את התרופה שתעצור את מחלתה האנושה והמסתורית של האישה. היום היא בריאה ושלמה; התקרבה ליהדות, ומתגוררת באחת משכונותיה הדרומיות של העיר בני-ברק • סיפור מדהים ומצמרר

מאת: נתן אברהם

החולה שהייתה מחוסרת הכרה הוצאה מחדרה והוכנסה לחדר האוכל. אדם שהיה מבחין מן הצד, לבטח היה תמה לפשר הסעודה; היה בזה מן האבסורדיות, כאשר מול מיטתה של החולה שנראתה חסרת חיים, עמדו אנשים רבים כשהם שמחים ואומרים 'לחיים'...

"לאן נעלמת?" זעקה לתוך אפרכסת הטלפון. "זה תקופה ארוכה שאני מנסה להשיג אותך, וכאילו בלעה אותך האדמה". מסתבר שתיכף לאחר סעודת המלווה מלכה, החל מצבה של החולה להתייצב באופן פתאומי, וכעבור זמן לא רב שוחררה לביתה. לרופאים ולבני המשפחה ההמומים מהתפנית הפתאומית, הסבירה מרים בהתרגשות מופגנת, שזהו בזכות ברכתו הקדושה של הרבי מליובאוויטש!

בסיום סיפורו מספרת הגב' דגן: "לפני כמה חודשים ניגשתי אני ובני אל ביתה של האישה שהבריאה, ומיד עם כניסתי לביתה הבחנתי בה משוחחת בטלפון, כשהיא מלאת אושר ושמחת חיים. לא יכולתי להתאפק רצתי לכיוונה חיבקתי אותה ובירכתי 'ברוך אתה... מחייה המתים'".

חיים, עמדו אנשים רבים כשהם שמחים ואומרים 'לחיים'...

חלפו ימים, הגב' דגן טסה לארה"ב בשל טיפול בעיסוקיה השותפים, והעניין נשכח מזיכרונה.

היה זה באחד הימים היותר גשומים באותה שנה, כשלפתע עלה הכל וצף בזיכרונה. היא הסתקרנה לדעת מה עלה בגורלה של החולה, ולאחר חיפוש מדוקדק באחת ממגירות הבית מצאה את פיסת הנייר ועליה מספר הטלפון של מרים. בהיסוס מה נטלה את שפופרת הטלפון וחיגה את המספר.

לאחר כמה צלצולים נשמע בברור קולה של מרים.

במצב של ערפול חושים, כשמפעם לפעם היא מתפתלת מכאבים. בסמוך לה עמד אביה, 'מורי' נכבד בעדה התימנית, ושפך את שיחו לפני הקב"ה שבתו תבריא. רופא תורן שנוכח במקום ונשאל על מצבה הסביר: "לאף אחד מן הצוות הרפואי אין מושג לפשר מחלתה, משום כך אנו מתקשים למצוא תרופה שתעצור את הידרדרות במצבה, ואנו בודקים אופציות שונות בכל כיוון אפשרי".

הגב' דגן הסבירה את התנאים לכתיבה לרבי מה"מ באמצעות האיגרות קודש. והוסיפה שעל הכותב לקבל על עצמו מצווה או הנהגה טובה. מרים קיבלה על עצמה החלטה טובה, ולאחר שהכריזה את הכרזת הקודש שלוש פעמים, ניגשה בעזרתה של הגב' דגן לנסח את המכתב.

בסיום הכתיבה הכניסו השניים בעזרתה הדלה של החולה את המכתב בין עמודי הספר.

המכתב שנפתח היה בכרך י"ט עמוד מא: **כבוד המשתתפים בהתוועדות מלווה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא במוצאי שבת קודש פ' בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ ה' עליהם יחי...**

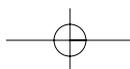
ויה"ר ע"פ המובא בא"ר או"ח סי' ש' יתרון סעודה זו בהנאת עצם לוז אשר ממנו יח' האדם וכו' - אשר תתחדש החיות וההתלהבות בכל עניני תורה ומצוות וגם בחיי היום יומיים...

הגב' דגן הקריאה את התשובה, תוך שהיא מסבירה בטוב טעם את הנכתב בה.

בשלב זה התלהבותה של מרים לא ידעה גבולות, שהרי בו בזמן שחברתה מתחילה את התקרבותה ליהדות כותב לה הרבי: "אשר תתחדש החיות וההתלהבות בכל עניני תורה ומצוות".

חלפו יומיים, בשעות הבוקר של יום שישי, במקביל להכנות לכבוד שבת בבית משפחת דגן, נערכו הכנות גם לסעודת מלווה מלכה במוצאי שבת. בני המשפחה וסתם שכנים ומכרים התנדבו בשמחה ליטול חלק בסעודה. המקום שנקבע היה חדר האוכל במחלקה הרפואית.

במוצאי שבת יצאה החבורה מפתח תקווה לעבר בית הרפואה בכפר סבא. החולה שהייתה מחוסרת הכרה הוצאה מחדרה והוכנסה לחדר האוכל. אדם שהיה מבחין מן הצד, לבטח היה תמה לפשר הסעודה; היה בזה מן האבסורדיות, כאשר מול מיטתה של החולה שנראתה חסרת

נס בפריצת מסך הברזל!

באחת השנים שהה סבא בהתוועדות חג הגאולה י"ט כסלו. סבא חזר מההתוועדות הביתה וסיפר כי הגיע שדר מהרבי שליט"א כי כל מי שידפוק על השערים, הם יפתחו באופן רחב וכולם יוכלו לעבור. כלומר: זו עת רצון להגיש בקשות יציאה מברית המועצות • סיפורים וזכרונות לדמותו של החסיד הרב צבי הירש (הרשל) לרנר, אותם מספרת נכדתו בתיאור חי ומלבב, ספוג בניחוח חסידי • פרק שישי ואחרון

הבחורים שנסעו עם סבא לא היו מוכנים להתפשר על שום קולא, לא על זמן התפילה, לא על משך זמן התפילה ובוודאי שלא על כשרות האוכל.

ז. לאחר שכבר הביאו את התבואה העירה, היו צריכים לדאוג לאחסון החיטה, ולמצוא סדרת הצדקות ותירוצים לכל אלו שהשתתפו במבצע ונעדרו ממקום עבודתם או לימודם, באמצעות כל מיני אישורים פקטיביים.

כך זה היה מידי שנה עד שעזב את סמרקנד.

את חלקי החילוף של כלי הקצירה, הכינו במפעל צבאי בצורה חשאית. את הכלים הללו מסרו לידי אלו שעסקו בגידול החיטה. זה היה אילוף של אנשי המשק החקלאי שחייב את הממונים על הגידולים לאפשר לאנ"ש לקצור בעצמם את החיטה. האילוף התבטא בכך שהם בעצמם לא היו מסוגלים להשיג את החלקים הדרושים, ובלעדיהם לא

קילו, היה סכום גדול מאד.

תהליך הכנת המצה השמורה, לא רק שהיה קשה ומסוכן ודרש כסף רב, אלא דרש גם המון זמן יחד עם שיתוף עוזרים רבים.

התהליך היה מורכב מהשלבים הבאים, שכל אחד מהם היה סכנה בפני עצמה:

א. להשיג חלקי חילוף למכונות.
ב. לאתר מנהלים שנמצאים במצוקה עם החיטה הקצורה עקב הטכנולוגיה הלקויה.
ג. למצוא מקום הכי פחות מסוכן מבחינת מלשינים.

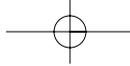
ד. למצוא מחסה נאות לתבואה שנקצרה.
ה. למצוא תחבורה בטוחה מגשם, ממלשינים ומאנשי הג.פ.א.ו. – היות והשדות והמחסנים היו תמיד מרוחקים מהכבישים שבהם ניתן היה להשיג אמצעי שינוע.

ו. למצוא מקום לבחורים שנסעו עמו לסדר את הטחינה וההכשר. היה על סבא לדאוג להם לאכילה, שתייה, לינה ותפילה.

מצות מהודרות במסירות נפש

בכל תקופת מגוריו בסמרנקד, סבא החסיד ר' צבי הירש (הרשל) פעל רבות למען עזרה וסיוע לזולת, יחד עם ביסוס ופיתוח חיי החסידים בעיר, וכל זאת מתוך מסירות נפש גדולה.

אחד הדברים החשובים שעשה, זו הטרחה הגדולה שהשקיע במסירות נפש עצומה כדי לספק מצה שמורה לכל יהודי שרצה בכך. הוא עשה זאת יחד עם החסיד המפורסם הרב רפאל חודיידטוב ז"ל. את החיטה, את הקמח ולפעמים גם את המצות עצמן, סיפק על חשבונו. היו אנשים שהוא קירב אותם ליהדות, והוא היה אומר להם "השגתי מציאה ב-50 קופיקות לקילו מצה" – זה היה מחיר מגוחך של כרטיס אחד לנסיעה בתוך העיר. המחיר האמיתי לכל

מאת: הנכדה צ. מיידנצ'יק

תהליך זה נמשך כמעט חצי שנה עד שהתעודה התקבלה בשעה טובה, והאיש שכונה בכינוי המחתרתי יפים פטרוביץ', יכול היה סוף סוף לראות את אור השמש.

כשרי מענדל פוטרפס הגיע העירה לאחר מאסרו, הוא היה שרוי במצב בריאותי חמור. סבא הביא מומחי רפואה גדולים, וכולם קבעו פה אחד שעליו לאכול חמאה בכמויות גדולות. אבל ר' מענדל לא היה מוכן לאכול חמאה מהחנות (מה שלמעשה כולם אכלו באותם ימים). סבא נסע כל יום לרפת שהיתה מרוחקת מהעיר כ-20 ק"מ, והיה מביא משם כמות גדולה של חלב ישראל מהודר ומזה היו עושים חמאה. רק את החמאה הזאת היה ר' מענדל אוכל...

סבא התוודע לאנשים רבים שלא היה באפשרותם להגיע לרופא מומחה. בין אנשי היו גם רופאים מפורסמים כגון ד"ר בוריס חודייטוב, ד"ר שפרה ברגמן. אבל פעמים רבות היו צריכים לפנות גם לרופאים זרים כמו פרופ' מלך, פרופ' ווינוגרד. סבא נשא חן בעיניהם, בעיקר בזכות מידת הענווה והפשטות שלו, ועל כן הרבה מהרופאים יכלו לסרב לו. הוא יסחב את אותם רופאים אל בתיהם של ר' בערל סטולר, ר' פייוויש הנקין, ר' אברהם יוסף אנטין, הרב אליהו פאריטשר (שבזמנו היה 'חוזר' אצל הרש"ב נ"ע).

ניתן היה להפעיל את המכונות, המנגנונים, והמתקנים הדרושים לקצירת התבואה. התהליך הזה נמשך משבועיים עד חודש ימים.

השלב הבא היה טחינת הקמח. זה תהליך שדרש הרבה תחכום, היות והיו צריכים להכשיר את תחנת הקמח שפעלה באמצעות מפל מים. התחנה היתה קיימת מחוץ לעיר. מנהל התחנה היה אזרח מקומי מכובד בשם אוסמן אכה. האיש הזה כיבד מאוד את סבא, ואמר שכשסבא בא אליו הוא רואה הצלחה במעשיו. הוא עשה דברים שקשה לתאר שמנהל יכול לקחת אחריות כזו. הוא היה צריך לעצור את התחנה לכמה ימים כדי שנוכל להכשיר את התחנה.

החסיד ר' פייביש גנקין היה מנצח על הכשרת תחנת הקמח. בלי שום מתקני עזר היו צריכים להסיר את האבן העליונה הטוחנת, ולאחר מכן לעבור עם ברנר בעל להבה גדולה על כל משטחי האבן העליונה והאבן התחתונה. לאחר ההרכבה התחילו אנשינו את מלאכת הטחינה.

אחד המקומיים הצטווה על ידי מנהל התחנה לשמור על כך שזר לא ייכנס לאיזור התחנה במשך כל אותם ימים ולילות בהם אנשי היו עסוקים במלאכת הטחינה.

כשהקמח היה מוכן העבירו אותו העירה, ושוב היו צריכים לדאוג שלא יקרה לו דבר עד זמן האפייה.

השלב הבא, שכבר היה סמוך לחג הפסח, היה מלאכת אפיית המצות. כאן הפתרונות היו קשים יותר, כיוון שהפעולה הזאת נעשתה כבר בתוך העיר והסבירות להתפס הייתה עוד יותר גדולה.

במשך כל אותם ימים, היו המשפחות החב"דיות נמצאות יחד: אכלו ביחד, ישנו יחד וגם נבהלו יחד בשעה שהסכנה הייתה מתקרבת. כך גם חשבו על פתרונות ביחד. רק מאוחר בלילה היו נפרדים. היו אלו משפחות מישולובין, זלצמן, גולדשמיט, לרנר ושיף.

סבא היה הצעיר שבחבורה. חבריו מעידים כי בחברתו תמיד היה יותר קל להתגבר על קשיים שונים.

מסייע לאסירים משוחררים

חסידים רבים שישבו בבית הסוהר

ושוחררו, הגיעו חזרה לביתם שבורים ורצוצים, חסרי פרנסה וחסרי יכולת. על רבים מהם נאסר לחזור ולגור במקום מגורם הקודם והם נאלצו לגלות עם משפחתם.

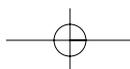
סבא סייע רבות לחסידים כאלה. תמיד דאג שיהיה להם נוח יותר במצב החדש אליו נקלעו, והיה משתדל עבורם אפילו בפרטים קטנים, כמו למשל הרב אליעזר ננס ששוחרר ממאסרו. הוא יכול היה לעשות קידוש רק על ספירט, וסבא לא שקט עד שהשיג את ספירט 96 כדי שיוכל לקדש.

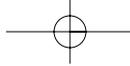
כך היה כשהגיע החסיד ר' חיים דוב (בערקיה) חן ממקום מאסרו. במשך תקופה התחבא בעליית הגג של משפחת זלצמן מבלי יכולת לצאת החוצה. סבא דאג להשיג לו תעודה כדי שיוכל לצאת ממקום המסתור שלו. דבר זה דרש ממנו הרבה מאמץ וסיכון. שלוש פעמים ביום היה הולך לגבי וורה איוונונה הממונה על האישורים, כאשר בכל פעם מבטיחים לו שבעוד כמה שעות התעודה תהיה מוכנה. הוא שילם מכיסו הרבה כסף לעושי המלאכה.

סבא שומר על המקווה

אחד ממפעליו הגדולים היה בניית מקווה מהודרת. רבים מאנשי שהיו בסמרנקד זוכרים אותה עד היום לטובה וכזכרון נעים. ר' משה שינר מכפר חב"ד מספר כי "למרות שלא היה שם את הלוקסוס כמו שיש היום במקוואות, זה היה מקום טוב להיפגש שם. המקווה היה בהישג יד לכל אחד ואחת בכל זמן רצוי.

המקווה עצמו נבנה בתוך חדר אמבטיה, והכניסה אליו היתה מכוסה בשטיח שהסווה את מקום הכניסה. מחוץ לבית היה בור עבור מי הגשמים, ואף הוא היה מכוסה. לעתים הגיעו פקידי העירייה לשאול לפשר הבור שבחצר הבית, וסבא הסביר להם כי מדובר בבור לאגירת מים, כיון שפעמים רבות לא היו מים בברזים ועל כן הוא אוגר מים לעת מחסור. דברים אלו נתקבלו על ליבם, וכך

שנעזרו על ידו. הוא עורר את שכניו המבוגרים להתעניין וללמוד עוד ועוד.

בחודש תשרי הראשון לאחר יציאתו מרוסיה, תשלי"ג, זכה סוף סוף להגיע לרבי לאחר שנים רבות של כיסופים. באותה תקופה כלתו היתה לפני לידתה, והסבתא ניסתה לומר לו כי אולי אין זה הזמן הראוי לנסיעה, שכן בבית יהיו זקוקים לעזרתו, אך סבא ענה בפשטות כי העזרה הגדולה ביותר שהוא יכול להושיט, זה לקבל ברכה ישירה מהרבי שהכל יתנהל כשורה.

תמיד התעניין בלימודם של הנכדים. כשהיה נפגש עמם היה מתעניין באיזה חומש הם לומדים, מה הפרשה וכו'. הוא היה מקפיד ליטול להם ידיים כשהתעוררו, גם משינת צהריים קלה. יחד עם זאת דאג להנות את הנכדים במיני מתיקה, ולא ראה משום פחיתות כבוד לשחק עמם במשחקי שובבות. תמיד השרה סביבו אוירה של שמחה וחוש הומור.

בית חב"ד "ערוגות"

במשך כ-10 שנים, בכל שבת וחג, היה הולך רגלית למושב "ערוגות" שנמצא במרחק של 6 ק"מ מנחלת הר חב"ד, כדי לארגן שם מניין תפילה. הוא היה הולך לשם בכל מזג אויר, בקיץ ובחורף. כשהיה מגיע לשם, לא היה ממתין לו מניין אנשים, אלא הוא רק היה מתחיל לאסוף את האנשים מהבתים, מהרפת ומהגינה, והכל בחינוך, במילה טובה ובמאור פנים – אף אחד לא יכול לסרב לו. הוותיקים עוד זוכרים היטב את סבא שהוריד את הרפתן מהטרקטור בבוקרו של יום הכיפורים, וזיכה גם אותו בתפילה...

בימי החול זיכה את תושבי המקום בהנחת תפילין, ואף דאג לקבוע מזוזות כשרות על פתחים רבים. בחגי ישראל היה מגייס את בניו לעזרה כבעלי קריאה, בעל תוקע בעל תפילה וכדומה. לא מעט בזכות פעילותו, יש שם כיום בית כנסת ומנין קבוע בכל ימות השנה.

ביום לי בניסן, ראש חודש אייר תנש"א, השיב את נשמתו ליוצר בראשית כשהוא זקן ובא בימים.

בימיו האחרונים הרבה לעורר את הסובבים אותו לבקש ולהתפלל על ביאת משיח צדקנו. במילותיו האחרונות ביקש מילדיו וממשפחתו להמשיך בדרך התורה והמצות.

נס גלוי

באחת השנים שהה סבא בהתוועדות הגאולה י"ט כסלו. סבא חזר מהתוועדות הביתה וסיפר כי הגיע שדר מהרבי שליט"א כי כל מי שידפוק על השערים, הם יפתחו באופן רחב וכולם יוכלו לעבור. כלומר: זו עת רצון להגיש בקשות יציאה מברית המועצות.

הגשת הניירות באותם ימים לגבי סבא ומשפחתו, היתה מופרכת מעיקרה, שכן השלטונות לא נתנו לאף אדם בעל מעמד או השכלה לצאת את ברית המועצות. בניו של סבא עסקו בתפקידים רגישים עם גישה לסודות מדינה, וכלתו ד"ר שרה לרנר היתה רופאה וקצינה. באותם ימים אפילו לשומרים פשוטים בבסיס צבאי לא סודי לא נתנו לצאת את ברית המועצות, על אחת כמה לאנשים בתפקידים בכירים כאלו.

סבא, כחסיד המאמין בדברי הרבי, למרות הנתונים בשטח, הגיש דרישות יציאה עבור כל בני המשפחה – ובאורח נס שמיימי, שבועיים לאחר מכן קיבלה כל המשפחה אישור יציאה, וזאת למרות שאף אחד מבני המשפחה לא התייצב באופן אישי בפני השלטונות, כפי המקובל. בתוך חודשיים ימים היו כל בני המשפחה במוסקבה בדרך אל מחוץ למסך הברזל!

היה זה נס מוחשי וגלוי לעין!

בארעא דישראל

בשנת תשל"ב זכה סבא להגיע לארץ ישראל עם בני משפחתו, ולבנות את ביתו בין חסידים בשכונת נחלת הר חב"ד בקרית מלאכי. שכונה זו נבנתה ושוכנה על פי הוראותיו של הרבי מה"מ. היו שניסו לשכנעו לקבוע את משכנו בירושלים, שם במקום מרכזי יוכל לפתח עסקים, אך סבא עמד על שלו באומרו 'כך הרבי אמר וכך צריך לנהוג, כאן ציוה ה' את הברכה!'

בקרית מלאכי היה אהוב על כולם. הוא היה ידוע כאדם שאפשר לסמוך עליו. הוא דאג להכניס ילדים למוסדות החינוך של ר' מוטל קוזלינר, בשכונת שבישיבה זו יקבלו את הטוב ביותר, וישיבת 'תומכי תמימים' בנחליה התעשרה בתלמידים.

כמו ברוסיה, גם כאן חיפש לעשות מעשי חסד עבור הסובבים אותו. הוא היה קונה מוצרים בשוק ובמכולת למי שהיה קשה לו ללכת על רגליו. השכן הגלמוד מצא מקום שמח על שולחנו בכל שבת וחג.

יחד עם הגשמיות העביר גם יהדות לאלו

המקווה המשיך לפעול.

סבא לא ראה פחיתות כבוד לעסוק בעצמו בניקיון המקווה, בהחלפת מים ובכל מה שקשור לכך. גם כאשר היתה לו האפשרות לשלם כסף כדי שמישהו אחר יעסוק במלאכה. הוא לא לקח סיכון ושמר על סודיותו של המקווה בכל משמר.

ארגון התוועדות

בדרך כלל התפילות וההתוועדות בשבתות ובחגים היו בסבב בין הבתים של משפחות מישולובין, זלצמן, משפחת נוטיק, משפחת לוין (בנו של ר' אליהו פאריטשר לוין) משפחת לרנר, משפחת שיף, משפחת ר' אברהם זלצמן, משפחת גולדשמיט ומשפחת גורליק.

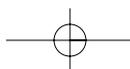
קבוצת חסידים אחרת הייתה באיזור בגישמל, שם ארגנו מניין תפילה משפחות חודידטוב, ניסלביץ', בורושנסקי, קוזלינר.

למרות זאת, אצל סבא היו מתאספים בתדירות יותר גבוהה, וזאת בגלל שהמקווה היה מצוי אצלו בחצר. פעמים רבות נערכו בביתו התוועדות חסידיות, ובפרט ההתוועדות של שמחת תורה, שביעי של פסח, י"ט כסלו, י"ב-י"ג תמוז. הוא היה מארגן את ההתוועדות כשלצדו סייעו מאיר, הרשל ומענדליה אוקינב, בניו של ר' דוד רומענער. על ההתוועדות של י"ט כסלו סבא שמר מכל משמר ודאג שלא יופרו גם אם התנאים היו קשים ביותר.

ההתוועדות הללו היו מגיעים כל אנ"ש שהתגוררו בסמרקנד בימים ההם: ר' ירחמיאל חדש, ר' אליהו לוין פאריטשער (שכונה בשם מחתרתני איליושה), ר' דוב בער איטקין (שכונה בשם מחתרתני בורקה), ר' שלום ווילנקין, ר' פייביש גנקין (שכונה בשם מחתרתני פדיה), ר' יוסף שיף, ר' אליעזר מישולובין (שכונה בשם מחתרתני לוזיק), ר' אברהם זלצמן (שכונה אבראשה) ר' רפאל חודייטוב (שכונה בשם מחתרתני רפיק).

כל הפעילויות הללו תוכננו על ידי סבא בקפדנות, למרות שהעסק דרש זמן רב ומחשבה רצופה.

כאשר בנו הבכור ר' יעקב לרנר שי הגיע לפרקו, הוא לא נתן את הסכמתו לשידוך עד שלא התקבלה ברכתו של הרבי. הקשר עם הרבי התנהל באותם ימים בדרכים סודיות, דרך ר' משה ניסילעוויץ'. רק לאחר חודשיים ימים התקבלה הודעה טלפונית על ברכה לשידוך.

אחדות החסידים תוביל להתגלות

יום ראשון עשרה בטבת

"כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות" – נשמעות מילות ההפטרה חודרות ונוגעות אל עצם הנפש, מעוררות תשוקה בלתי נלאית חדורה ברצון עז, לזכות ולראות בהתגלותו המיידית של הרבי מלך המשיח. ביום זה מקבל 770 פן שונה מהרגיל. במשך כל שעות היום, נשמעות בחלל הזאל קריאות התורה של המנגינים הרבים לשחרית ומנחה, המתמזגים עם ניגוני האבינו מלכינו והסליחות. הכל אפוף באווירת התעוררות של יום התענית, הגורמת גם להעצמת השירה הפורצת מעומק הלב, ומבטאת את קבלת מלכותו של מלך המשיח על ידי העם, שירת – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!"

לתפילת מנחה הכינו על בימת התפילה את הסטענדר לאמירת שיחות כשעליו מונח מיקרופון, מתוך אמונה איתנה, שהנה נזכה לראות ולשמוע את אבינו מלכנו אומר לנו שיחה, שיחה של גאולה. אך לצערינו נאלצנו לראות את אבינו האהוב הרבי שליט"א רק מעל גבי מסך הוידאו, כשבליבנו ברור לגמרי שאין להסתפק בכך אלא רוצים אנו משיח כפשוטו לעני בשר. בשעה 5:17 החלה תפילת ערבית, שהצום הקצר לא גורע חלילה משירת היחי שלפניה ואחריה. לאחר מכן התפזרו אנשי והתמימים איש איש לביתו ולסעודתו.

וב-770 הכין ועד 'סעודת שלמה' סעודה למתפללי בית הכנסת, הסעודה נתרמה על-ידי ר' מנחם מענדל לוי, לעיני אחד מבני משפחתו, שיום היארצייט חל בעשרה בטבת.

'קדוש' בעיני עצמו ובמילים אחרות, במעורית מחנכים על תנועת נפש של תפילה. תנועת נפש זו, אשר 'אני' לא מסוגל, היא המובילה את החסיד במהלך היום; כאשר הוא ניגש לעיין בספר הוא יודע שלא הוא 'המבין' הגדול, ואפילו למדן 'כמוני' מסוגל לטעות... וכך כל דבר שהוא עושה. אפילו אם הוא מונח בדברים 'גדולים' מאד, ועוד יותר מכך, בה בשעה שהוא מתמסר לרבי מלך המשיח, גם שם החסיד יודע שיכולה לחדור בזה פניה פרטית-אישית. ולכן, החסיד כל היום נמצא בתנועת נפש של תפילה, כל דבר שהוא ניגש לעשות החל מהדבר הקטן שבקטנים (ואולי דוקא הקטן שבקטנים...) עד לגדול שבגדולים, כל דבר הוא יודע מבין ומרגיש שמוכרח בזה סיעתא דשמיא, כל דבר יוצא עם תפילה קטנה בלב... אפילו בתפילה...

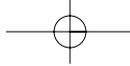
בהתאם לכך גם מובן מדוע נהוין כל כך ללמוד חסידות בכלל ובפרט קודם התפילה; היות שבכדי להגיע להרגשה אשר מלכותו היא מלכות כל עולמים, ולא סתם דמיונות שווא, לכל לראש, מוכרח לנקות את הראש מה'לכלוך' האישי שסובב אותנו על כל צעד ושעל, מוכרח להכניס קצת 'אלוקות' בראש, וזה אך ורק על ידי לימוד החסידות. החסידות לוקחת את האלוקות, ומכניסה את זה קרוב ללב, מבארת את זה כל כך טוב עד שהדבר יורד מההבנה וההשגה לרגש הלב, וככל שהחסידות יותר חודרת אלינו כך יש יותר אהבה לרבי, יראה לרבי, הדברים נהפכים לאישיים, והיא היא, החסידות, זאת שמביאה אצלנו את רגש הביטול, מי פחות ומי יותר, ביטול לרבי מלך המשיח שליט"א.

באחת מהתוועדויות החסידים שמעתי נקודה נפלאה, אודות המסופר על אדמו"ר הזקן, אשר נשאל מאת חותנו, מה למד במעורית שלא למד בוויילנא? ענה לו על כך אדמו"ר הזקן, שבוויילנא לומדים ללמוד, ובמעורית לומדים להתפלל.

ישנם הרבה שטועים וחושבים, אשר הפירוש הוא שבוויילנא אכן לומדים ללמוד, ולאידך, ישנם הטועים וחושבים שבמעורית לא לומדים ללמוד...

אך את הפרוש הנכון בזה, חסיד יודע. ומדוע? כי חסיד יודע, שתפילה פירושה, אני לא מסוגל, אני לא יכול, אני בכוחות שלי, מוזמן כבר הייתי במקום אחר... חסיד יודע כמה הוא מונח, חסיד מעריך נכון את כשרונותיו וחסרונותיו, חסיד משתדל לא להאמין בעצמו. ולכן כל הזמן הוא מתפלל, מבקש, מתחנן, להשאר שייך, לכוון אל האמת, לא לסטות מהנקודה. ובמילים אחרות, תפילה, פירושה ביטול, ביטול מוחלט מתוך ידיעה ברורה שהעולם אינו נשלט בידני. תפילה בהרגשה שיש מנהיג לבירה, והרבי מלך המשיח שליט"א, הוא היחיד שמסוגל להרים אותנו היכן שצריך. ועד כדי כך הוא אוהב אותנו, שאפילו הוא מוכן להשפיל אותנו היכן שצריך...

וזהו הפירוש במעורית לומדים להתפלל. לא הפירוש שלא לומדים, אלא, בדיוק להיפך. דוקא במעורית לומדים ללמוד, דוקא במעורית ניגשים לפתוח ספר נכון. במעורית מחנכים על ביטול מוחלט. במעורית מחנכים שאנחנו לא מסוגלים לבד, במעורית מחנכים על הכרה ברורה בעצמנו, במעלותינו וחסרונותינו, במעורית לא מחנכים על 'פנטזיות', ואף אחד לא נעשה

בחורים משיבת סקווירא בכיקור ב"בית חיינו"

הרב יוסף יצחק ג'יקובסון והרב יצחק שפרינגר נואמים בכינוס האחדות

המשיח שליטי"א. בכלל מידי יום מגיעים ילדים לתפילה זו, כשבסופה הם מכריזים יחי כשהם עומדים על מדרגות בימת התפילה של הרבי.

אם כבר כתבתי כל כך הרבה על צבא, איך אפשר שלא להזכיר את צבא המלך חיילי בית דוד, העומדים בחזית המלחמה עם "חרפו עקבות משיחיד". בכל יום רביעי מתאספים יחד התמימים משיבת צפת הלומדים בקבוצה, ומתוך אחווה חסידית ואהבת רעים, יושבים יחד מנגנים ומתועדים. אין הרבה מילים לתאר התועדויות אלו, החדורות באמונה חסידית לווהטת ובאהבת הזולת. פעם שח באזני אחד התמימים שכאשר רואה הוא זאת מתמלא ליבו בחדווה, ובמחשבתו מבקש: "רבי הסתכל הבט על מראה יפה זה איך בניך יושבים יחד, בא, בא כבר והתגלה..."

יום חמישי י"ד טבת

צמרמורת חלפה בגווי, כאשר ראיתי הבוקר את המודעות המבשרות כי היום יערך כינוס "והחי יתן אל ליבו", לרגל היארציית של התי **יוסף יצחק** ע"ה דגן. אכן חלפה עברה שנה מאז אותו מאורע טראגי בו נלקח חברינו רעינו יוסי ע"ה, אשר היה ידוע במעלותיו הרבות ובפרט באהבת ישראל שלו. הלב מטבעו מתכווץ ומתקשה להאמין, אך מילות המודעה "והחי יתן אל ליבו" מחזירות אותך לחשוב שניה מה אתה לומד ממנו, מיוסי ע"ה. כפי שהזכרתי ניחן יוסי באהבת ישראל נפלאה, וזהו הדבר הכי ברור שאנו יכולים ללמוד ממנו. החכמה היא לא לאזכור רק את מי שהלך, עלינו לזכור ולשים לב גם

ניצלה זאת קבוצה גדולה של בחורי ישיבה, לבא לבקר בבית נשיא הדור. הנערים שבאו בליווי אחד הרבנים שמעו הסבר על מהות המקום מאחד הבחורים. הקבוצה נשארה גם לתפילת ערבית, כשלאחריה היא מצטרפת לריקוד היחי הסוער. "קבלת מלכותו על ידי העם".

יום רביעי י"ג טבת

פעם שמעתי בהתועדות סיפור מעניין במיוחד. היה זה באחת הפעמים בהן הורה הרבי מלך המשיח שכל הטנקיסטים יעלו לבמת ההתועדויות לקבל זולרים. בין העולים היה ישראלי אחד שהתקרב באותו זמן ליהדות. כאשר הגיע תורו שאלו הרבי שליטי"א האם הוא טנקיסט? הלה שלא הבין בדיוק במה מדובר, ענה לרבי בקול בטוח "רבי אני לא טנקיסט, אבל הייתי בחיל הים". הרבי חיך למשמע הדברים והעניק לו את הדולרים.

אכן כולנו חיילים של הרבי, בין אם זה "טנקיסט" בטנקים, "טייס" בחיל האוויר, או "מלח" בחיל הים כולם חיילים של אותו המטכ"ל.

אחד מחיילות אלו הוא חיל הילדים, אשר מכונה בפי הרבי מלך המשיח "צבאות השם". ב-770 ישנה פעילות מידי יום רביעי לחיילים אלו, כאשר בעזרת נשים מתאספים ילדים רבים, זועקים פסוקים, שרים שירי משיח וגאולה ולסיום אף מקבלים בלון עליו כתובה המילה משיח.

מילה אחת שאומרת הכל. לאחר הכינוס נשארים חלקם ב-770, ללמוד עם ההורים ולהשתתף בתפילת ערבית של הרבי מלך

יום שני י"א טבת

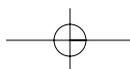
לאחר התפילה, נערכה בקדמת הזאל מסיבת בר-מצוה לנער מקורב שהגיע מטורונטו ביחד עם השליח הרב נחמיה דייטש, כשאנ"ש והתמימים באים להשתתף בשמחת המשפחה ולאחל מז"ט.

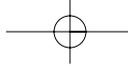
התועדות מיוחדת ומעניינת היתה הערב בפינה הצפון מזרחית, כאשר התמימים החוזרים משיירת הגאולה לפלורידה גוללו את יומן מסעם המרתק. לכל מקום שהגיעו מספרים הם, התקבלו בכבוד ובהערצה שבמקומות מסוימים לא היתה צפויה כלל. במקום אחר נתקלו בבעיות משומרי הרחוב שלא נתנו להם לערוך פעילות, ולבסוף נהפכו לידידיהם הטובים, כאשר התברר כי אחד השוטרים הוא יהודי. ועוד ועוד סיפורים על גבי סיפורים, שהתגלגלו על שולחן ההתועדות שעות ארוכות.

סיפורי המופתים לא תמו בשיירה, והמשיכו להתגלגל עד לאחד ממרכזי המבצעים בארץ הקודש – ישובי צפון השומרון.

יום שלישי י"ב טבת

במשך כל ימות השנה ניתן לראות איך ש-770, הוא "תל שכל פיות פונים בו" וכי (כדברי הרבי מלך המשיח שליטי"א בקונטרס בית רבינו שבבל). אנשים מכל גווי הקשת פוקדים את המקום, כשהם באים לשאוב מעט מהאור והזיו הנמצא פה. בין האנשים הרבים, מגיעים גם חסידים מחצרות אחרות כמו וויזניץ, בעלז, סקווירא ועוד. היות ואצל חלק מחסידי פולין נחשב ערב זה כליל ניטל,

שב"ק 'יחי', שבת חזק. ט"ז טבת

השבת החלה כרגיל בשיעורי הדבר מלכות, שנערכים מידי שבת על בימת ההתוועדות וממולה. חתנים גם הם לא חסרו השבת, ובמניין של הרבי עלו ששה חתנים. לאחר קריאת התורה עלה הרה"ח **שלום חריטונוב** והחל לומר שיחה כשהוא פותח כהרגלו "ברשות אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח המרא דאתרא". בסיום התפילה החלו לסדר את השולחנות, לקראת ההתוועדות של הרבי מלך המשיח שליט"א. אל השולחן המרכזי מול שולחנו של הרבי, הגוש השבוע קודם ההתוועדות אוכל כיד המלך לרגל שבת חזק. החתנים הרבים מלאו בהתוועדותיהם את הזאל הגדול, והשמחה הייתה גדולה. כך עומד אתה ב-770, ואם תרצה או לא תרצה אתה פשוט חש שהמקום הוא מקום חי. מצד אחד נשמע ניגון זה מהתוועדות זו, ומצד שני ניגון אחר מהתוועדות אחרת. כולם יושבים יחד כבנים אצל האב, כחסידי אצל הרבי. "מז"ט נשמעים כמידי שבת לחתנים הרבים, שעולים כאן בפעם האחרונה כתמימים. שירת 'יחי' אדירה בתחילת התוועדות של הרבי, כולם עומדים מצפים כשפניהם אל מקומו הק', מייחלים להתגלותו המיידית לעין כל.

לאחר ההתוועדות נגשנו לתפילת מנחה, שלאחריה מתקיים סדר ניגונים וחזרת דא"ח. במוצאי שבת נאספו התמימים ללימוד בעשרה ויותר, של הדבר מלכות השבועי. לאחר סדר חסידות נערכה השבוע התוועדות, לרגל סיום הלכות אישות ברמב"ם. שזכה ויתברר למפרע שהייתה זאת התוועדות סיום על הגלות, בהתגלות מלכנו משיחנו נאו ממש, ונכריז לפניו – **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

הלבבות ונעשים קרובים יותר, כשלתפח מתחיל אחד התמימים את ניגון ר"ח כסלו. באופן ספונטני נעמדנו על הספסלים וכך כשכל אחד ידו על כתף חברו, רקדנו שעה ארוכה. בחוץ שרר קור אימים ועל חלונות הזאל מבפנים נהיה קרח, אך הזאל עצמו להט כולו באותה שעה כשעשרות התמימים קופצים ורוקדים מתוך שמחה אמיתית. הנה שם בצד עומד לו מישהו שאך עתה הגיע, וכבר מזדרז אליו אחד הרוקדים נוטלו בידיו וסוחבו אל הריקודים. פשוט אין לתאר את השמחה שהייתה שם, ואם אפשר לומר מי שלא ראה שמחה זו לא ראה שמחה מימיו. שמחה שכולה חדורה באהבת ישראל איתנה, והתמסרות לרבי.

לאחר הריקודים התישבנו להמשך הסעודה, שהמשיכה בהתוועדות אל תוך הלילה. אל ההתוועדות הגיעו הרה"ח **אברהם קוזלינר**, הרה"ח **ישראל גרינברג** והרה"ח **זוהר כהנוב**.

בהתוועדות סופר בין היתר סיפור מענין – פעם היה יהודי בודד עני מרוד, שלא היה לו דבר. יום אחד ניגש אליו כומר העיירה שראה ביהודי טרף קל, והחל לשכנעו שימיר את דתו. היהודי סירב כמובן אך הכומר המשיך – "אני אתן לך כסף", "זהב", "יהיה לך שתי עולם הבא, גם של היהודים וגם של הנוצרים" הוסיף הכומר, אך היהודי עומד על דעתו כי אין הוא מוכן להמיר את דתו. לבסוף התיימש הכומר ופנה לדרכו. ניגש אחד מיהודי העיירה אל אותו עני ושאלו "הלא הוא הבטיח לך כסף וזהב, ומדוע לא שמעת לו?" ענה היהודי – "אבי למדני טרם מותו כי באם ירצה אי מי, לתת לך 2 סוסים תמורת אחד שיש לך אל תשמע לו", והכומר הבטיח 2 עולמות תמורת אחד. כך היא גם ההוראה אלינו, אל לנו להחליף את הסוס שלנו תמורת שניים. ההתוועדות נמשכה עד השעות הקטנות של הלילה, מתוך אמונה איתנה – שהנה נזכה כבר לראות בהתגלותו המיידית של הרבי.

ובעיקר למי שנמצא כאן, חי איתנו, לשים לב שלא ישאר בלי חברים שלא יהיה חלילה חי שימת, שיהיה חי שיחי. זה מה שיש ללמוד מיוסי, שזכר את החיים ו-"החיה" אותם...

בערב נערך הכינוס ברוב פאר והדר. בסוף הזאל סודרו כשישה שולחנות ארוכים מלאים בכל טוב, כשלידם מתיישבים מאות התמימים מהקבוצה הנוכחית והשנים הקודמות. את שרביט ההנחיה נוטל לידיו התי' **יוסף גולדשטיין**, שמזמין את הרה"ח **יצחק שפרינגר** משפיע בשיבה לקראת את הפרק של הרבי. לאחר מכן עורר הרב שפרינגר על דבר קיום הוראותיו של הרבי, שזוהי עיקר חובתו של תמים. "הרבי חי וקיים" "הרבי איתנו" מסיים הרב שפרינגר בקול נרגש, כשהוא מפליא בגודל זכותם של התמימים להיות אצל הרבי יחד עם החובה הכרוכה בכך. לאחריו נקרא התי' **ישראל בוקובזה**, למסור שיחה של הרבי מלך המשיח שליט"א, כשבסיומה הוא מכריז את הכרזת הקודש 'יחי אדוננו' והקהל עונה בהתלהבות. כינוס זה שנערך לזכרו של יוסי ע"ה, עמד כמובן בסימן אהבת ואחדות ישראל בהם התאפיינו יוסי במיוחד. חבריו של יוסי שדיברו היום בכינוס, לא יכלו לפסוח על מעלה זו שהייתה בולטת כל כך. תמים נוסף סיפר היום על יוסי. היה זה התי' **לוי יצחק שמואל**, שמאז פטירתו של יוסי עושה רבות לעילוי נשמתו, ובין הדברים הוא גם הכינוס היום שאורגן על ידו.

את הכינוס חתם המרצה הדגול, הרה"ח **יוסף יצחק גייקובסון**, שנשא נאום מרתק בענין אחדות ואהבת ישראל.

יום שישי ט"ז טבת עש"ק 'יחי'

בסיום סדר חסידות, עלינו כל התמימים מיישיבת צפת שהוהים בקבוצה אל הזאל הקטן. שם ביוזמתו הברוכה של אחד הבחורים, אורגנה סעודת שבת על כל פרטיה. השולחנות סודרו בצורה של שני שולחנות ארוכים, עליהם נפרשה מפה לבנה והמראה היה חגיגי להפליא. כמובן שגם האוכל היה בשפע, ואם אפשר לומר ממש כסעודת שלמה בשעתו – בשר, דגים וכל מטעמים.

הסעודה נפתחה בחזרת שיחה על ידי התי' **יוסף הרשקוב**, שחזר את השיחה של 'יעקב אבינו לא מת'. "לחיים" "לחיים" נשמעות הקריאות מכל עבר, והאווירה ממש 'יחמה' אם אפשר לומר אפילו ביתית.

מתחילים ניגון צובט מיתרים, וכולם נסחפים בלהט הניגון מתוך שבת אחים גם יחד ואחוות רעים. מרגע לרגע הולכים

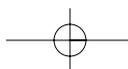
ישיבה קטנה – תומכי תמימים חב"ד ליובאוויטש – אלעד

הננו להודיע בזאת שהחלה ההרשמה לשנת הלימודים ה'תשס"ה הבעל"ט

לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר עם ראש הישיבה

הרב אברהם אשר בלינוב

בטלפון: 02-5725410, או פלאפון: 068-264308

כוס תנחומין

בכאב ובצער רב משתתפים אנו באבלם הכבד של

משפחת גולדשטיין היקרה

על פטירתו של אביהם ידידנו הנכבד הנעלה,
נעים הליכות ואהוב על הבריות

הרה"ח ר' **יוסף שמואל** ע"ה **גולדשטיין**

בנחמת ציון וירושלים תנוחמו,

ומעתה אך טוב וחסד בהנראה והנגלה ימצאכם כל הימים

מתוך שמחה וטוב לבב, ויקויים היעוד

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם".

בהתגלות מלכנו משיחנו ומהרה יגאלנו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ידידיו ראשוני המתישבים בקרית חב"ד צפת:

הרב מרדכי ביסטריצקי מד"א קרית חב"ד ומשפחתו

הרב יוסף יצחק לבקיבקר ומשפחתו

הרב שאול לייטר ומשפחתו

הרב גבריאל מרזל ומשפחתו

הרב יהודה ל. הלוי פופק ומשפחתו

ר' גרשון פריד ומשפחתו

הרב זאב פרידמן ומשפחתו

ר' משה יוסף פרידמן ומשפחתו

ר' ברוך מנדל קומער ומשפחתו

ר' מרדכי קציר ומשפחתו

הרב זאב קרומבי ומשפחתו

הרב שלמה רסקין ומשפחתו

הרב משה אורנשטיין ומשפחתו

ר' פנחס אפרים הלוי בייטש ומשפחתו

ר' שבתאי בלוך ומשפחתו

ר' יוסף שאול בן-עמי ומשפחתו

ר' אברהם בראונר ומשפחתו

הרב ש.ז.א. הכהן הנדל ומשפחתו

הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי ומשפחתו

הרב יוסף יצחק זלמנוב ומשפחתו

ר' ירחמיאל טיליס ומשפחתו

ר' גדליה טרנר ומשפחתו

הרב שלמה זלמן לבקיבקר ומשפחתו

הרב יוסף הכהן רוזנפלד ומשפחתו

מחול הטירוף

בפחדה איך נראה בעיני העולם? אולי עכשיו אנו מבינים טוב יותר את דבריו של נשיא הדור שנאמרו בכאב רב לפני 12 שנים לשר התחבורה דאז מר משה קצב: "לפי זה עדיף שאומות העולם ישלטו על ארץ ישראל ואז היהודים לא ימסרו שטחים..."

הטירוף

במקביל להתדרדרות בליכוד, כאשר כולם עומדים תמהים לנוכח הידידים משכבר הימים חוברים לשמאל קיצוני, משיקה מפלגת העבודה קמפיין תחת הסיסמה "לצאת מעזה עד פסח". במסגרת הקמפיין נקראים האזרחים לחתום על הצהרה נואלת ברוח זו.

קשה להאשים את הווי ההזיות של מפלגת העבודה בראשות מר פרס, מחולל מזרח תיכון חדש (אגב, האמריקאים לימדו את כולנו שיעור מאלף כיצד באמת הופכים את המזרח התיכון לחדש וכיצד משיגים את המטרה...), בשעה ששרי ממשלה מכהנים מאיצים להתפנות חד צדדית. ראש הממשלה עצמו קורא לעקור עשרות אלפי יהודים מבתיהם במסגרת הטרונספר שהוא מארגן, ואם כן, מה נאמר לאזובי הקיר?

מי שחושב שהדיבורים של ראש הממשלה נשארים בחלל האוויר, טועה. יש מי שידע להפיק מזה רווח פוליטי מיידי. כעת אנשי השמאל (הישן) כבר דורשים לפנות את כל עזה עד חג הפסח (לא אחרי). לא משנה שעפים משם פצמ"רים לתוככי ישראל עד שדרות ואשקלון, העיקר לברוח בחיפזון ולסגת מכל מקום אפשרי. עם הסכם בלי הסכם, צריך לקדש את המטרה ששמה

תמיד חושבים ואומרים "לא נעים", "מה יאמרו עלינו", "מה יחשבו עלינו". למה אותו שר לא חושב כיצד אנחנו נראים בעיני העולם לאחר הסכם של תבוסות והשפלות שהעבירו אותנו הערבים? ראוי שאותו שר וחבריו ישאל את עצמו – מתי אנחנו נראים גרועים יותר בעיני העולם: לאחר ויתורים או לאחר ניצחונות?

כדאי לבדוק בכנות עובדות לאשורן: אלו רווחים הרווחנו בעשרים וחמש השנים האחרונות מאז שישראל החלה לסגת. האם מצבנו בזירה הבינלאומית השתפר? האם ההצעות באו"ם נגד ישראל פחתו או התרבו? האם האנטישמיות ירדה או גאתה? האם ישנם פחות הרוגים ופצועים או שמא יותר? האם הערבים מצפים ליותר ויתורים או פחות?

אין צורך לענות. התשובות ידועות.

נקודה נוספת למחשבה: כאשר האמריקאים מבינים בראייה מפוכחת מה באמת רוצה השועל מדמשק, האם הם לא עדיפים על המנהיגים הישראלים ההזויים? מדובר במנהיגים שרוצים להתפרק מהכל נגד ההיגיון של הרצון לחיות. פשוט להתפרק לשם פירוק. לא מעניין אותם מי הפרטנר בצד השני ומה הוא באמת רוצה. הם רוצים להתפרק מנכסיו האיסטרטגיים ותנו לא. כל מי שרואה אותנו בעולם בז לנו ומבין כי צריכים לדרוס אותנו כדי שנסכים לעוד ויתור.

הנה דוגמא נוספת בעימות האחרון עם הפלשתינים הנמשך על פני שלוש שנים תמימות. אמריקה נתנה אור ירוק לחסל את ערפאת. כך העיד מי שהיה שר הביטחון פואד בן אליעזר. "מצידנו שתתלו אותנו" הסגיר בן אליעזר את שיחתו עם שר ההגנה האמריקני דיק צייני. רק ישראל מהססת

אמריקה צועקת: לא!

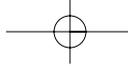
השמאל בישראל רגיל לנפנף לנו בנשק החלוד של "אמריקה מאיימת", "אמריקה לוחצת" וכדומה.

במשך כל השנים שלל הרבי מלך המשיח מכל וכל את הגישה הזאת, והסביר אינספור פעמים כי בחלק גדול מהמקרים הדבר פשוט אינו אמת, וכי מי שלוחץ זה דווקא ה"גוי אשר בקרבך". גם כאשר לעתים יש לחץ, זה רק כלפי חוץ, ואם יודעים לעמוד בתוקף, אפשר לעבור את זה.

השבוע קיבלנו שיעור מאלף ומדהים בנוגע ל"לחץ אמריקאי", מול תבוסתנות ישראלית שורשית. בעוד שארה"ב קוראת לישראל שלא להתפנות לשפת החלקלקות של אסאד מדמשק, הרי בישראל, מיד עם הציוץ של הרוזן מדמשק, החל קמפיין אגרסיבי להכנס עמו למשא ומתן מדיני יחד עם וויתורים מפליגים. ראשי הצבא, שר האוצר והחוץ לוחצים על ראש הממשלה להכנס למשא ומתן.

צופה שהיה עומד מהצד, בטוח שמדובר בחבורת הזויים שזקוקים לטיפול נפשי. מה קרה? עומד לו מנהיג ערבי הרועד על נפשו וממשלתו, לאחר שחזה מה שקרה לידידו מעיראק שהחביא אצלו את הנשק, והוא זורק רמז בלבד על נכונותו להגיע ל"שלום" עם ישראל כדי להיחלץ מנשק יום הדין של האמריקאים. ואנחנו היהודים – עם חכם ונבון – קופצים לדום. "לא יאה להיראות כלפי העולם כעם שלא משיב בשלוש", אמר אחד השרים.

כאן בדיוק טמונה הסיבה מדוע אנחנו תמיד מפסידים בקרב על דעת הקהל (שלא לדבר על הנכסים האיסטרטגיים!) כי אנחנו

מאת: שי גפן

עומד לו מנהיג ערבי הרועד על נפשו וממשלתו, לאחר שחזה מה שקרה לידיו מעיראק שהחביא אצלו את הנשק, והוא זורק רמז בלבד על נכונותו להגיע ל"שלום" עם ישראל כדי להיחלץ מנשק יום הדין של האמריקאים. ואנחנו היהודים – עם חכם ונבון – קופצים לדום. צופה שהיה עומד מהצד, בטוח שמדובר בחבורת הזויים שזקוקים לטיפול נפשי • דעות והרהורים על נושאים שבסדר היום

ליצן.

הוא טוב לאסאד

בעיתון של המדינה פורסם כי שר האוצר דהיום, מר "טוב ליהודים", מפציר בראש הממשלה לבדוק ברצינות את נושא המו"מ עם הסורים, ולהגיע לפשרה רובו של רמת הגולן עד למצוקי המים, כאשר המשמעות המעשית של כך הוא פינוי היישובים והחזרת הרמה כולה לידי הסורים.

בעבר כבר פורסם על נתניהו כי היה במשא ומתן רציני עם הסורים בהסכימו להחזרת רמת הגולן כמעט עד מימי הכינרת. אז הוא הכחיש. היום הוא אפילו לא מכחיש. מתברר שהאיש שכונה "טוב ליהודים", אינו אלא נוכל ורמאי, שבמשך שנים עשה הצגה של איש ימין, אך כעת פרצופו האמיתי מתגלה לעין כל.

מי שבגד פעם אחת, יבגוד עוד פעם. מי שמסר פעם את חברון והמשיך לתת לערפאת שטחים גם לאחר אירועי המנהרה, והלך ליוואי בצורה מושפלת, ממשיך לעשות זאת בדמות רמת הגולן. אין הבדל בין שרון, ליברמן ונתניהו. כולם קרוצים מאותו חומר, אהבת השלטון השררה, וחיי יהודים הפקר בשבילם. ימינם ימין שקר.

כל הארץ חזית

מדברים כעת על שלום עם סוריה, ולא מפיקים לקח מהסכמי "שלום" שנחתמו באוסלו ובקמפ דייוויד עם מצרים. בשבועות האחרונים מתפרסמות ידיעות שגם אותו

שהיו תומכים נלהבים של ההתיישבות, וזה בדיוק מה שקורה בימים אלו למפלגות הימין שמוכנות לכל ויתור (מולדת יש רק אחת! זוכרים?). מי שאינו אחוז בבסיס האמיתי של ארץ ישראל מתוך השקפת תורה ושולחן ערוך, בסופו של דבר יהיה מוכן לכל ויתור. מי שביסס את עצמו על רעיונות של "אתחלתא דגאולה" או ציונות, הרי כאשר הנושא אינו בימודה, הוא מוכן לוותר גם על ערכים שהיו מקודשים בעיניו.

כל זאת בניגוד לרבי שעמד מול כל העולם בהסכמי קעמפ דוויד. הם, לעומת זה, מסתכלים להיכן הרוח נושבת ועל פיה מנווטים את דרכם. רק מי שמבסס את עצמו על ההלכה הברורה בשולחן ערוך סימן שכ"ט השוללת כל ויתור ופתיחת הארץ בפני גויים, בדיוק כמו מצוות תפילין או שמירת שבת, רק הוא יעמוד בסופו של דבר בדעותיו בלי להשתנות.

ואנחנו צריכים לשאול את עצמנו – מדוע לא עשינו מספיק לפרסם את דעת ההלכה והשולחן ערוך? כי אז אולי אלו שכביכול היו ידידים שלנו, לא היו פונים שמאלה. אותם אלו שהיו אתנו בכיכר ציון וחסמו כבישים ביזו ארצנו (בני אלון היה מראשי "יזו ארצנו" והיום הוא משת"פ) מוכנים כיום לכל ויתור ונסיגה.

אין להתפלא על ההתדרדרות שמאלה. בכאב ובצער רב אפשר לקבוע כבר עכשיו כי גם אותם המכונים "ראשי המתנחלים", הם יהיו הראשונים להסכים לפינוי יישובים בתנאים "פרגמטיים" אלה או אחרים. לכן אין להתרשם יתר על המידה ממי ששם את יתרו על ערכים כמו "ציונות" "מדינה" או "לאומיות", כי בסופו של דבר גם הוא יבין ש"אין ברירה" וצריך להתפשר, רחמנא

בריחה. כל אחד קובע מועד ועיתוי. זה הרוצה תוך שנה, האחר עד פסח ומחר נקבל קמפיין שרוצים בריחה עד פורים... האם יש למישהו הסבר רציונאלי למחול הטירוף הזה?

דומה כי יש לצאת בקמפיין להכניס את המנהיגים שלנו לאשפוז כפוי עד סוף השבוע הנוכחי, שכן כל רגע שהם בחוץ, הם גורמים נזקים מיידיים בלתי ניתנים לתיקון.

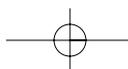
בשיחת ג' תמוז תשמ"ב אמר הרבי מה"מ כי צריך להתפלל על מנהיגי הממשלה ולתת צדקה בעבורם. הם בהחלט זקוקים לרפואת הגוף והנפש. מי האמין שנחיה בטירוף מערכות שכזה?!

מול טירוף כזה יש רק פיתרון אחד ויחיד: התגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד.

למה הימין הפך עורו?

רבים מתפלאים כיצד שרה בליכוד שהייתה נחשבת לניצית הפכה את עורה בין לילה וקוראת לפנות יישובים. יש המציינים את השרה שעזרה רבות להתיישבות ודיברה כנגד כל נסיגה, וכעת היא משתפת פעולה עם ראש הממשלה ומוכנה לויתורים שכוללים טרנספר של יהודים.

שוב פעם אנחנו תופסים את עצמנו "כאילו" מופתעים, אבל למען האמת לא צריכים להיות מופתעים, שכן זהו חלק מתהליך מתמשך שנמשך שלושים שנה ברציפות, פעם של השמאל והיום של הימין. זה מה שקרה לשמיר כאשר הלך למדריד תוך נכונות לויתורים (לא רצינו להבין אז למה הרבי נלחם בו. היום כבר רואים מהיכן החלו הניצנים), זה מה שקרה לבגין בקעמפ דוויד, וזה גם מה שקרה לראשי מפלגת העבודה

ששת הימים. הספר הוא בהחלט אחד הספרים החשובים ביותר לעת הזאת.

זה הזמן להפיץ את הספר בכל בית ישראל, לא רק בגלל שכולם יוכחו בגודל ראייתו של הרבי, בבחינת נביא ה' על כל המשתמע מכך, אלא שכאשר כל השיטות התנפצו לרסיסים, יבינו שהדרך היחידה היא דרכו של הרבי.

מכאן אנו מחזקים ומעודדים את מוציאי הספר "קראתי ואין עונה", שיעשו את הכל כדי שהספר יגיע לכל בית בישראל ובעיקר למנהיגים מכל רובדי הציבור, ואחת הדרכים היא במכירתו במחירי עלות בלבד, שכן פיקוח הנפש נוקש בדלתותינו.

נדמה שלא צריך להאריך בגודל העניין של הפצת הספר שהושקע בו עמל ויזע רב. רבים שואלים את עצמם מה ניתן לעשות כדי להביא את דבר הרבי ולצאת ידי חובת מחאה – לעניות דעתי הפצת ספר כזה בכל מקום, ולהביאו לחוגים רחבים, לרבנים, מנהיגי קהילות וכד', זה חלק מקיום הוראתו של הרבי.

על גבול מצרים המצב זהה לחלוטין! – אלא שמנהיג מצרים פועל בדרכים אחרות: אין הוא פותח מיד במלחמה, אלא קודם מחכה שיקבל את כל מה שהובטח לו ללא מלחמה – שזהו הנפט וכיוצא-בזה. ולאחר-מכן יהיה לו הרבה יותר קל לנהל מלחמה, כשכל מרחבי הדלק והביטחון – אינם ברשות ישראל!

בשעה שקוראים בכל-יום בעיתונים שעל כל שלושת הגבולות עומדים אנשי צבא, שמאפשרים מעבר למחבלים, או ששולחים מתוכם מחבלים אשר עורכים מלחמה בארץ ישראל. וכן בגבול עם מצרים חונים מחנות צבא – עדיין מדמיינים לעצמם שאין זה המצב של "נכרים שצרו על עיירות ישראל!" – מדמיינים הם לעצמם שאין-זה המצב כפי שהיה בנהרדעא, שעליו פסקה הגמרא ש"יוצאין עליהם בכלי-זין.

אכן, קיים חילוק מהותי בין מצבינו היום לסוגיית הגמרא בעירובין (ולהלכה הידועה בסימן שכ"ט): כי בגמרא מדובר בנוגע למצב ש"צרו כותים" על עיירות ישראל בלבד. אך כיום המצב הוא ש"נכרים צרו" על כל ארץ ישראל! על כל ארבעת גבולות מכל הכיוונים!

רק בחסדי ה' ש"גדול הרועה" השומר את צאן מרעיתו – בינתיים הכל שקט. וזאת, למרות שמאז שנחתם החוזה ב'קעמפ-דיוויד' נהיו יותר מחבלים...

קראתי ואין עונה!

בימים אלו עומד על מכבש הדפוס ההוצאה החדשה של הספר "קראתי ואין עונה", שאמור לצאת בשני כרכים, עם כל השיחות, אגרות, יחידויות, והתייחסויות של הרבי מה"מ לנושאי שלימות הארץ, מאז

שלוש מפוקפק עם מצרים, אינו אלא אחיזת עיניים, בשעה שהמצרים נמצאים בהכנות לקראת המלחמה הבאה. בזכות ה"שלוש" הם הגיעו לשיווין צבאי עם ישראל, וזאת בשעה שברור כי מצרים עומדת מאחורי הברחות הנשק האדירות לעזה ומסייעת למחבלים.

לפנינו שיחה נדירה של הרבי שמסביר כי כל ארבעת הגבולות הם בגדר של "נכרים שצרו", ולא רק הגבולות, אלא כל ארץ ישראל נמצאת בגדר ההלכתי של "תפתח הארץ לפניהם" (השיחה באדיבות מערכת ההוצאה לאור של "קראתי ואין עונה") כ"ט אלול תש"מ:

.. הנכרים לא צרים רק על עיירות ישראל – אלא על כל ארץ ישראל לגבולותיה!!! ולאחרי כל-זה עדיין ישנם יהודים הטוענים דבר מבהיל, שאנו לא נמצאים במצב של 'נכרים שצרו'.

אך על כך נפסק בשולחן-ערוך, שאפילו במצב בו הם מעוניינים בלא יותר מקש ותבן, ואף אומרים שלאחר שיקבלו את הקש והתבן הם חוזרים למקומם – הדין הוא ש"יוצאין עליהם בכלי-זין" אפילו בשבת, ודין זה חל לא רק בארץ ישראל, אלא גם בחוץ לארץ.

טוענים הם, שכעת אין את המצב של 'נכרים שצרו על עיירות ישראל', היות ובמקרה של 'נכרים שצרו' ישנו חשש שמא תהיה מלחמה. מה-שאין-כן עתה: כעת נפגשים שני יזידים אחד מצרי והשני ישראלי (יחד עם יזיד שלישי אמריקאי), ואף אחד אינו חושב על מלחמה! אף אחד אינו מנסה להפחיד באמצעות מלחמה או נשק – בסך-הכל משוחחים ביניהם שני מלוכות כיצד להגדיל את הידידות בין המדינות!

.. המצב העכשווי גלוי וברור: כל גבולות ארץ ישראל, הן מצרים בדרום, הן סוריא בצפון, והן ירדן במזרח – כל ארבעת הרוחות של ארץ ישראל מיושבים עם צבא עוין – 'צרו כותים על ישראל' – כולל הגבול עם מצרים!

הכרזת המלחמה כבר אינה בגדר עתיד! – כבר עכשיו מבצעים מלחמה, אלא שהיא מתבצעת על-ידי המחבלים! – המחבלים אינם מקבלים כסף מאנשים בודדים, אלא הם ממומנים ישירות על-ידי 'ממשלות הכותים' – המלוכות הערביות השוכנות באפריקה ובתימן! מצב זה – הוא ענין של "נכרים שצרו" במפורש! – ולא "צרו" בלבד, אלא הם כבר מנהלים מלחמה!

אגרת קודש מהרבי בשלילת לימוד יהדות לילדי גויים!

"לכתבו אודות הנוער שהאם אינה יהודי" - הנה הדין ברור שהולך אחר האם, ובמילא גם אסור ללמדם תורה [מלבד ע"ד ז' מצות דבני נח]. ומה שאולי חשוב עוד יותר - קליטתם במסגרת ארגון נוער דבני" עלולה ביותר וביותר להביא לטמיעתם ח"ו בקהל בני" - מבלי כל גרות [ואפילו אם לפעמים יזכירום עד"ז]. ההסברה - ללמדם ולחכות בשאלת הגרות עד י"ח שנה - פשוט שאינה מתירה האיסור הנ"ל ולא מבטלת כלל חשש הנ"ל. - נוסף על שבענין גרות קובע רק גיל י"ג שנה.

[מחוך אגרות קודש כך כב אגרת ח'שדמ, מיום ל' בשבט תשכ"ב.
נדפס גם בשערי הלכה ומנהג ח"ג ע' דמה].

03-9606250

ארוחות: 950 ש"ח
לימוד (משכורות: ראשי ישיבות, רמ"ם, משפיעים,
משגיחים, מדריכים וכדו'): 1170 ש"ח
לינה (אחזקת פנימיה, חשמל, מים, בטחון,
טיפול שוטף וכיו"ב): 890 ש"ח
סה"כ: 3010 ש"ח

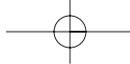

הידעת?

כמה עולה אחזקת תמים
במשך חודש ימים?

תרום ל'קרן ישיבות חב"ד'

התקשר עכשיו: *9779 (מטל' קווי) • 03-9606250/1/2
ניתן לתרום לחש' בנק לאומי, סניף 936 מס' חש' 27655/09 ובדוא"ל: chabad_y@walla.co.il

מהנעשה והנשמע

כ-150 אלף יהודים מחו בכאב כנגד התוכניות למסירת שטחים

כמאה וחמישים אלף מפגינים גדשו ביום ראשון בערב את כיכר מלכי ישראל בתל-אביב בהפגנת כאב תחת הכותרת "ישראל לא רוצה להתקפל". הנואמים הבטיחו להיאבק בתוכנית ההתנתקות של ראש הממשלה, אריאל שרון.

גורמים במועצת ישי"ע טוענים כי גורמים בלשכת רה"מ הפעילו על שרים וחברי כנסת לחצים שלא להשתתף הערב בהפגנת המחנה הלאומי.

שר התיירות **בני אלון** אמר: "כל העם הזה לא יתן לך, שרון, שזקנותך תבייש את בחרותך. אל תחשוב שהעם עייף ורוצה להתנתק. העם לא רוצה להתנתק, לא מהתורה, לא מהמסורת, לא מההיסטוריה ולא מהארץ שלו.

"איש מהקהל הזה לא יטול ממך את מעשי גבורתך, אבל כולנו – כל עם ישראל – לא ניתן לך לקיים את תוכנית ההתנתקות של העם הזה מהארץ הזאת. נזכיר לך זיכרונות מהימים שאמרת כי יש כבר מדינה פלסטינית במזרח ירדן ובירתה עמאן".

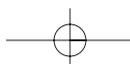
שר השיכון, **אפי איתם**, אמר מעל בימת העצרת: "אריאל שרון, כשמסתמן ניצחון מערכתי עולמי במלחמה נגד הטרור ונגד משטרים תומכי טרור, בשעה שבעיראק נופל סדאם חוסיין, לוב מסתלקת מתוכניותיה לפתח נשק להשמדה המונית, באפגניסטן נעלם בן לאדן כאילו בלעה אותו האדמה וסוריה מבקשת כרטיס כניסה לעולם

אמר לנדאו. לדבריו, כדי להגיע להסכם, צריך להכניע את הטרור למוטט את הרשות הפלסטינית ולהביא להנהגה אחרת במקומה. סגן שרת החינוך, **צבי הנדל** אמר בנאומו: "אריק שרון – תן לצה"ל לנצח. נחסל את הרשות הפלסטינית, נחזיר אותם לטוניס, נחזק את ההתיישבות. שיחזרו הם לארצותיהם. אנחנו חזרנו לארצנו. זאת הארץ שלנו ורק שלנו".

הרב **חיים זרוקמן**, ראש ישיבות בני עקיבא, אמר: "עקירת יישובים חלילה בארץ ישראל, היא אנטי אנושית ואנטי מוסרית. עקירת יהודים מבתיהם יוצרת קרע בעם ישראל, באנו לזעוק נגד. יש בזה גם משום פרס לטרור וכניעה לאוייבינו בנפש".

החופשי – דווקא עכשיו אנחנו שומעים ממך קולות של חולשה? יש לנו קו אדום, והקו האדום הוא הדם המדמם של מאות נשים, ילדים וזקנים וזה הקו האדום שמאחוריו אנחנו עומדים ונחוישים לומר לא לטרור. הטרור לא יעבור ולא ינצח אותנו". השר איתם הבהיר כי מפלגתו לא תהיה שותפה לעקירת יישובים.

השר **עוזי לנדאו** שאל: "איך הנסיגה החד צדדית תפתור את הבעיות הדמוגרפיות? אם אפשר להעתיק יישובים יהודיים כפתרון לבעיה קשה, אפשר גם להעתיק יישובים ערביים. כל תוכנית של ויתורים חד צדדיים שנעשו מול הפלסטינים הביאו ליותר טרור ויותר פיגועים".

הגויים משנה מה יעשו היהודים".

"עקירת יישובים – ניצחון לטרור"

המפגינים הניפו כרזות ודגלים, שבהם נכתב בין השאר: "עקירת יישובים – ניצחון לטרור". במהלך ההפגנה חולקו מינשרים תחת הכותרת "עת לעשות תוכנית להכשלת הגירוש". במינשרים נקראו מהנדסים, בנאים, מסגרים, אנשי צבא ו"בעלי ראש יצירתי" להתכנס בדחיפות, כדי

לבנות תוכנית מעשית ליום פקודה.

בין היתר נכתב במינשרים "התוכניות לגירוש יהודים קורמות עור וגידים, פקודות המבצע ערוכות ליום פקודה. למתכנני הפינויים קיים תסריט על פיו הם פועלים. דפוס הפעולה של מתנגדי הגירוש נלמד ומפעם לפעם, והמגרשים משכללים את שיטות הפעולה. חייבים לשבש להם את תוכניות הגירוש. חייבים להפתיע! היום ברור – התנגדות פאסיבית היא מתכון לכישלון".

חסידי חב"ד השתתפו בהמוניהם בהפגנה, והביאו איתם כרזות ודגלים שבהם נכתב שיטתו של הרבי מלך המשיח על העמידה האיתנה על שלמות ארצנו הקדושה.

רבים מחסידי חב"ד השתתפו בהפגנה

גם בהצבעותינו בכנסת. רה"מ היה צריך להיות ראשון הנואמים כאן כאדריכל ההתיישבות המפוארת. בלבו הוא איתנו והוא גם מקווה שנסייע לו לעמוד כנגד הלחצים האדירים המופעלים עליו. צריך לחשק את רה"מ ולסייע לו לעמוד בלחצים. הוא היה עושה זאת כמונו. כדי לחזקו וכדי שבארה"ב יבינו ויזכרו שלנו יש רק מקום אחד להיות בו. אנו קוראים לרה"מ ולנשיא ארה"ב, אנחנו לא נכנעים, לא מעתיקים. לא מוותרים על ארץ ישראל ולא מתקפלים. הארץ היא ארץ אבותינו והיא לבנינו ולכן אתה (רה"מ) בנית אותה לאורכה ולרוחבה ואנחנו נבנה אותה לאורכה ולרוחבה. נזכיר לך את דברי בן גוריון: 'לא משנה מה יאמרו

הרב דרוקמן קרא לראש הממשלה "לחזור לעצמו", בהתייחסו לקטעי ארכיון שהוצגו בהפגנה, בהם התבטא שרון נגד עקירת יישובים: "עם ישראל, עם קשה עורף. איננו נכנעים. אנחנו בעזרת השם, גם היום, נתגבר למרות המצב הקשה שאנחנו נתונים בו. עם ישראל הוא נצחי, ארץ ישראל היא נצחית ותורת ישראל היא נצחית והקשר ביניהם הוא נצחי".

למקום הגיע גם יו"ר הכנסת, ח"כ **ראובן ריבלין**. מתוקף תפקידו החליט שלא לנאום בעצרת.

עם זאת אמר ריבלין: "לא קל לעמוד מול חברים לדרך ולמאבק, אבל יש רגע שבו אדם צריך לומר את אשר על ליבו. כאזרח הייתי בכל ההפגנות וגם היום באתי להפגין בעד ארץ ישראל".

ח"כ מהליכוד **גילה גמליאל** פנתה אל רבבות המפגינים ואמרה: "אחי ואחיותי, לא רק מתיישבי יש"ע נמצאים בכיכר אלא כל מתיישבי השפלה, מחוז מרכז, ירושלים, דרום וצפון. הגענו לחזק את ילדי המתיישבים וההתיישבות. המתיישבים הם אות ומופת לכולנו".

ח"כ **גלעד ארזן**: "אנחנו ח"כים של הליכוד באנו לומר לכם, המתיישבים, שאנחנו איתכם ברוחנו בלבנו ובנפשנו וכן..."

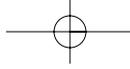
כנס גיבוש מוצלח לשלוחי המלך במדינות חבר העמים

השלוחים בחבר העמים בתמונה קבוצתית

הכינוס השנתי של שלוחי הרבי מלך המשיח הפועלים במסגרת ארגון 'אור אבנר' במדינות חבר העמים נערך בשבוע שעבר במלון קראון פלאזה שלחוף ים המלח. בהרצאות וסדנאות בהשתתפות רבנים ומומחים לניהול ויחסי ציבור לובנו סוגיות חשובות לעבודת השליחות במדינות בהם דוכאו שומרי המצוות במשך שבעים שנה, בגין כך ההתבוללות גדולה מאוד והצימאון לדעת על יהדות גדול ביותר.

הם הגיעו מכל רחבי מדינות חבר העמים: מקזן שברוסיה, מבאקו שבאזרביג'ן, ממינסק שברוסיה הלבנה, מטאלין שבאסטוניה, מריגא שבלטביה, ומחברובסק שבמזרח הרחוק של רוסיה, והרשימה עוד ארוכה. בכל עיר כזו שליח

האירוע המרכזי של שלוחי המלך במדינות חבר העמים

הרב יונה מצגר נואם בפני השלוחים

התנועות רבתי. המתועד הראשי היה הרב **משה לאזר** שליח הרבי מלך המשיח במילאנו.

בשעות לפני הצהרים של יום רביעי, התקיים האירוע המרכזי בהשתתפות הרב **יונה מצגר** הרב הראשי לישראל. בנאומו הזכיר בהתלהבות את ביקורו האחרון אצל השלוחים בחבר העמים, והביע התפעלות לנוכח מסירות הנפש של השלוחים.

את המשא המרכזי נשא ר' **לוי לביב**, הפרש את חסותו על פעילות שלוחי אור אבנר חב"ד בכלל ועל הכינוס בפרט.

בתום האירוע נעמדו השלוחים לתמונה המסורתית. ביום חמישי בבוקר יצאו השלוחים מהכינוס, מעודדים ומחוזקים מתמיד.

היה זה כינוס מיוחד במינו, ששידר עוצמות ואנרגיות, שאך שלוחי הרבי בחבר העמים יכולים להם. שכן שלוחים אלו חיים בתנאים גשמיים ורוחניים מורכבים אולם הם ממשיכים בשליחות במלא המרץ לנחת רוח המשלח הרבי מלך המשיח.

הקשורים ישירות לעבודת השלוחים במדינות אלו: שיתוף הפעולה בין רשת בתי ספר 'אור אבנר' הסוכנות ומשרד החינוך הישראלי, היחס בין שלוחי הרבי לארגוני עזרה, תוכניות לימוד וחוייה לתלמידי בתי ספר, מלחמה במיסיון ועוד.

במקביל נערכו סדנאות נפרדות לנשות השלוחים בנושאים מגוונים: חינוך ילדי השלוחים, שירה ומולטימדיה ועוד. גם לילדי השלוחים התקיימו פעילויות מרתקות על ידי בנות סמינר בית רבקה מכפר חב"ד, בארגונה של הגברת חנה רסקין, השליחה בוולדיוסטוק.

בסיומו של יום גדוש סדנאות אמר אחד הפרופסורים שהוזמן: "איני מבין כיצד אתם עושים את כל הפעילויות שלכם, אתם צעירים שלא הוכשרתם לנאום, לנהל, ליעץ ולחנך, ובכל זאת מצליחים לרתק קהל, לנהל מוסדות קהילתיים ומוסדות חינוך וגם ליעץ בכל עניין שנדרשים לו. כעת שקיבלתם 'טיפים' רבים ממקצוענים ובעייה עבודתכם תצלח פי כמה".

בשעות הערב של יום שלישי נערכה

הרבי מלך המשיח הוא הכל: רב, מנהיג הקהילה, מנהל מוסדות חינוך ונציג היהודים והיהדות כלפי השלטונות, ועל כן ניצבים בפניו אתגרים רבים.

הכינוס נערך במלון קראון פלאזה שלוחי ים המלח, כאשר הועמד כולו לרשות השלוחים ובני משפחותיהם על ידי ר' לוי לביב שפרש את חסותו על שלוחי אור אבנר חב"ד בחבר העמים.

עם כניסתם לבית מלון קיבלו השלוחים תיק מהודר, שכלל את תוכנית הכינוס קובץ לימוד חתי"ת רמב"ם וקלטת וידאו 'פרחי קטרינבורג'.

שעות הערב של יום שני נועדו למנוחה והתארגנות. ביום שלישי עם בוקר נפתח הכינוס בתפילת שחרית ולאחריה סעודת בוקר חגיגית. יום שלישי הוקדש לסדנאות מגוונות. השנה ניכרה השקעה רבה בתכנון הסדנאות והמרצים היו מהשורה הראשונה, מהם דוקטורים ופרופסורים המתמחים בניצול זמן ניהול יחסי ציבור הקמת תשתיות וכ'.

הסדנאות עסקו בנושאים שעל הפרק,

משרד ראשי קרית-גת
מרכז מסחרי 6-8 מ"ל 08-6613407

סניף ירושלים
הסוכן החבדי שלכם יחיאל פליישמן 052-601014
ריסקין 9, מרכז וולפסון, מ"ל 02-5612282

סניף בני-ברק
הסוכנות החבדית שלכם ליאת או חיה ר' עקיבא 106 מ"ל 03-5776000

סניף תל אביב
שלום עליכם 18, מ"ל 03-5285932

סניף קרית מלאכי
צה"ל 10/1, מ"ל 08-8587555

סניף אשדוד
קניון לב אשדוד, מ"ל 08-8652861

EL AL

חב"דניקים טסים לחו"ל
לכיש טורס

סניף באר שבע
הרצל 78, מ"ל 05-4251057

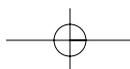
סניף רמת-גת
השניא הראשון 33, מ"ל 05-4251057/3

סניף מודעין
מרכז מליבו, מ"ל 08-9730770

סניף עתידים (תל אביב)
הברזל 3, מ"ל 03-6470101

סניף מבשרת-ציון
קניון הר אל, מ"ל 02-5703501

סניף פתח-תקווה
הסוכנות החבדית שלכם גיחית דוידוביץ וולפסון 7, מ"ל 03-9048770

אחדות בקרב תלמידי ה'קבוצה' לרגל היארצייט לת' יוסף יצחק ע"ה דגן

חלק מהתמימים בכינוס ההתעוררות

בהתוועדויות או בהזדמנויות שונות, אך כזה חיוך לעולם לא ראיתי, פניו של הרבי פשוט קרנו מאושר. הרבי קרא לה פעם נוספת הגיש לה עוד דולר ואמר "זה בשביל האהבה", אלו היו המילים האחרונות – לעת עתה – שזכיתי לשמוע מהרבי. מילים שמהדדות באוזני עד היום כאלה שגילמו את אהבת ישראל הגדולה שהייתה לרבי."

בהמשך דבריו הרחיב על עניין האחדות שצריכה להיות בין התמימים, ובין השאר העלה דברים אופרטיביים ומעשיים שיעודדו ויחזקו את נושא האחדות בין הבחורים ואני."

דבריו האחרונים של הרב גייקובסון הותירו על הקהל רושם עז. השעה היתה מאוחרת, כשבשלב זה הסתיימה ההתוועדות הרשמית, והבחורים התאספו חבורות חבורות להתוועדות פנימית.

בסיום ההתוועדות חולקה לתמימים תשורה מיוחדת שהוכנה על ידי וועד חיילי בית דוד. בתשורה מכתב מרגש של ר' אברהם פאריז לבנותיו, שאחות אחים ואחיות צריכה להיות כמו אחות חסידים, שהיא האחווה העמוקה ביותר.

אותה התחייב ללמוד באחד מימי השבעה.

הנואם המרכזי הרב **יוסף יצחק גייקובסון** ריתק את הקהל שעה ארוכה. הרב גייקובסון פתח את דבריו בכך שלא זכה להכיר את יוסי, אך עצם זה שלכבודו ולזכותו מתאחדים כל תלמידי ה'קבוצה' יכולה להעיד על אישיותו הנפלאה. "ביקשו ממני לדבר על אהבת ישראל, בתחילה לא הבנתי מדוע נבחר דווקא נושא זה, אך שנברתי מעט בזיכרונות העבר ראיתי בכך השגחה פרטית. ביום ראשון כ"ו אדר תשנ"ב, כשהייתי בחור, הייתי אמור לטוס לארץ הקודש, לפני הטיסה נגשתי לרבי בעת חלוקת הדולרים לבקש ברכה.

"שעה שלמה עמדתי בתור, לפני עמדה ילדה בסביבות גיל שש-שבע, חזותה העידה עליה שהיא אינה נמנית על קהל עדת חסידי חב"ד, אך כשהיא עברה לפני הרבי וקיבלה את הדולר מידו הקדושה היא הפטירה באנגלית "אני אוהבת אותך" – פיו של הרבי התמלא חיוך כמו שאף פעם לא ראיתי. המזכירים היו מעט נבוכים, ואני הייתי סקרן לראות כיצד הרבי יגיב על כך. בחיי זכיתי לראות את הרבי מחייך הרבה פעמים, אם

שנה חלפה מאז אותו יום קשה בו התפשטה הידיעה המרה אודות פטירתו הטראגית של התי **יוסף יצחק ע"ה דגן**. לרגל מלאות שנה התקיימה התוועדות חסידית.

מיד לאחר סדר חסידות הלילה, נערכו השולחנות ב-770 במאכלים כיד המלך. מאות תמימים תפסו את מקומותיהם לכבוד סעודת היארצייט שכותרתה אחדותם של התמימים.

המנחה התי **יוסף יצחק גולדשטיין** נטל את שרביט ההנחה והזמין את המשפיע הרב **איצ'ה שפרינגר** לומר פסוק בפסוק את פרקו של הרבי מלך המשיח, ולאחר מכן הכריז את הכרזת הקודש שלוש פעמים. הסביר באריכות את משמעות הפסוק "והחי יתן אל ליבו".

התי **ישראל בקובזה** חזר בבהירות רבה על שיחה של הרבי המסבירה בטוב טעם את הענין של "יעקב אבינו לא מת". כשסיים הזמין המנחה את אחד מחבריו של יוסי שריתק את הקהל בסיפורים ואפיזודות מאורחות חייו המופלאים של יוסי. בין השאר סיפר על העובדה שלידתו וחיוו של יוסי היו בברכת הרבי. טרם לידתם של יוסי ע"ה ויבלחט"א אחיו התאום אבי ש"י, ביקשה אימו מהרבי מלך המשיח לזכות בפרי בטן, אך פעם אחר פעם התעלם הרבי ממכתביה ולא הגיב. באחד הפעמים שלחה לרבי מכתב בו כתבה כי כלל לא משנה לה אם זה יהיה בן או בת, אך רצונה עז שהיה לה עוד ילדים. חלפו כמה ימים, הגיע מכתב תשובה מהרבי, הרבי החזיר את אותו מכתב שכתבה, הקיף את המילים ילדים, והוסיף ברכה והצלחה. חלפה שנה בלבד וזכתה שיוולדו לה שני בנים תאומים יוסי ע"ה ואבי יבלחט"א.

קהל המתוועדים גדל בהתמדה כאשר מאות תלמידי ה'קבוצה' יושבים ב"שבת אחים גם יחד".

התי **לוי יצחק שמואלי** מארגן האירוע, סיפר במילים נרגשות על הקשר הקרוב שהיה לו עם יוסי.

בסיום דבריו ערך סיום על מסכת חגיגה

מפגש שנתי מוצלח של ידידי ותומכי שלוחי הרבי בתאילנד

משתתפים תמיד מאות רבים של מטיילים. הדוברים סיפרו כיצד פגשו לראשונה את חב"ד במסגרת הטיול במזרח, וכיצד השפיעו עליהם הביקורים בבית חב"ד.

סעודת השבת הסתיימה בשעות הקטנות של הלילה, עד אז התגלגלו סיפורי חב"ד בתאילנד על ידי המטיילים לשעבר. האולם היה מלא מפה לפה בצעירים יוצאי צבא, לצד אנשי עסקים ודיפלומטים עובדי משרד החוץ הישראלי.

במוצאי-שבת התקיים ערב הצדעה לפעולות חב"ד בתאילנד בהשתתפות שמונה-מאות אנשים ובהם רבנים שלוחים מנהלי מוסדות, ידידי בית חב"ד ובעיקר מטיילים ישראלים שביקרו בשנה באחרונה בבית חב"ד.

בערב ההצדעה נשאו דברים השלוחים הרב קנטור והרב וילהלם, הרב יונה מצגר הרב הראשי לישראל ור' משה קוטלרסקי מניו יורק.

במרכז האירוע עמד סיום כתיבת ספר-תורה שיוכנס בקרוב לבית חב"ד בעיר קוסמוי שבתאילנד שבהנהלת השליח הרב גאון מעטון. במהלך הערב, הוקרן סרט וידאו מיוחד על פעילות חב"ד בתאילנד. ריקודים ושמחה רבה היו חלק בלתי נפרד מהערב המרגש שהסתיים לקראת חצות.

שמחת התורה יחד שבטי ישראל

הרב מצגר בסיום כתיבת ספר תורה

עצמם. באוויר הורגשו הגעגועים לאותן סעודות שבת נוסטלגיות בתאילנד, בהם

מאות ממקורבי וידידי בית חב"ד ישראלים בתאילנד, בהנהלת הרב נחמיה וילהלם, שבתו בשבת האחרונה במלון קראון פלאזה בירושלים, לשבת מרגשת וייחודית שהיוותה את המיפגש השנתי השמיני של ידידי חב"ד תאילנד. השבת עמדה בסימן: 'לשבת בירושלים להרגיש בבנגקוק'.

מרגש היה לראות צעירים עם שיער פרא ראשם, לצד אנשי עסקים מחוייטים, נכנסים לקראת שבת בפתח בית המלון, ומיד מוצאים עצמם מתחבקים עם התמימים השלוחים ששהו בתאילנד בשליחות. על פני הבאים ניתן היה לראות כי חלקם כבר החלו לשמור מצוות והתקרבו לחב"ד בזכות הביקורים התכופים בבית חב"ד לישראלים בתאילנד.

המארגנים התוו את תוכנית השבת כך שתהיה זהה במדויק לשבת בבית חב"ד למטיילים ישראלים בבנגקוק. במהלך השבת המיוחדת התקיימו שיעורים, הרצאות והתועדויות אל תוך הלילה.

את תפילות וסעודות השבת עשו כולם יחד עם השלוחים הרב יוסף חיים קנטור, והרב נחמיה וילהלם, וכן התמימים ששהו במשך השנים בשליחות בערי תאילנד.

בסעודות שבת נשאו דברים המשתתפים

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • כפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212

- ◆ החלפת מצעים ומגבות כל יום
- ◆ שרותים ואמבטיה מפוארים
- ◆ סבונים ושמפו כשפע
- ◆ שרות מלא

מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר מיקרוגל טוסטר מיחם

- ◆ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- ◆ טלפון לכל ארה"ב חופשי
- ◆ אינטרנט מהיר חופשי
- ◆ וידאו

קינגסטון הוטל

ראשי רשויות מצדיעים לשלוחי הרבי

הרב שניאור זלמן קורנט מקבל תעודת הוקרה מראש מועצת גן יבנה

השלוחים בקרית ארבע מקבלים את הוקרה מראש המועצה מר צבי קצובר

ארבעה ראשי רשויות העניקו לאחרונה תעודות הוקרה לשלוחי הרבי מה"מ על פעילותם הכבירה למען התושבים. תעודת ההוקרה מבטאת את ההערכה הרבה שיש לראשי הערים לפעילותם של שלוחי הרבי בקרב אזרחים, חיילים, משפחות שכולות, אסירים, חולים וקשישים.

גן יבנה – בשבוע שעבר קיבלה הנהלת מועצת גן יבנה, בראשות ראש המועצה מר דרור אהרון, החלטה להעניק תעודת הוקרה לשליח המקומי הרב **שניאור זלמן קורנט**, על פעילותו למען הזולת, ובפרט למען משפחות השכול.

זוה לשון התעודה: "בשם מועצת גן-יבנה, חברה ותושביה, מוגשת תעודת הוקרה לכבוד הרב שניאור זלמן קורנט, מנהל בית חב"ד בגן-יבנה, על תרומתו החברתית העתירה – בעזרה לזולת, בהגשת סיוע לנפגעי פעולות איבה וטרור, ובתמיכה ועזרה למשפחות השכול בגן-יבנה".

כפר סבא – עיריית כפר סבא העניקה אף היא תעודת הוקרה מיוחדת לרב **אהרן קנייבסקי** שליח הרבי בכפר סבא.

התעודה המכובדת הוענקה בטקס רשמי חגיגי שנערך בלשכת ראש העירייה בנוכחות: הרב אהרון קנייבסקי מנהל בית חב"ד, הרב יוסף יצחק ליפקין מנהל הפעילות בבית חב"ד והרב שי עזיזה מנהל סניף בית חב"ד במזרח העיר, הרב ישראל ברוד מצעירי חב"ד.

עם פתיחת הטקס חבש מר **יהודה גן חמו** ראש העירייה כיפה לראשו לכבוד המעמד, ובירך בהתרגשות את שליחי הרבי, באומרו כי הוא אישית נפגש עם פעילות חב"ד במקומות שונים בעולם. הוא ציין בהתרגשות את פועלם של שלוחי הרבי לעזרה וסיוע לכל נצרך, ואת התרשמותו משלוחי הרבי בעיר שאצלם המושג עזרה לזולת אינו מצטמצם לקבוצה זו או אחרת. ראש העירייה העניק לרב קנייבסקי את תעודת ההוקרה הכתובה על נייר דמוי קלף.

הטקס סוקר בהרחבה בעיתונות המקומית וגרם לקידוש שם חב"ד.

קרית ארבע – ביום שלישי י"ב טבת התקיים טקס הענקת תעודת הוקרה לשלוחי הרבי מלך המשיח בקרית ארבע וחברו: הרב **ויקטור עטייה**, הרב **דני כהן**, והרב **יוסי נחשון**.

איתרון ומתומכי בית-התמחוי של חב"ד בעיר; מר עמי מלול, סגן ראש-העירייה; מר אברהם פינטו, מבקר העירייה, ומר אמנון בנימיני, הממונה על פרויקט שיקום השכונות העיר.

ראש העירייה פתח ואמר כי בתפקידו הוא עמוס בעיות וקשיים, וזה אחד הרגעים המעטים שהוא חש שמחה אמיתית. "הפעילות של חב"ד בקריית-שמונה היא פעילות חסד אמיתית, הנעשית במאור-פנים ובאהבה לכל אחד ואחת, והרב ציפורי ראוי לכל שבח והערכה", אמר בהעניקו את התעודה.

הרב ציפורי הודה לראש העירייה על המחווה, ואמר כי הוא רואה בתעודה הוקרה לרבי מליובאוויטש, שבשליחותו פועלים חסידי חב"ד ברחבי העולם כולו ומציתים אור בגופם ובנפשם של המוני יהודים.

הטקס נערך בלשכתו של ראש מועצת קרית ארבע חברון מר צבי קצובר. בטקס נטלו חלק הרב משה לוינגר מראשי הישוב היהודי בחברון, הרב לוי יצחק רסקין מצעירי חב"ד והתמים גבריאל גורדונוב שליח הרבי בקייב אוקראינה.

מר קצובר העניק לשלוחים את התעודה, ושיבח את פעולותיהם בגיזרת חברון למען האזרחים והחיילים.

קרית שמונה – בטקס צנוע בלשכתו העניק מר **חיים ברביבאי** ראש עיריית קרית שמונה, תעודת הוקרה לרב **יגאל ציפורי**, שליח הרבי בעיר, על פעילות החסד הענפה שהוא מקיים בעיר.

הטקס נערך ביום חמישי, ז' בטבת, והשתתפו בו גם הרב יוסף-יצחק אהרונוב, יו"ר צעירי-חב"ד; מר איזי שירצקי, מנכ"ל

הדפסת התניא בכפר ורדים

הרב ועקנין רבה של מעלות נושא דברים במעמד הדפסת ספר התניא

בהשתתפות תושבים רבים מבני השכונה. מימון ההדפסות נעשו ברובם במימוןם ובעזרתו של ר' לייבל זייאנץ מברזיל.

הודפסו עוד שתי מהדורות, האחת בישוב נוה זיו, בו יש לאחרונה התעוררות רבה זאת הודות לפעילות בית חב"ד בנהריה הסמוכה. השנייה, הודפסה בשכונת יפה נוף במעלות

ביום ראשון, מוצאי צום עשרה בטבת, הודפס ספר התניא בישוב כפר ורדים, כאשר במהלך ההדפסה התקיימה התוועדות חסידיית בהשתתפותם של למעלה ממאה אנשים מהכפר והסביבה. את האירוע הנחה, יוזם ומארגן הערב, הרב שלמה גולדפרב.

ההתוועדות החלה בדברי הסבר על מהות ספר התניא וחשיבות ההדפסה בכל מקום, מפי הרב עופר מייזובניק, משפיע ישיבת חסידי חב"ד בצפת. מיד לאחריו, נשא דברים הרב יצחק ועקנין, רבה של מעלות הסמוכה, שדיבר בחום רב על מעלת הדפסת התניא ועל קשריו עם הרבי בעבר.

בהתרגשות רבה, הזכיר הרב ועקנין, שאם לפני ארבע שנים היו מזמינים אותו לאירוע כזה, לא היה מאמין, והיה אומר שלא יכול להיות אירוע כזה בכפר ורדים, מקום שלא היה ידוע כאוהב יהדות, בלשון המעטה, והנה עתה בכח התניא ובכח הרבי יש את האפשרות הזאת!

על פי הוראת הרבי מלך המשיח, למד הציבור פרק ל"ב מתוך הגליונות הטריים שיצאו זה עתה ממכשש הדפוס, וכך אור החסידות הגיע גם לכפר ורדים.

האירוע התקיים לאחר שבמהלך היום

שבת קודש לרבנית הצדקנית

מושקא ע"ה ולשאוב כוחות מתעצמות נפשה של האישה הדגולה. השבת תיערך בתנאי הנופש המעולים של מלון ניר עציון שמשקיף על נוף קסום, בחוף הכרמל. זכות היא לכל אחת ליטול חלק פעיל בשבת מיוחדת זו.

מחירי החדרים נעים בין 350 ל-390 ש"ח, בהתאם לסוגי החדרים. ההרשמה הינה מראש עם אפשרות לפריסת תשלומים. הנחה של 10% לנרשמות במזומן או בכרטיס אשראי עד לר"ח שבט. פרטים במזכירות הארגון בטל: 03 9606142.

קודש לרבנית, להליכה בעקבות אצילות נפשה וצדקותה. הרבי עודד אישית את ההשתתפות בשבתות אלו. יצויין שבכל השנים הגיעו לשבתות אלו מאות נשים, מכל קצות הארץ אף בתנאי מזג אוויר קשים. הזדמנות מיוחדת מהווה שבת זו עבור שליחות אשר מגיעות עם נשים מקהילתן ובכך מטעימות אותן באווירת השבת החסידית המרוממת.

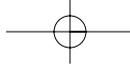
גם השנה מתכנסות נשי חב"ד, הצעירות עם המבוגרות, בשבת פרשת יתרו, כ"ב בשבט, להתחמם לאורה של הרבנית חיה

ביום כ"ב בשבט מתאים להתבונן ולהעמיק בידמותה של האישה החסידית בימינו. הרבנית הצדקנית מרת חיי מושקא ע"ה, האישה החשובה ביותר, מהווה דוגמא והוראה. דווקא אשת המלך ברחא מכל סממן של כבוד, ואיפשרה לרבי להפוך את העולם, כשהיא מאחורי הקלעים. עובדה זו מלמדת על כוחה ותפקידה של האישה החסידית, אשר מתוך צניעות והתבטלות היא ראש לכל דבר שבקדושה.

מנהג יפה עשה לו ארגון נשי ובנות חב"ד להזמין את ציבור הנשים לשבת אשר כולה

תן צדקה מתוך כוונה לזירוז הגאולה

גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה (בבא בתרא, י, א)

ספר התניא הודפס בישיבת מעלות הראי"ה

הרב חקשור בדברי תשובתו הודה למנהלי הישיבה על שפתחו את שערי הישיבה בפני הדפסת התניא. "בעזרת השם נמשיך בפעולות מבורכות נוספות עם תלמידי הישיבה" אמר בסיום דבריו.

בתום מסכת הנאומים יצאו התלמידים בריקוד של שמחה לצלילי מוסיקה חסידית. במהלך המעמד החגיגי, מסר הרב גולדפרב שיעור תניא בפני הצוות הרוחני של הישיבה. בעקבות ההתעוררות להדפסת התניא בישיבה, יזם הרב גולדפרב הדפסת תניא גם בכפר ורדים הסמוך. ההדפסה התקיימה ביום ראשון צום עשרה בטבת.

מעלות, שאירגן את ההדפסה. עובדי הישיבה הרימו מתרומתם עבור מימון ההדפסה, וכך ביום ה' טבת, יום בו דידן דהספרים נצח, יום בו הרבי ביקש לקנות להוסיף ספרים לספריית הבית, הודפס ספר התניא בישיבה התיכונית במעלות.

מעמד ההדפסה התקיים בלובי הכניסה לישיבה, במעמד חברי ההנהלה, תלמידי הישיבה, הצוות הרוחני ועובדי הישיבה. מר **ברוך הופמן**, מנכ"ל הישיבה, כובד להפעיל את המכונה. לאחר מכן הודה למארגנים על היוזמה הברוכה. הרב **רוני יהושע**, מנהל הישיבה, בירך על היוזמה שמביאה את אור החסידות לישיבה.

בחג הספרים ה' בטבת, הודפס ספר התניא בישיבה התיכונית "מעלות הראי"ה" בעיר מעלות. הרב **אלון חקשור** והרב **עידן גל**, חסידי חב"ד הנמנים על צוות ההדרכה בישיבה, הם שיזמו את ההדפסה שיצאה לפועל בסיועו של הרב **שלמה גולדפרב**.

הרב חקשור והרב גל עוסקים מזה זמן רב בהפצת המעיינות בקרב תלמידי הישיבה כמו שיעורי חסידות, שיעורים בענייני גאולה ומשיח, התוועדויות בימי דגרא ועוד.

לפני חודשים אחדים, בעת התוועדות חסידית, קיבלו על עצמם הרב חקשור והרב גל להדפיס את התניא בישיבה. לעזרתם בא הרב שלמה גולדפרב חסיד חב"ד תושב

מר הופמן נושא דברים. לצידו הרב חקשור

תלמידי הישיבה סביב מכונת ההדפסה

קהל גדול בהכנסת ספר תורה ברחובות

הרב **מאיר אהרון**, ראש הכולל, ביאר את הפסוק "ואתם כתבו לכם את השירה הזאת" לפי שיטות הפוסקים. הרב **שלמה גלעדי**, ראש הישיבה שע"י הכולל, נשא פלפול בעניין עדותם של בני עיר על מי שתרם עבורם ספר תורה. אורח הערב היה הגאון הרב **יעקב יוסף** שביאר את שיטת הראי"ש והבית יוסף בעניין מצוות כתיבת ספר תורה.

בשעת לילה מאוחרת התפזרו הנוכחים בתחושה מרוממת לכבודה של תורה וחסידות.

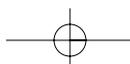
המרכזיים. רבים מהעוברים ושבים נסחפו למעגלי השמחה והריקודים.

בהגיע התהלוכה אל בניין הכולל, הוצאו כל ספרי התורה מארון הקודש ולאחר שנאמרו פסוקי 'אתה הראתי' נערכו הקפות, כאשר הקהל הרב משתלב בריקודים נלהבים בניצוחו של הזמר החסידי ר' מענדי גרופי.

בהמשך התקיימה סעודת מצווה והתוועדות חסידית, בהנחיית הרב **שלמה מזרחי** רב שכונת כפר גבירול ברחובות ומראשי הכולל. במהלך הסעודה נישאו דברי תורה וברכה.

קהל רב נטל חלק בחגיגת הכנסת ספר תורה לכולל 'אור יעקב' ברחובות, שנערכה בערב של יום חמישי האחרון. ספר התורה נתרם על ידי ר' **אהרון רפאלוב** ממיאמי שהגיע במיוחד לארץ הקודש לקראת החגיגה.

התהלוכה המרשימה ובראשה הספר תורה תחת חופה מפוארת, יצאה מבית משפחת מזרחי שם התגורר הרב יעקב מזרחי שעל שמו נקרא הכולל. מאות מתושבי רחובות ומוקירי הכולל מכל רחבי הארץ השתתפו בתהלוכה שעברה ברחובות

הרב נתנאל שלוש ע"ה

שמע ורשם: מנחם זיגלבוים

רבים מחסידי חב"ד שמעו בצער על פטירתו של החסיד ר' נתנאל (נתי) שלוש ע"ה, בן 51 תושב שכונת קראון-הייטס בניו-יורק. לכתו הוא כאב ואבדון למשפחה הצעירה ולעשרות מוסדות חינוך וחסד בארה"ב ובישראל

שהוא החתן, לא הסכים עד שוודא כי כל אחד מהעניינים מסודר כראוי..."

בשנים האחרונות עסקיו לא האירו לו פנים, אך למרות זאת מידת הנתינה פיעמה בו והוא היה מוכרח לתת לזולת.

באותה תקופה של קשיים עסקיים, לווה ממנו אחד ממכריו סכום כסף גדול. כשהגיע יום הפרעון, הלה לא הגיע להחזיר את חובו משום שלא הצליח לגייס את הסכום. הוא חזר רק כעבור חודש ימים ממועד הפרעון בהביאו עמו את הכסף תוך התנצלות רבה. אך ר' נתי סירב לקבל ממנו את הכסף בכל תנאי, באומרו לאחר מכן לאחיו כי "כשהגיע היום וראיתי שהלה אינו מביא את הכסף, הבנתי שאין לו, ובאותו יום מחלתי לו על כך מחילה גמורה, ועל כן אין לי רשות לקבל ממנו את הכסף". ר' נתי לא נח ולא שקט עד שהכסף חזר ללווה בשלימותו...

בפעם אחרת התרים אותו גבאי בית כנסת לצורך הקמת ספרייה. אולם הלה לא שיער כראוי את הסכום הנדרש, וכשראה שחסר לו עדיין סכום כסף, החל לגייס את הסכום מבין ידידיו. כשנודע הדבר לר' נתי, התרעם עליו באומרו "אם אתה צריך יותר אז למה לא אמרת לי?..."

בימי השבעה סיפר אחד המנחמים: "כיון שאני אוסף כסף בשביל מוסד כלשהו, פניתי גם לר' נתי וביקשתי ממנו שיתרום. מבלי להסס הרבה אמר שהוא נותן אלף דולר. ואז שאל אותי 'מתי אוכל לפגוש אותך?' נדהמתי. לא מעצם הנתינה כמו מעצם השאלה שלו. אמרתי לו שאני מתפלל שחרית במניין של שבע בבוקר בבית כנסת מסויים.

"למחרת ברבע לשבע ר' נתי כבר היה

אחד הבחורים שהיה אוכל על שולחנו סיפר כי היה מקפיד לבקר אותו בשבתות, "שכן ידעתי שאם אבוא אליו באמצע השבוע, הוא לא ירפה ממני עד שידחוף לידי סכום כסף..."

מידי מוצאי שבת היה ממלא קערה בשטרות של דולרים, וכל מי שהגיע לביתו לאכול, היה מקבל ממנו כסף מלוא חופניים. "פעמים רבות היה מוציא מכיסו מלוא החופן שטרות כסף, אך מעולם לא בדק כמה כסף יצא מכיסו" מעיד עליו הרב **מנחם וולפא**, רבה של קהילת חב"ד בנתניה, שהכירו מקרוב שנים ארוכות.

"הוא ניחן במידה מופלגה של נדיבות שאין כמעט למצוא כמותה. בחתונותו הגיעו עניים רבים שגם להם נערכה סעודה. הוא עצמו התרוצץ בין כל העניים ודאג שכל אחד יישב ויאכל, יחד עם הענקת מתת כסף לכל אחד מהם. גם כשהפצירו בו שישב בראש השולחן כיון

המנוח נולד ביום י"ז בשבט תשי"ג, לאביו רבה הספרדי של נתניה, הרב **זוש שלוש**. הוא התחנך בישראל ובשנות בחרותו נסע לישיבת חב"ד בברינווא שבצרפת שם הכיר לראשונה את תלמידי ישיבת חב"ד בברינווא שקירבוהו לחסידות חב"ד.

משם הוא נסע ל-770, ושם התקרב עוד יותר לחסידות. מספרים כי הרבי ביקש מר' יואל כהן ללמוד עמו חסידות, ובאמצעות הלימוד קיבל הרבה את הרגש הפנימי החבידי.

לאחר נישואיו עם מרת חנה תבלחטי"א, בשנת תשד"מ, קבע את מקום משכנו בקראון-הייטס, שם נולדו ששת ילדיו שיחיו.

איש חסד מופלג

"נתי מעולם לא חיפש את הכבוד המגיע לו עבור מיליוני הדולרים שחילק לצדקה על-תנאי שהדבר לא יפורסם. הוא היה חסיד של הימתן בסתר. הוא תרם לישיבות חב"ד, לארגון ביקור חולים, לכולל-חב"ד ולסיומי הרמבי"ם, ולמוסדות רבים נוספים", מעיד אחד ממכריו.

הוא העניק סכומי כסף גדולים מאד למוסדות תורה וחסד, "מצאנו קרטונים מלאים בתעודות הוקרה שהוענקו לו, אך הוא סירב לתלותן על הקיר", סיפרה אחת מבנות המשפחה. הוא אכן היה רחוק מכיבודים; הריטי הבית אצלו היו פשוטים. למקומות רבים נתן כספי צדקה, ואף תרם ספרי תורה, כאשר הוא עצמו לא זכר מי קיבל ממנו ולמי נתן... היה לו טבע של נתינה והענקת לזולת.

מקבל דולר לצדקה מכיכא אדמו"ר מלך המשיח

חסד בגופו. ילדיו סיפרו כי באחת השבתות מישוהו דפק בדלת הבניין כיון שלא היה לו מפתח. הוא הטריח את עצמו וניגש אל הדלת ופתחה לפני הנכנס. אחד השכנים שבדיוק הגיע התפלל ושאלו מדוע הוא טורח, והרי הוא סובל. ר' נתי השיב לו בפשטות "למה שאני אפסיד מצווה?"...

מפיץ יהדות

ר' נתי שלוש מצא את פרנסתו בעסקי תכשיטים. לצורך כך היה מרבה בנסיעות ברחבי העולם לצורך מכירות וביקורים בתערוכות שונות. גם כשהיה מגיע במקומות אלה, היה מתנהג בגאון יהודי, והיה מוצא מסילות ללבם של יהודים רבים, לקרבם לתורה ולחסידות ולרבי מה"מ.

באחת התערוכות פגש את ר' אריה וגילה גבריאלוב, שפתחו דוכן עבור חברת התכשיטים היוקרתית שלהם "ארגיל". החברה שלהם השתתפה בכל תערוכות התכשיטים החשובות בעולם ואחת מהם התקיימה בבאזל שבשוויצריה.

מספר ר' אריה: "באחד הימים הופיע בדוכן שלנו יהודי בשם נתנאל (נתי) שלוש, חסיד חב"ד, שהתעסק אף הוא בתכשיטים. נכנסנו בשיחה ובין השאר התעניין אם הדוכן שלנו יהיה פתוח בשבת. היה זה מובן מאליו לגבינו, והוא החל לשכנע אותנו שלא נפתח את הדוכן

בנאדם שיבוא לקחת אחה"צ. הגיע אדם שנראה כמו אדם מהרחוב. נתתי לו את המעטפה ואמר תודה ויצא. באותו לילה שאל אם קיבל את הכסף. אמר כי הבנאדם שהיה צריך להגיע לקבל את הכסף, לא הגיע. מסתבר שזה לא היה הבנאדם הנכון. הוא לא כעס על זה.

ר' נתי לא הסתפק בצדקה בממונו, אלא עשה כך גם בגופו. הוא יצא פעמיים בשבוע לעשות מבצע תפילין עם יהודי רוסיה. יחד עם התפילין היה מביא להם עוגות ושתייה. למרות שלא דיבר מילה ברוסית, הוא אהב אותם והם אהבו אותו, ותמיד נענו לו להניח תפילין.

בתקופות הקשות שלו אמר, כי אם הוא לא יכול לעשות את המצוות שלו בדרך שהוא רוצה, אז הוא ימצא דרך אחרת. קודם לכן הוא תרם הרבה צדקה, כי היה לו כסף לשם כך. כאשר כבר ירד מנכסיו, היה מרבה לעשות צדקה בגופו. כך היה בחודש תשרי, כאשר הבחין שהבחורים שמגיעים מארץ ישראל בשעת לילה מאוחרת, לא היה להם היכן להשביע את רעבונם, והוא דאג להביא כמות גדולה של לחמניות, טונה וסלטים, והוא היה עומד ומשרת אותם באהבה רבה.

הרב מנחם וולפא מספר כי כל השנים היה תורם לו סכומים יפים לצדקה עבור המוסדות בנתניה. גם בתקופות הקשות של מסחרו, היה משתדל לתת סכומים כאלו ואחרים – אך מעל הכל, היה מבקש ממנו להסיעו אל שדה התעופה.

גם בימים הקשים של מחלתו, עשה

שם כשבכיסו כל הסכום.

"אני רגיל לאסוף כספים, ופניתי להרבה גבירים, אך מעולם לא ראיתי אדם כה טרוד בעסקיו, ולמרות זאת הוא רדף אחרי כדי לתת לי את התרומה. הרבה פעמים אני יודע עד כמה זה קשה לרדוף אחרי תורמים ונדיבים, שגם כאשר הם מבטיחים, חולף זמן עד שהם מממשים את תרומתם, ואילו אצל ר' נתי זה היה להיפך. הוא קם מוקדם במיוחד בשביל לפגוש אותי ולהביא לי את התרומה..."

דומה כי אישיותו מתבטאת באימרה שאמר עליו הרבי מה"מ. היה זה באחד הפעמים כשהרב שמואל בוטמן ור' נתנאל עברו יחד מול פני הקודש במעמד חלוקת הדולרים. הרב בוטמן ביקש מהרבי ברכה בשבילו לעשירות מופלגה. ר' נתי התבטא לאחר מכן כי "בחיים לא הייתי מעז לבקש ברכות שכאלו...". כשהרבי שמע את הבקשה, אמר "הרי שמו הוא 'נתן א-ל'". ואכן, בזה התמצה פן נרחב באישיותו – טבע הנתינה מכל הלב, לכל אחד, ללא גבולות.

עדינות נפש

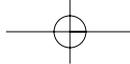
ר' נתי היה מופלג ביראת שמים, במידת חסידות, נדיב גדול, ויחד עם זאת צנוע ונחבא אל הכלים. מעולם לא מחזיק טובה לעצמו או לתרומותיו.

מכריו מעידים כי היה אדם עדין נפש. בשנים האחרונות הרבה לשבת ב-770 וללמוד חסידות. ר' נתנאל ניחן בראש טוב, וידע ללמוד היטב, אך למרות זאת היה מבקש מהבחורים ללמוד עמו ואף היה משלם להם על כך. הללו חשבו בוודאי כי הוא עשיר אך אינו יודע ללמוד, ולא ידעו את האמת, כי הוא יודע ללמוד היטב, וכבר אינו עשיר... אבל זה היה הטבע שלו – נתינה.

"היתה לו יראת שמים, ודעה רחבה", מעיד עליו הרב מנחם וולפא. "קטונתי לדבר על חסיד שהיה ידיד, איש אמת, איש חסד וצדקה, יחיד סגולה".

חסד בגופו

הרבה מאד פעמים היה נותן מעטפות לאנשים שהיו בדלת. פעם נתן למישהו מעטפה עם כמה מאות דולר ואמר לו שיש

עמו תפילין. מספרת רעייתו "הוצאתי את התפילין מהשקית ושמתי אותם על ראשו וזרועו לא בדיוק כמו שצריך. אמרנו 'שמע ישראל', אלא שזה לא סיפק אותו, וסימן כי הוא רוצה להניח תפילין כפי ההלכה. אמרתי לו שזה בלתי אפשרי. אך הוא התעקש. היה ניכר עליו כי זה נוגע בנפשו. "לפתע נכנס לחדר הרב ברוך גייקובסון; בתפקידו הוא מבקר חולים בבית הרפואה הזה, והיתה זו הפעם הראשונה שהוא בא לבקרו. הוא היה כמו מלאך משמים ששמע לתחינתו של נתי והגיע לסייע לו. הוא הניח עמו תפילין של רש"י ור"ת. בסיום סימן נתי באצבעו כי הוא רוצה לתת צדקה.

"זה היה הכח של האיש הזה, שגם בשעות הקשות שלו הפעיל את הכח רצון שלו כדי לעשות מצוות".

לאחרונה הורע מצבו, וביום ה' בטבת תשס"ד נפטר לבית עולמו. הלווייתו עברה בסמוך ל-770 ומשם המשיכה לארץ הקודש.

בהלווייתו שהתקיימה בארץ, נשאו עליו דברי הספד דודו הרב שלוש, רבה של כפר סבא; הרב בן אבן, רבה של שכונת גילה, ואביו הרב שלוש, רבה של נתניה שביכהו מרורים. בשם חסידי חב"ד נשא דברים הרב מנחם וולפא, שהזכיר את התקשרותו העצומה לרבי מה"מ, ואת נדיבות לבו הטהור.

בתפילה ובתקווה כי בקרוב ממש יקיצו וירננו שוכני עפר, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים בהתגלות מלך המשיח.

גורם לו הנאה מרובה. או שהיה אומר תהילים. הרבה גם לפקוד קברי צדיקים ולהתפלל על ישועת הכלל ועל ישועתו הפרטית.

את המחלה קיבל בשקט, ומעולם לא התלונן על הבעיות שלו, גם בימים בהם סבל ייסורים קשים. הוא ידע בדיוק את מצבו.

כשמצבו החמיר והוא לא היה יכול עוד להגיע ל-770, ישב בבית וקיבל על עצמו שלא לעסוק כלל בענייני הבית עד שיסיים את כל סדר הלימודים שלו שנמשך שעות ארוכות. לא היה אצלו מושג של 'לא להספיק', הוא היה חייב להספיק גם בימים בהם לא הרגיש טוב.

באחת התקופות הקשות של מחלתו, שכב בבית הרפואה כשהוא מחובר לצינור החמצן מבלי יכולת לדבר. כאשר היה בהכרה ורצה לדבר, אך לא יכול היה לדבר, היה מסמן באצבעו על לוח של אותיות.

באחד הימים סימן כי הוא רוצה להניח תפילין, וסימן כי זה צריך להיות מיידי. היה זה זמן קצר לפני השקיעה. הנחת תפילין לא היתה פשוטה, ראשית משום שהיה מחובר לאינספור צינורות ומכשור שהקיף אותו. מלבד זאת לא היה פשוט להניח תפילין בחדר מבחינת נקיות. כששמע את רעייתו מדברת על כך, סימן כי הוא רוצה להניח תפילין, ויהי מה.

אלא שאז התבררה בעיה נוספת – במקום לא היה אף גבר שיכול היה להניח

בשבת. סיפרנו לו כי אנו מחויבים לעשות זאת על פי החוזה שלנו עם בעלי התערוכה, ומה גם שיום השבת הוא היום החזק ביותר של העסקים, ובכלל באנו לכאן לעבוד לא לשחק".

"הוא המשיך לשכנע, ולאחר מכן הלך לדרכו. לאחר שהלך ישבנו וחשבנו מה עושים. למרות שדחינו אותו, דבריו משום-מה מצאו מסילות ללבנו. בסופו של דבר אמרנו לעצמנו 'בסדר, אנחנו עובדים קשה מגיע לנו חופש קטן'. בסופו של דבר הגיע שבת ולא פתחנו למרות ההפסד הכספי העצום הכרוך בכך.

"למחרת ביום ראשון הגיע אלינו ר' נתנאל ושאל מה היה בשבת, ובקושי האמין שאכן היינו סגורים ביום הזה. עוד באותו יום הזמין אותנו לניו יורק לצילום הקולקציה שלנו ולסגור עיסקה גדולה... באותו ביקור דחק בנו לבקר אצל הרבי, ובזכותו התוודענו לראשונה מקרוב למאור הגדול, הרבי מליובאוויטש, ומאז אנחנו חסידים ומקשורים בלב ונפש – והכל בזכות דבריו החמים של ר' נתי".

פטירתו בטרם עת

לפני כתשע שנים, בחודש אדר, התגלתה אצלו המחלה הידועה, ומאז סבל ייסורים גדולים. כשלא יכול היה להמשיך לעבוד, הקדיש עצמו ללימוד תורה וקיום חסד עם הזולת. הוא היה יושב שעות רבות ב-770 ולומד חסידות עם הבחורים הישראלים שלמדו במקום. לימוד זה היה

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 053-940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

עופות ובקר - רק עם עוף אנ"ש ראשלי"ץ

שחיטת ליובאוויטש בהשגחת הרה"ג הרה"ח הרב ברוך בועז יורקוביץ שליט"א, מרא דאתרא שיכון חב"ד בלוד

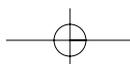
טלפון רב קווי להזמנות:

03-952 1649

• עופות ובקר, וכל סוגי הקפואים!

• המחירים הכי זולים - שירות הטוב ביותר!

• משלוחים והובלה בקירור - חינם לבית הלקוח לרוב חלקי הארץ!

חפידים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' ציון גולדשטיין**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ברוך גולדשטיין, ארגנטינה; ומשפחת ר' אריה פרגר, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק גייקובסון**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' גרשון בער גייקובסון, עורך 'אלגמיינער זורנאל' קראון הייטס; ומשפחת שלמה, פיטסבורג.

● **למשפחת ר' אהרן ווגנר**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ברוסיה – להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' זאב ווגנר, ירושלים.

● **למשפחת ר' תומר וירט**, קרית אתא – להולדת הבן. **ולזקניהם** ר' ישראל זייטס, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יהודה זכריה**, בני ברק – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יחיאל זכריה, בני ברק; ומשפחת ר' אהרון זוהר, בני ברק.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל חזד**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בריסל, בלגיה – להולדת הבן **שמעון אליהו**; **ולזקניהם** משפחת הרב ישועה חזד, רב ושליח מילנו, איטליה; ומשפחת ר' מאיר אסייג, שטרסבורג, צרפת.

● **למשפחת ר' מרדכי טגני**, כפר חב"ד – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' עזריאל יצחקי**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ששון יצחקי, בני ברק; ומשפחת ר' נח מעטוף, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' עובדיה מעטוף, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' צבי ליברמאן**, לונדון – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת הרב דוד משה ליברמאן, רב באנטוורפן, בלגיה; ומשפחת ר' יצחק מאיר הרץ, ר"מ ישיבת ליובאוויטש לונדון; ומשפחת ר' יהודה לייב חיטריק, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף לערימאן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ, צפון מזרח גורגיה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' עמנואל מזרחי**, רחובות – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' זכריה מזרחי, רחובות; ומשפחת ר' אהרון זוהר, בני ברק.

● **למשפחת ר' אברהם מינץ**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קולורדו – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' רמי נחמני**, באר שבע – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יעקב זכריה ניימרק**, ביתר – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף יצחק ניימרק, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שאול רסקין, כפר חב"ד; ומשפחת ר' יצחק יעקב רוזנשין, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ארץ הקודש, ירושלים; ומשפחת ר' יששכר דב רוזנשין, מונטריאל, קנדה; ומשפחת ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל מוסדות 'תורת אמת' ו'צמח צדק' חב"ד ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק סגלמן**, סידני – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד שמעון סגלמן, לונדון.

● **למשפחת ר' שמעון אהרון סימפסון**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום מנחם מענדל סימפסון, חבר מזכירות כ"ק אדי"ש מה"מ, מנהל המלי"ח ושליח כ"ק אדי"ש מה"מ, ברייטן ביטש; ומרת יארמוש, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' חיים פריזמן**, רוסטוב

– להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר פרידמן, כפר חב"ד; משפחת ר' שמעון זוננפלד, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' אריה רחמים**, כפר חב"ד ב' – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' ישראל קאהן**, לונדון – להולדת הבן **אליהו**; **ולזקניהם** משפחת ר' דניאל קאהן, לונדון; ומשפחת ר' הרשל וולף, לונדון.

● **למשפחת ר' משה אריאל הכהן רוט**, באר שבע – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' נפתלי הכהן רוט, ירושלים; ומשפחת ר' קלמן דרוק, מנהל מוסדות חינוך חב"ד באר שבע; ומשפחת ר' יוסף לבנהרץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' זאב שיפרין**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק סופרין, לונדון.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק אוזן**, נצרת עילית – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנשה אלטהויז**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קרית טבעון – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת טוביה אלטהויז, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שלום דובער ליפסקר, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' לוי אלטיין**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב לייב אלטיין, חבר 'יועד להפצת שיחות' ויו"ר מכון 'יחיל מנחם' בורו-פארק, קראון הייטס; ומשפחת ר' משה מאיר גלובובסקי, קראון הייטס; משפחת הרב מרדכי אלטיין, ביתר. ומרת גלובובסקי, טורונטו.

● **למשפחת ר' יעקב גולדשמיד**, ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת גולדשמיד, בני ברק.

● **למשפחת ר' יהל זאהן**, צפת – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שלמה זייטש**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ סמרה, רוסיה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים שלום זייטש ראש כולל 'צמח צדק', ירושלים; ומשפחת ר' זושא פלדמן, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן הכהן**, רמת אביב – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק הכהן, ירושלים; ומשפחת ר' יהודה קוסקס, ירושלים; ומשפחת ר' דוד הכהן, ירושלים.

● **למשפחת ר' שלום זובער חזן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ רומא – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק חזן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ רומא; ומשפחת ר' ישראל הכהן רוזנפלד, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פיטסבורג; ר' אהרן חזן, בני ברק; ומשפחת ר' אברהם הכהן, רוזנפלד, בורו פארק; ומרת דערן, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' שלמה חיימסון**, ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' נח חיימסון, ירושלים; ומשפחת ר' אליהו שטרן, ירושלים.

● **למשפחת ר' שמעון אהרון יוניק**, קראון הייטס – להולדת הבת **רבקה**; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף וואלאוויק, קראון הייטס; ומשפחת ר' מאיר יוניק, קנדה; מרת ליובא גייסינסקי, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' יצחק ליפשיץ**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' לוי יצחק מונדשיין**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ סמולנסק, רוסיה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יהושע מונדשיין, ירושלים; ומשפחת ר' יוסף יצחק איטקין, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פיטסבורג; ומרת צביה ברומן, כפר חב"ד; ומשפחת ר' מאיר איטקין, קראון הייטס; ומשפחת ר' דובער יוניק, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' מרדכי מינאלי**, רמת אביב – להולדת

הבת. ● **למשפחת ר' מנחם מענדל נחשון**, ראש ישיבת חב"ד נצרת עילית – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל דוד נחשון, מנכ"ל נידות חב"ד בארץ הקודש, נצרת עילית; ומשפחת הרב זלמן טוביה אבלסקי, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב ראשי קשינב, מולדוביה; ומשפחת ר' יצחק פייביש גינזבורג, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יגאל ניאזוב**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מאיר נימן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ, קליפורניה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אדי סטודניץ**, רמת אביב – להולדת הבת **חיה מושקא**.

● **למשפחת ר' יצחק פרומר**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל פרומר, קרית שמואל; ומרת רחל שטיינבך, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' צביקה פירשט**, ירושלים – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שלמה פריימן**, מודיעין עילית – להולדת הבת **שרה יוכבד**.

● **למשפחת ר' אליהו פרץ**, קרית גת – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' נחום הל קצנלבונין**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' משה קצנלבונין, לונדון; ומשפחת ר' מרדכי נאלי, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' אליהו קרסיק**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ניו גירסי קראון הייטס – להולדת הבת **פייגא**; **ולזקניהם** משפחת ר' בן ציון קרסיק, קראון הייטס; ומשפחת ר' יעקב בריסקי, מנהל ישיבת חנוך לנער, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' אליהו רסקין**, קראון הייטס – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' מנחם מענדל חזד**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בריסל, בלגיה – להגיע הבן התי **מאיר** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב ישועה חזד, רב ושליח מילנו, איטליה; ומשפחת ר' מאיר אסייג, שטרסבורג, צרפת.

● **למשפחת ר' אברהם הכהן כהן**, קרית גת – להגיע הבן התי **חיים שניאור** למצוות.

● **למשפחת ר' שאול הכהן כהן**, לונדון – להגיע הבן התי **משה** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים שמואל ליברוב, לונדון.

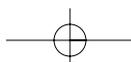
באו בקשרי שידוכין

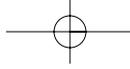
● **למשפחת אייברהמס**, מנצסטר אנגליה – לבוא הבן התי **איתן** בקשרי השידוכין עביג **חיה** למשפחת ר' ישראל אנג'ל, קולרדו.

● **למשפחת ביטלמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **יעקב** בקשרי השידוכין עביג **רבקה** למשפחת **קונין**, ווסטוד, קליפורניה.

● **למשפחת ר' יוסף ביזר**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **לוי מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עביג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **יוסף יצחק אבלסקי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ, נצרת עילית; **ולזקניהם** משפחת הרב זלמן טוביה אבלסקי, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב ראשי קשינב, מולדוביה.

● **למשפחת בראון**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לבוא הבן התי **אריה** בקשרי השידוכין עביג **שרה** למשפחת **מוריס**, קראון הייטס.

קראון הייטס, קווינס – לנישואי הבן התי **מרדכי זאב** עביג **שרה** למשפחת הרב **יקותיאל פרקש**, מויצ בירושלים.

● **למשפחת מרת יוכבד ליפסקר** – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עביג **ציפורה** למשפחת **קרויק**; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער אלפרוביץ; מרת אלטא טויבא ליפסקר.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק מישולבין**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ לוס אנג'לס, קליפורניה – לנישואי הבן התי **חיים אליהו** עביג **סימא** למשפחת ר' משה אריה וילהלם, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פארטלנד, אורגן; **ולזקניהם** מרת לאה רייטשיק; מרת חנה רבקה וילהלם; מרת בלומא לוקשין; מרת פרומה כהן; מרת רבקה צייטלין.

● **למשפחת ר' יצחק אהרן מן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ אוק-פארק – לנישואי הבן התי **שרגא פייבל** עביג **דבורה לאה** למשפחת ר' **יצחק וולף**, מנהל תלמוד תורה לויבאוויטש שיקגו, אלינו; **ולזקניהם** משפחת ר' חנוך וולף; משפחת ר' אברהם שמואל שפלט, מיאמי, פלורידה.

● **למשפחת ר' אריה ליב פאס**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **שמואל מנחם** עביג **ציפורה מלכה** למשפחת ר' **גרשון שאול קיולק**, שיקגו.

● **למשפחת ר' מרדכי שטיינברג**, נחלת הר חבי"ד – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עביג **ביילא רוחמה** למשפחת ר' **אלתר משה לרנר**.

גמליאל, בית שמש.

● **למשפחת ר' צבי משי-זהב**, ירושלים, ארה"ק – לבוא הבן התי **אברהם** בקשרי השידוכין עביג **אסתר פרומט** למשפחת ר' **אפרים קעניג**, ירושלים.

● **למשפחת פינקלשטיין**, ברוקלין – לבוא הבן התי **שמחה** בקשרי השידוכין עביג **שרה** למשפחת **אברג'יל**, בלגיה.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל קרליבך**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ, בראנזוויק, ניו ג'רסי – להולדת הבת **דבורה לאה**; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף צבי קרליבך, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בראנזוויק, ניו ג'רסי; ומשפחת ר' נפתלי גרינוולד, קראון הייטס.

● **למשפחת רזניק**, ניו יורק – לבוא הבן התי **ראלי** בקשרי השידוכין עביג **פרומא** למשפחת **זילברשטיין**, קראון הייטס.

● **למשפחת שמוקלער**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לבוא הבן התי **יהודה** בקשרי השידוכין עביג **רבקה** למשפחת **לוקשין**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' זוד שפירא**, מיאמי ביץ', פלורידה – לבוא הבן התי **זב** בקשרי השידוכין עביג **חיה** למשפחת ר' **משה מוסקוביץ'**, שיקאגו, אלינו.

● **למשפחת ר' משה גרינברג**, מנהל צא"ח בני ברק – לבוא הבן התי **אברהם** בקשרי שידוכין עביג **חנה** למשפחת ר' **יוסף יצחק קסלמן**, דטרויט; **ולזקניהם** משפחת ר' אהרן חזן, בני ברק; ומרת דבורה לאה קסלמן, כפר חבי"ד; ומרת גיטא צייטלין, מונטריאל; ומשפחת ר' יהודה חיטריק, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' נתן וולף**, מנהל מוסדות חינוך חבי"ד, נחלת הר חבי"ד – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי השידוכין עביג **דינה** למשפחת ר' **זוד אבא זלמנוב**, משפיע בישיבת תווית המרכזית, כפר חבי"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב זלמנוב, כפר חבי"ד; ומשפחת ר' שלום פלדמן, כפר חבי"ד; ומרת פסיה וולף, לוד.

● **למשפחת ר' יעקב זיקרי**, פריז, צרפת – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי השידוכין עביג **שרה מרים** למשפחת **זירנו**, פריז, צרפת.

● **למשפחת ר' יוסף זנו**, פריז – לבוא הבן התי **שלמה** בקשרי שידוכין עביג **חנה** למשפחת ר' **ויקטור קסטיאל**, כפר חבי"ד.

● **למשפחת כהן**, פייטבורג – לבוא הבן התי **חיים** בקשרי השידוכין עביג **ציפורה** למשפחת **קרביץ**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת לובינסקי**, רמת אביב – לבוא הבן התי **יעקב** בקשרי שידוכין עביג **רקפת**.

● **למשפחת ר' מוריס מזרחי**, ראש פינה – לבוא הבן התי **גלעד** בקשרי שידוכין עביג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **שלמה יהודא הלוי סגל**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ עפולה; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי זלמן הלוי סגל, ירושלים; ומשפחת ר' זוד אלכסנדר ושא קעניג, ירושלים.

● **למשפחת ר' מנחם מקובצקי**, חיפה – להולדת הבת **תמר נחמה**.

● **למשפחת ר' עזרי מעטוף**, אלעד – לבוא הבן התי **אליצפן** בקשרי שידוכין עביג **אורית** למשפחת ר' **נחום**

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' מאיר אסרף**, ווילנד לגרן, צרפת – לנישואי הבן התי **לוי יצחק** עביג **דינה** למשפחת ר' **יעקב אסרף**, פריז, צרפת.

● **למשפחת ר' חיים מאיר זוד בר כוכבא**, ירושלים – לנישואי הבן התי **שמעון אליעזר** עביג **אסתר הדסה** למשפחת ר' **דניאל אוזן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פריז.

● **למשפחת ר' שלום דובער העכט**, מנהל מוסדות שלייה

Keter
Van Service
Reasonable Prices

קנדי לה-גרדיה נוארק
JFK LGA \$25 NEWARK \$55
Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

718-753-4054

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

Integrity, Financial Strength and Humanity

The Company You Keep®
www.newyorklife.com
Oren Popper אורן פופר
Agent סוכן

420 Lexington Avenue, New York, NY 10170 • Telephone: (646) 227-8678, Fax (646) 514-1901, Cell: (718) 755-9888

